

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВАНИК



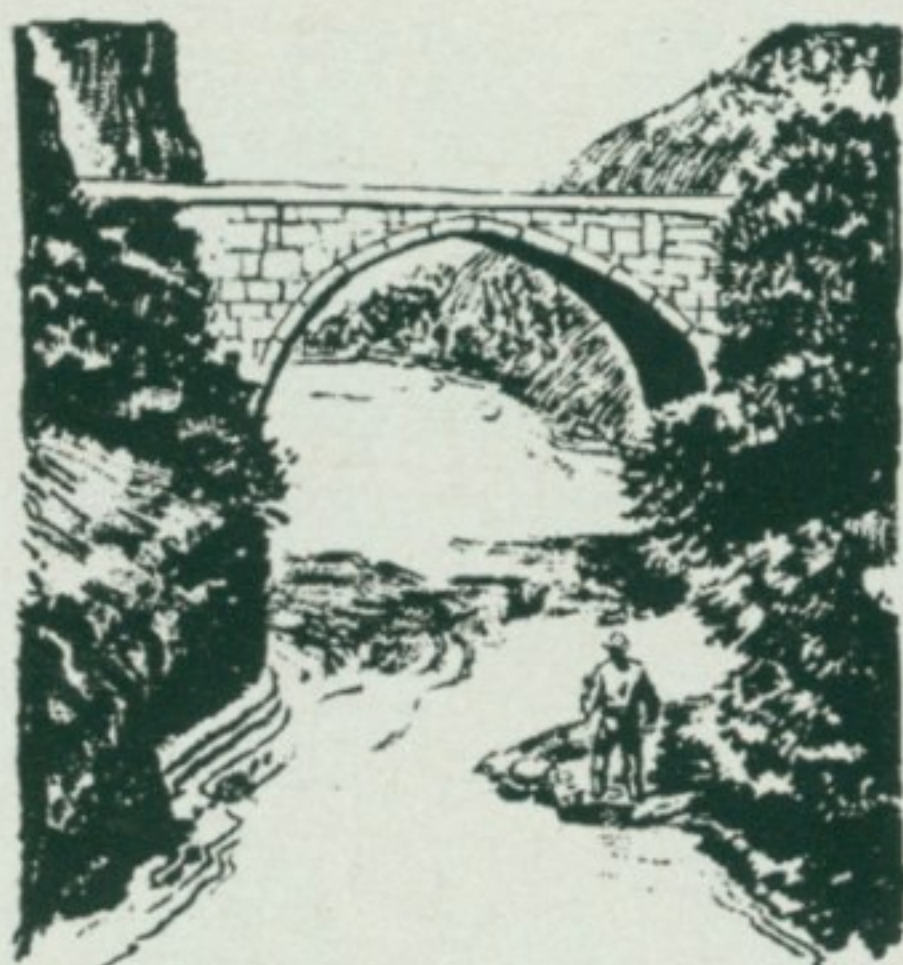
11. V 1990. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА LII • 10 ДИН. • БРОЈ 2002



ТИНТИН У ЕПИЗОДИ
ПЛАВИ ЛОТОС

МОСТ КРИЈУМЦАРА

НА НЕПРИСТУПАЧНОМ ДЕЛУ РЕКЕ РУ У ФРАНЦУСКОЈ САГРАДИЛА ЈЕ ЈЕДНА ГРУПА КРНОБЕРЗИЈАНАЦА.



КАМЕНА ТВРЂАВА

ИЗНАД ЗАЛИВА ПАПЕТОА НА ТИХООКЕАНСКОМ ОСТРВУ МОРЕА, ГРАДИТЕЉСКО ЈЕ ДЕЛО ПРИРОДЕ.

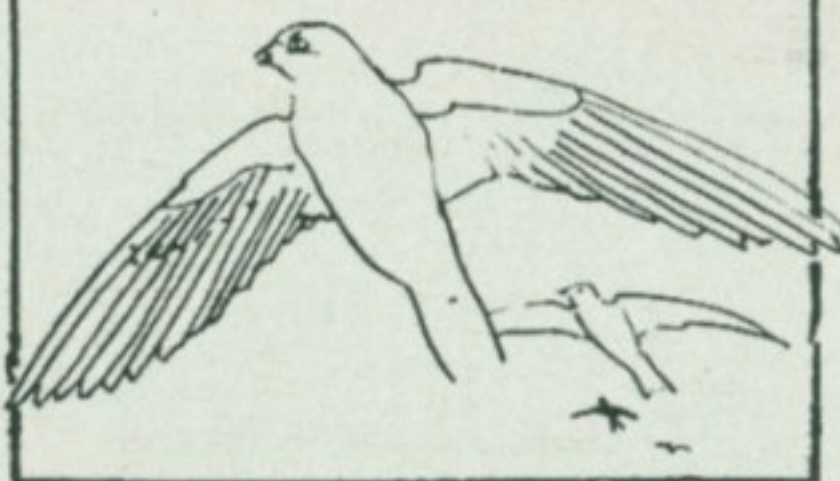


ПРВИ УСПЕШНИ ЦАРСКИ РЕЗ

ИЗВЕО ЈЕ 1500. ГОДИНЕ, КАО СКАЛПЕЛ ОШТРИМ НОЖЕМ, ЈАКОБ НУБЕР, МЕСАР ИЗ ЗИГЕРХАУСЕНА У ШВАЈЦАРСКОЈ. ПАЦИЈЕНТ ЈЕ БИЛА - ЈАКОВОВА СУПРУГА.

ЧИОПЕ

НЕПРЕКИДНО ЛЕТЕ, ПА ЧАК И НОК ПОНЕКАД ПРОВЕДУ У ВАЗДУХУ. НЕКИ ОРНИТОЛОЗИ ТВРДЕ ДА ОВЕ ПТИЦЕ МОГУ ДА ЛЕТЕ БРЗИНОМ ПРЕКО 300 КМ/Ч.



УДОВИЦЕ

ИЗ ЈАПАНА НЕКАДА СУ МОРАЛЕ ДА СКРИВАЈУ ЛИЦЕ ОГРОМНОМ КОШАРОМ.



ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА

на изложби „Историја чоколаде“ одржаној недавно у Келну (СР Немачка) била је постављена фонтана из које је увис прскала чоколада коју су посетиоци могли до миле воље да захватају чашама. Забележено је и не-



колико случајева претераног чашћења, али све се завршило са мањим здравственим тегобама.

једна ирска рок-група, која је недавно гостовала у главном граду Белгије, диг-



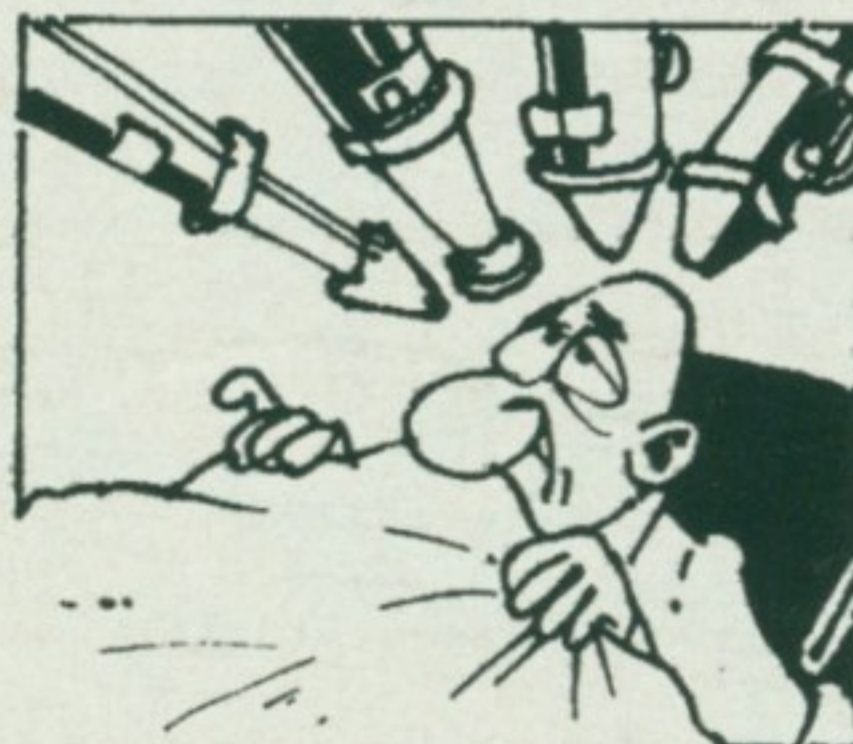
ла је на концерту толику buku да је земља почела да се тресе. Потрес је забележила и сеизмичка станица у Бриселу.

на изради једне од првих синтетичких тканина радило се истовремено у Њујорку и Лондону. У називу новог производа спојила су



се два почетна слова назива првог града New Yorka, то се на енглеском чита као „нај“, а онда је додат први део престонице Британије „Лон“ и рођен је „најлон“.

ласерски зрак почиње да се користи и у козметички: успешно зауставља

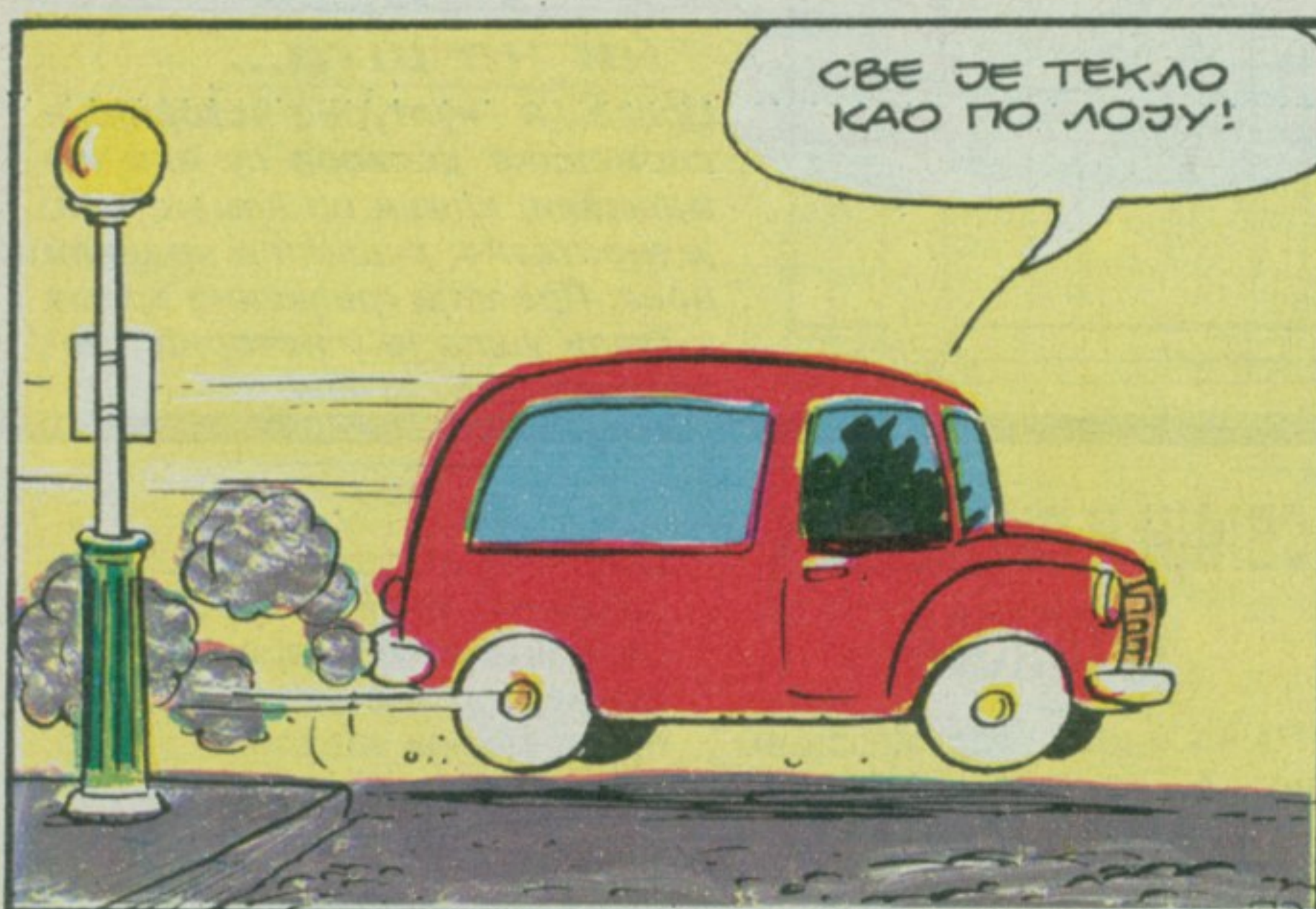


опадане косе и лечи неке облике хелавости, а хируршки захвати помоћу њега помажу људима да се ослободе ожиљака, тетовирања, пигментних пега и - бора.



по производњи плуте Португал заузима прво место у свету: годишње даје око 170 хиљада тона овог драгоценог материјала што је више од половине светске „бербе“. Стаблом плутовца у овој земљи засађено је око 750 хиљада хектара, а осамдесет одсто производње се извози.

Илустровао: Зоран Петковић Петко



ЦРКВА НИ КОД БОГА НИ НА ЗЕМ

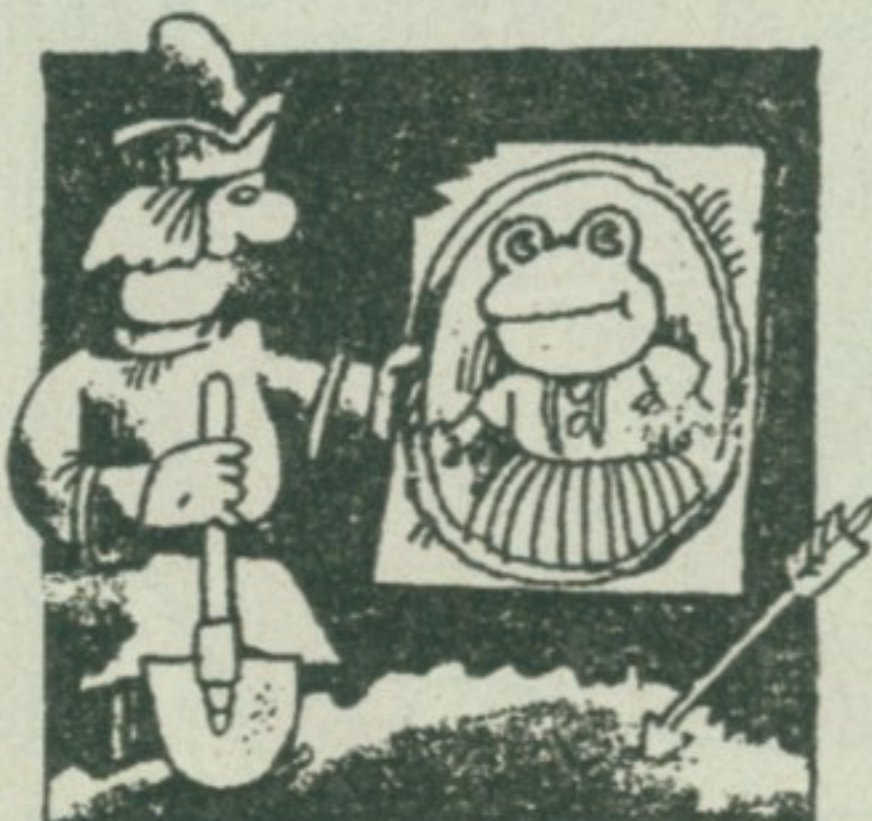
Доскора је Са-
борна црква у
Тузли личила на
Криви торањ у
Пизи и претила
је опасност да
на крају не личи
ни на шта...

Цркве и културно-историјске споменике доскора су или измештали, камен по камен, или, једноставно, рушили и правили нове. Прелепа грађевина храма у Тузли ушла је у историју грађевинарства

ШКОЉКЕ,
СВИЦИ, БУДИПНИЦИ...

ПРАБАБА ИЗ БАЈКЕ

У Совјетском Савезу, област Калуге, археолози су открили бронзану ламелу с цртежом жене-жабе. Закључили су да се ради о митској јунакињи, прабаби царице-жабе из бајке.



БРЧКАЊЕ НА СТО СТЕПЕНИ



Неке животињске врсте могу да живе и на плус сто степени Целзијуса – тврде амерички научници који су на дну Тихог океана пронашли извор са кључалом водом а у њему неке врсте бактерија, морских црва и шкољки. Да не буде забуне, ни шкољке ни црвићи нису били кувани. Напротив, живи и врло несташни!

СВИЦИ И ВРЕМЕНСКА ПРОГНОЗА

Пажљивим посматрањем свитаца совјетски зоолози

дошли су до закључка да ови сићушни инсекти могу да „прогнозирају“ време. На пример, ако је увече у трави пуно „сјајних звездица“, јутро ће бити ведро и суво.





Никола Сапунар у темељима цркве, поред једне од 87 дизалица, у тренутку кад се у настале отворе умећу блокови

Мада је варош под планином Мајевицом ушла у причу захваљујући кози („Цела Тузла једну козу музла, па се хвали да се млеком храни“), истина је: да није соли, тешко да би било Тузле. Не бар овакве каква је данас. У

ЛИ

њој се налази највећи рудник соли у Европи који годишње даје око 800.000 тона живом свету неопходног натријум хлорида. Педантни статистичари су израчунали да та бројка чини 95 одсто свеукупне југословенске производње.

Историја сведочи да су још и стари Римљани чепркали на овом простору те отуд у списима и назив Salines. У средњем веку људи су ово место звали, једноставно, Соли.

И колико год је со Тузлацима надомештала све оно што нису имали, њена експлоатација доноси поприличне нево-

ље. Слеже се терен и угрожава многе објекте. У центру града тло је потонуло око десет метара. Ту се налазе изузетно значајни културно-историјски споменици, те је, да би у „граду соли“ козе ипак биле на броју, основана Дирекција за слегање терена, односно нека врста спасилачке службе.

Уз њену помоћ римокатоличка богомоља је измештена – стара је срушена, нова подигнута на другом месту. Са Саборном црквом Успења пресвете Богородице ствар је испала сасвим другачија и наши грађевинари су, захваљујући њој, ушли у историју.

Од султана до муфтије

Прича о православној богомољи у Тузли почиње много пре него што је подигнута, августа 1882, и сведок је збивања на овим просторима.

Пошто су од султана добили дозволу за градњу цркве и новчану помоћ од 15.000 гроша, угледни Тузлаци су се договорили с предузимачем Тасом Наумовићем из Шапца да им за 6.000 дуката у злату преда кључеве готове цркве. Израда плана поверена је инжењеру Антону Линардовићу, родом Далматинцу из Сиња, чији је идејни пројекат била и тек саграђена римокатоличка црква на Трновцу.

Хроничари су оставили запис да је у јесен 1874. неимар Ристо Недељковић желео још да доврши велико кубе па да тек онда пошаље раднике на зимовање. И кад су се већ мајстори припремали за одлазак, једнога дана –

био је четвртак – паде велико кубе и сруши се у цркву. И жалост, и срамота, и штета, а пролеће далеко.

Следеће године, 1875, пукала је „невесињска пушка“, затим је Србија заратила с Турском. Црква и даље недовршена, све до августа 1882.

Цркви није било суђено – ни од Бога ни од људи – да мирно дрема одбројавајући године и десетлећа. Обновљена је 1909–1910, те 1925. Трећи пут су радници ушли у њу 1968. пошто је, због вађења соли, тло почело да тоне. Саборна црква је тада стегнута челичним утегама.

Из последњег светског рата изишла је, међутим, неоштећена и то захваљујући човеку друге вере. Тузлански муфтија Мухамед Курта није 1943. дозволио усташама да је сруше...

Опасност је, пак, сустигла у ово мирнодопско време. У почетку сасвим невидљива.

Мудро искористити хидраулику

Безбројни ходници рудника соли – који су испод Тузле начинили прави мравињак – те црпење слане воде натерали су камену грађевину да се нагне према северу за целих 60 центиметара. Звоник је преличио на Криви торањ у Пизи.

Ништа боље није било ни са резиденцијом зворничко-тузланског владике у непосредној близини.

И кад се већ веровало да ће оба објекта морати да се измисте, јавио се Грађевински институт из Загреба, односно њихов пројектант Ни-

кола Сапунар, с предлогом да се ови значајни културно-историјски споменици подигну и исправе. А само грађевинари знају – до овог случаја нису веровали да је то изводљиво – шта значи подићи објекат висине 32 метра и тежак 3.500 тона. У Југославији то никад није урађено, а не постоје подаци да се на тај начин негде у свету спасава нека грађевина.

Никола Сапунар, човек који је све то смислио, на крају и урадио, каже данас, две године касније, и ово:

– Кренуо сам од чињенице да је хидраулика чудо од технике и да је само ваља мудро искористити. Моја идеја је била да уз помоћ 87 дизалица (толико је требало за цркву) распоређених испод темеља објекта учинимо дотад немогуће. Грађевину је, што је био најтежи део посла, требало неједнако подизати. Рецимо, црква је морала тако да се „хоризонтира“ да је истим дизалицама у исто време различито подижемо, и то од 11,9 до 67,9 см. Код Владикиног двора та разлика је износила од 14 до 72 центиметра...

Наравно, претходно је испод већ постојећих темеља требало направити армиранобетонски серклаг и ископати нове темеље а у њима отворе за смештај дизалица. Уз то, да би се стигло до дизалица у тренуцима кад крене подизање објекта, морали су да се направе ходници да би људи могли лакше да стигну до њих. Јер, сваку дизалицу надгледао је један човек а командовало се из велике подрумске просторије подно цркве.

Поступак је, на изглед, био сасвим једноставан: кад би се грађевина подигла до одређене висине – брзина подизања износила је 0,2 мт у секунди – радници су у створене отворе уметали већ припремљене блокове. И тако пуна три дана, колико је, рецимо, трајало подизање Саборне цркве.

Никола Сапунар каже да је ноћу – док су у ходницима поред темеља гореле лампе – изгледало да је богомоља ни на небу ни на земљи.

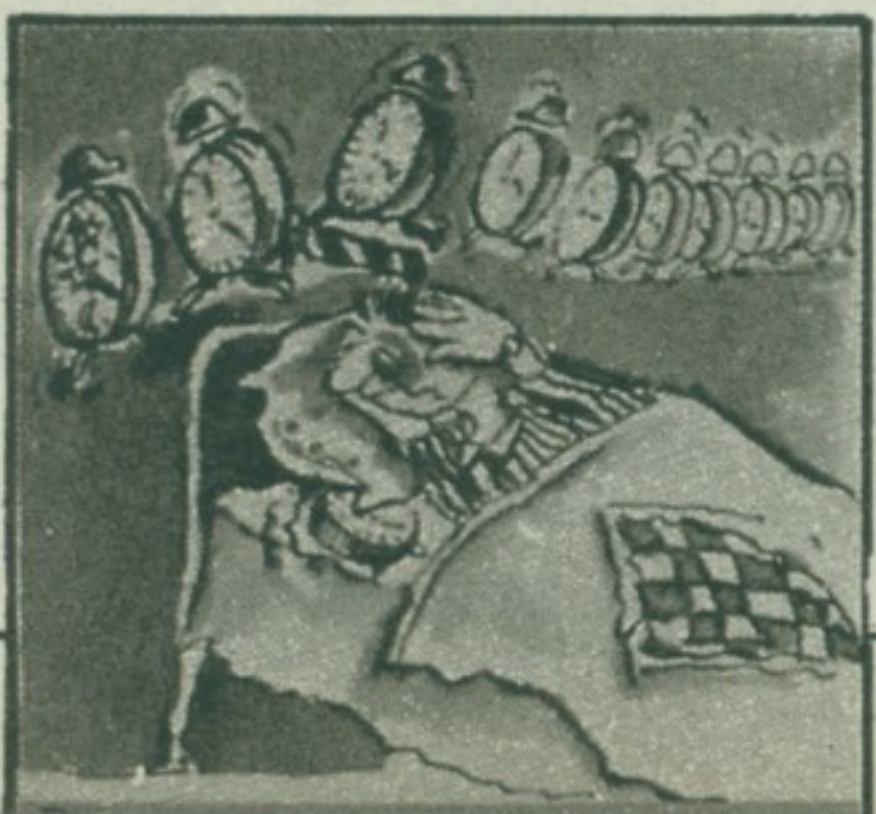
Данас су и Саборна црква и Владикин двор чврсто на земљи, а свештеник Миодраг Гаврић каже да је овај подвиг стручњака са Грађевинског института из Загреба раван чуду, овоземаљском. На жалост, сви су изгледи да се овим не завршавају муке цркве – и не само ње – у Тузли. Јер, земља се и даље слеже. Човек поред хлеба тражи и соли.

Петар Милатовић

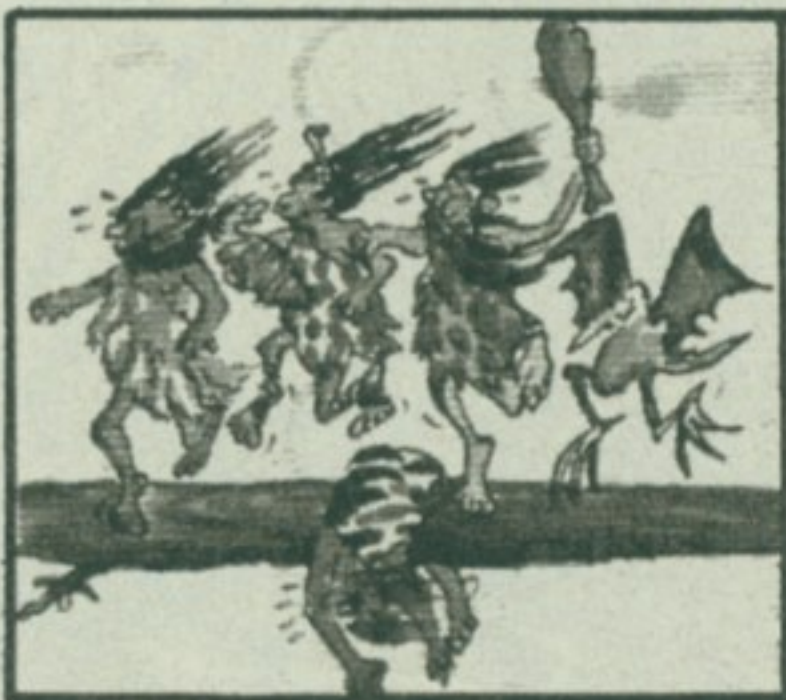
ЗА СПАВАЛИЦЕ

Американци су се побринули да и они који се тешко буде и још теже устају из кревета стигну на посао. Направљен је будилник који спавача присиљава да га неколико пута „ућуткује“.

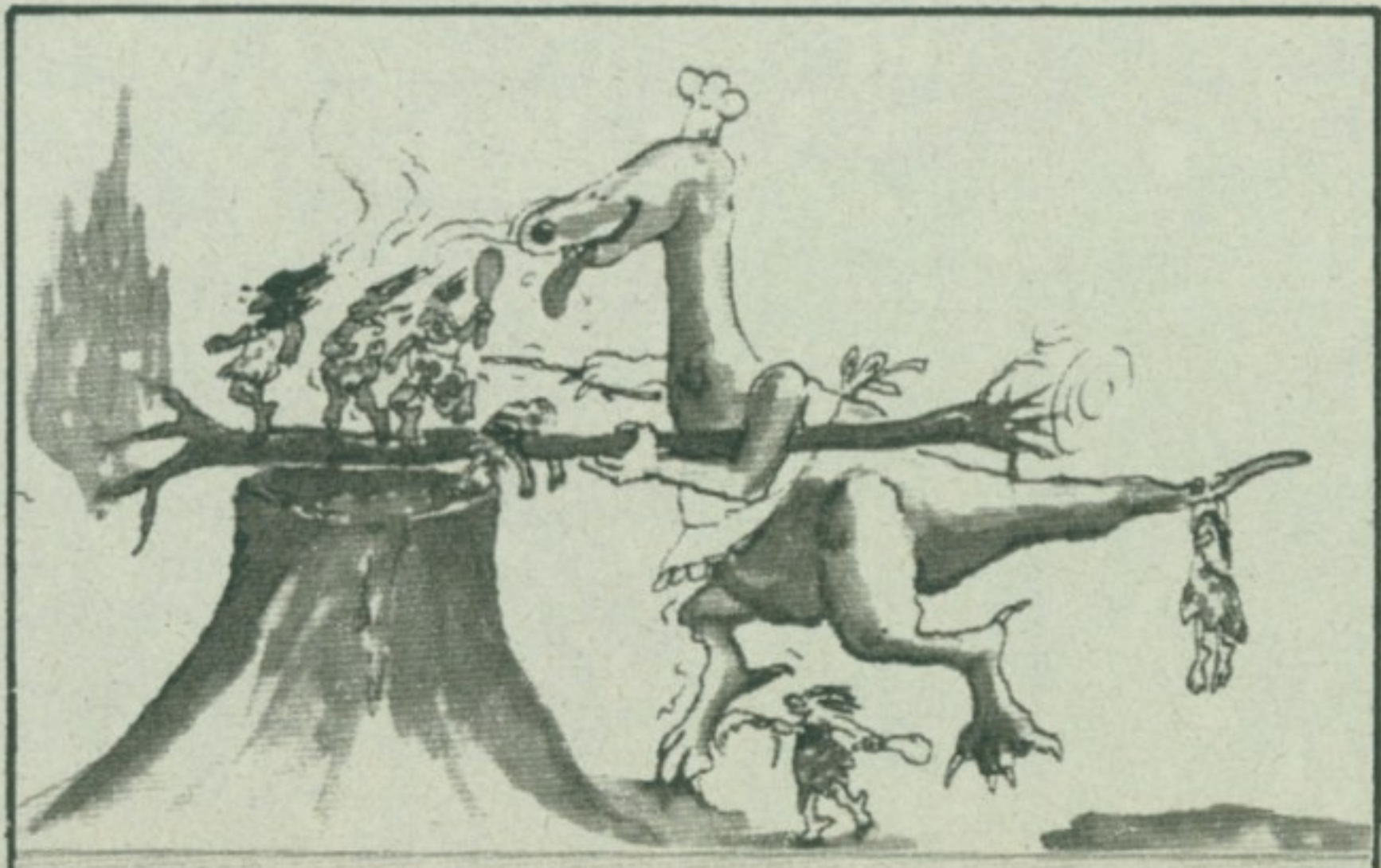
Кад почне да звони, не престаје док се не притисне дугме под бројем десет. После десет минута опет звони и сада треба притиснути дугме број пет. Кроз пет минута будилник се поново јавља и звони ли звони... И најокорелијим спавалицама се, после свега, не враћа у кревет!



У ПОТРАЗИ ЗА ГРЕЈАЊЕМ



Археолози из Савезне Републике Немачке нашли су у кратерима угаслих вулкана пребивалишта наших пра-пра предака. Дошли су до закључка да су они, бежећи од хладноће, користили топла недра земље.



Илустровала: Ивана Швабић

**КАКО
ЋЕМО
ЖИВЕТИ
ПОСЛЕ
2000.**

А САДА И НАДЗВУЧНИ ВОЗОВИ!

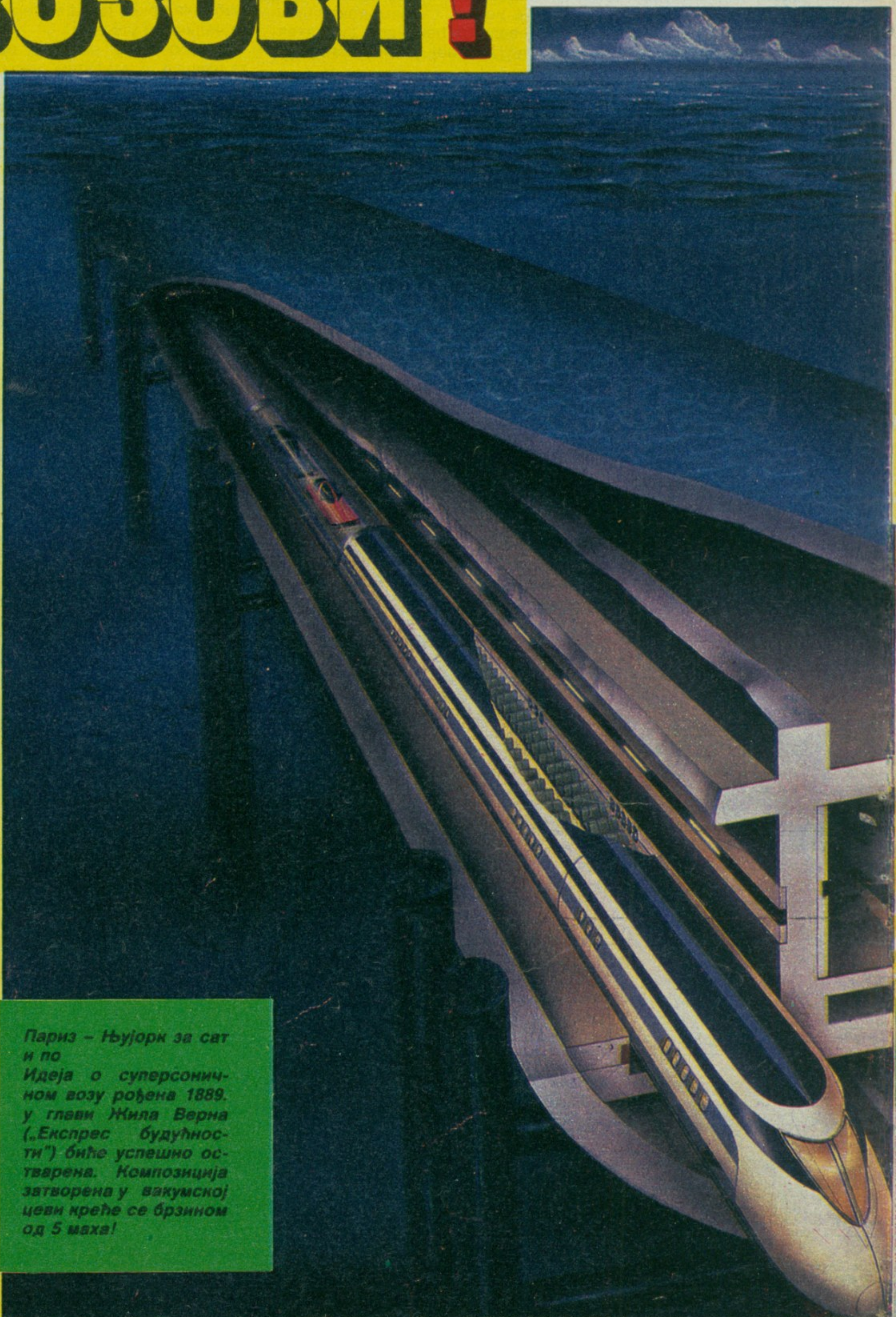
Идеалан начин
превоза у 21.
веку биће тран-
спортна цев ко-
ја ће повезива-
ти све велике
градове север-
не хемисфере.

Захваљујући
њој време путо-
вања биће
скраћено чети-
ри пута

Двадесет и први век биће век транспортних цеви – изјавио је недавно Френк Дејвидсон, директор макроистраживачке групе за инжењеринг Масачусетског института за технологију (чувени МИТ) у Бостону, САД. По њему, време авиона је прошло, бар што се тиче великих раздаљина. „Будућност припада надзвучним возовима” – тврди Дејвидсон.

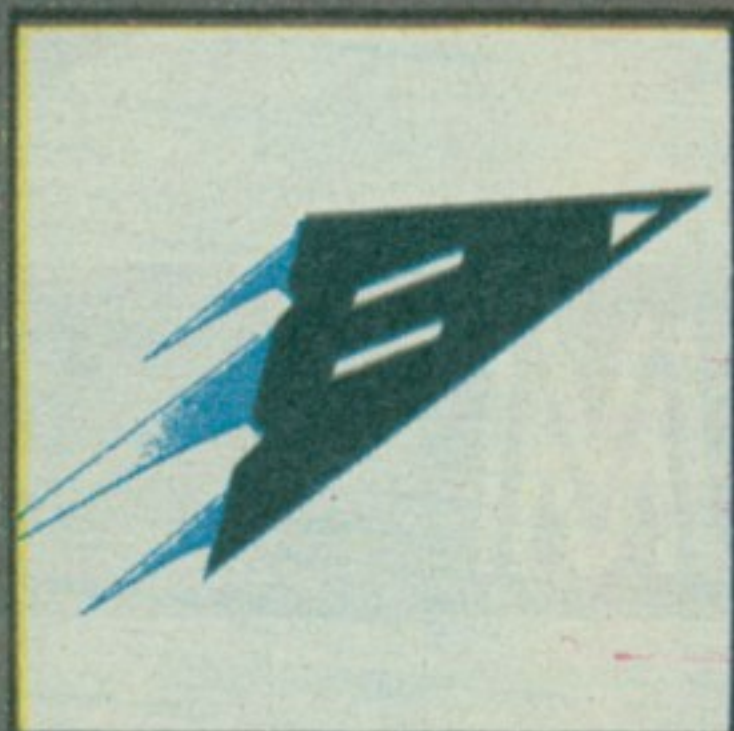
У време кад се увелико прича о авиону-ракети који ће бити, избачен у орбиту и летети кроз стратосферу, овакво мишљење може звучати, у најмању руку, необично. Па ипак, тако је. Принцип будућних суперсоничних композиција више је него једноставан: воз се креће у херметички затвореној цеви у којој је вакуум. Извлачење ваздуха, слично као код кретања на такозваном ваздушном јастуку, омогућава да се достигну фантастичне брзине јер нема трења (отпора ваздуха), нити загревања које би је ограничавало. До сада су већ успешно изведени експерименти са лоптицом за пинг-понг у вакумираној цеви. У безваздушном простору, израчунали су стручњаци, воз ће моћи да се креће брзином од 5 маха, то јест брже

Париз – Њујорк за сат и по
Идеја о суперсоничном возу рођена 1889. у глави Жила Верна („Експрес будућности”) биће успешно остварена. Композиција затворена у вакумској цеви креће се брзином од 5 маха!



Четири луда пројекта која ће изменити живот на нашој планети

НАЈКРАЋИ ПУТ: СТРАТОСФЕРА



У току припреме за лансирање надзвучног авиона у орбиту: да би се стигло с једног краја Земље на други, авион ће правити лук у високе слојеве атмосфере где је ваздух разређен.

ЛАКШИ ОД ВАЗДУХА ЗА СУПЕРТЕШКЕ ТЕРЕТЕ



Дирижабл се враћа на наше небо, нарочито за превоз великих терета. Циновски ваздушни балони дизаће право из фабрика и најтеже машине и спуштати их где треба.

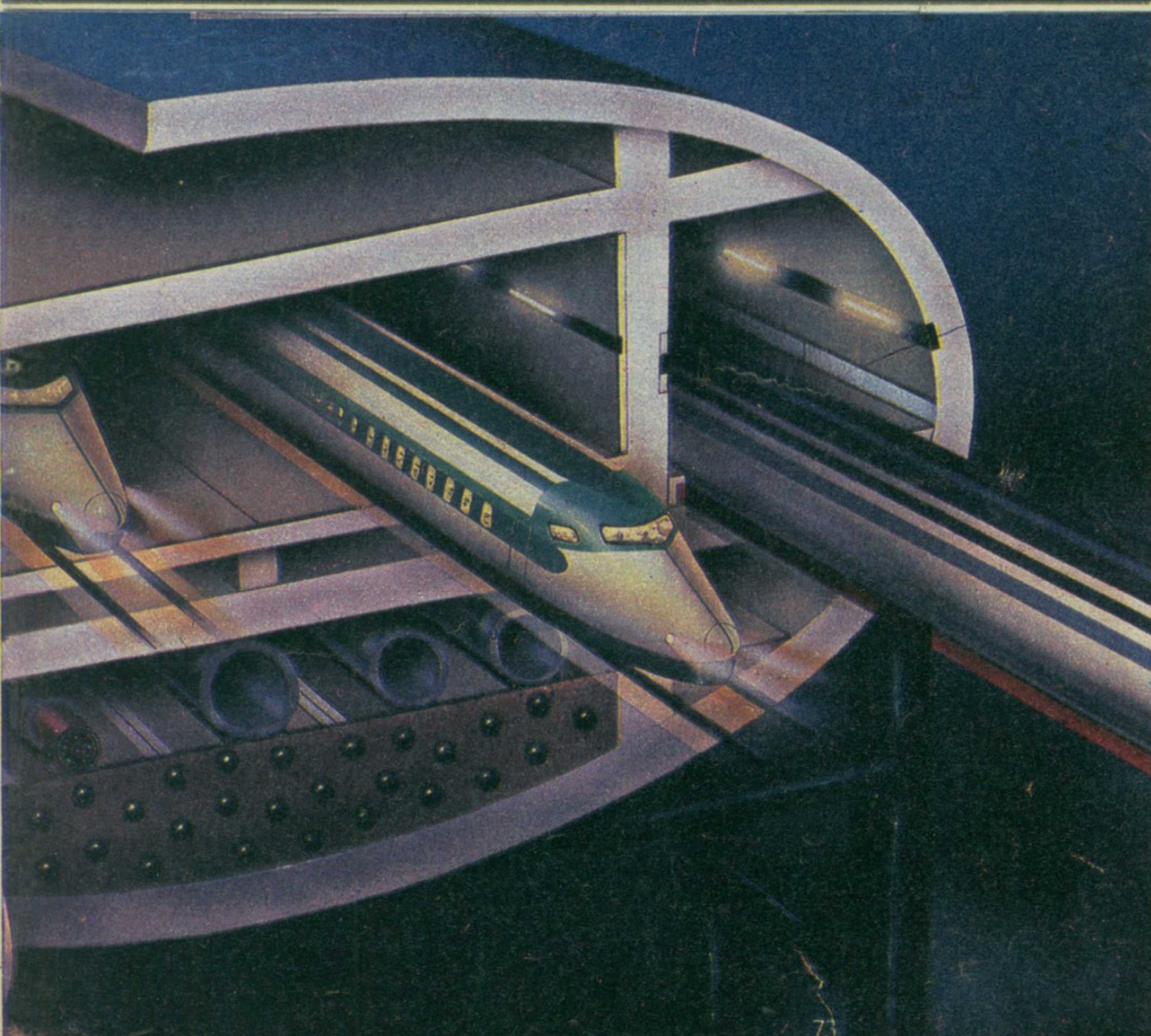
ВОДА ИЗ ГЛЕЧЕРА – У ПУСТИЊЕ

Тешкоће с којима се, рецимо, сусреће Тексас натерале су стручњаке да почну да размишљају о светској мрежи за наводњавање. Вода прикупљена на Аљасци цевима ће стизати до Тексаса.

ПРАВА КОМПОЗИЦИЈА АУТОМОБИЛА



На улазу у ауто-пут аутомобили заузимају место у низу, свега десетак центиметара удаљени један од другог. Али, не брините: строго контролисани путеви уз помоћ компјутера поред пута омогућиће да се достигну брзине од 250 километара на сат уз потпуну сигурност.



од 6.000 километара на сат! Или, практично, Париз-Њу-јорк за сат и по рачунајући и време потребно да се достигне највећа брзина.

Идеја није нова. Жил Верн је о томе размишљао још да-леке 1889. у својој причи „Експрес будућности“ у којој је за потребе свог јунака из-мислио ултра брзи воз на ли-нији Ливерпул-Бостон. А још раније, 1881. године, Албер Робиде је у књизи „Двадесе-ти век“ описао надзвучни воз који за рекордно време сти-же из Бреста у Панаму.

Две земље предводиће у пројектовању суперсоничних интерконтиненталних возова, то су оне које већ држе ре-корде постојеће „земаљске“ железнице „те-же-ве“ и њи-хови главни конкуренти из Земље излазећег сунца који јуре преко 350 километара на сат. Јапанци су већ направили програм за истраживање подморског надзвучног воза, а за 2-3 године придружиће им се група међународних стручњака која тренутно ради на тунелу испод Ламанша. Сматра се да ће железница, која ће највећим делом бити трасирана испод површине океана, бити конструисана по-четком идућег века. Остаје нам да видимо ко ће бити први.

В. М.

Изгубљени
рај
на
4 точка

AUTO



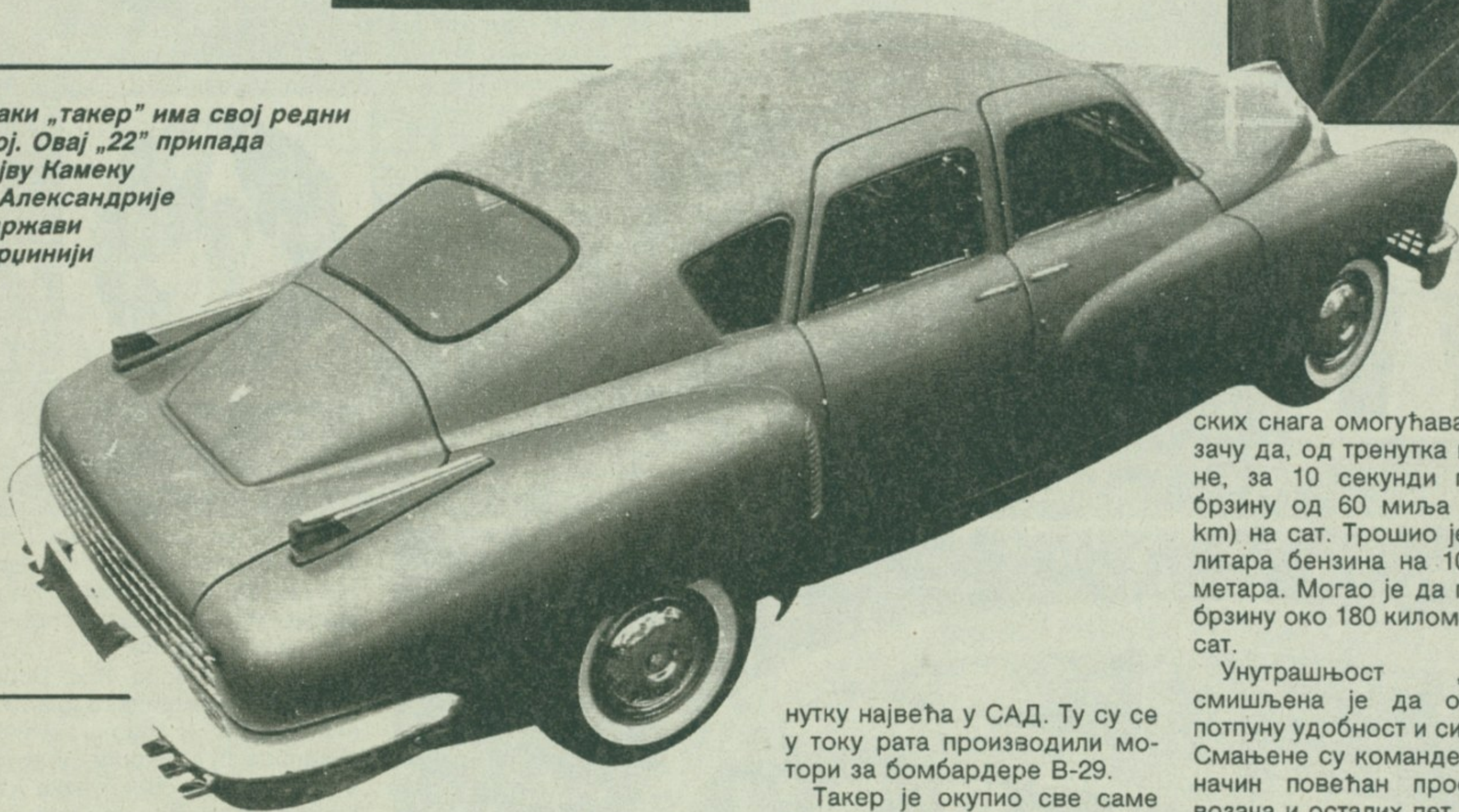
Томас
Такер



КИКЛОПОВИМ

ОКОМ

Сваки „такер“ има свој редни број. Овај „22“ припада Дејву Камеку из Александрије у држави Вирџинији



њих рекао, „симбол понуђе-
ног а потом безнадежно из-
губљеног раја на 4 точка“.

Тек кад су режисер Френсис Форд Копола и продуцент Џорџ Лукас 1988. године снимили филм „Такер – човек и његов сан“, сви су се одједном заинтересовали за судбину америчког аутомобилског мага о коме готово нико ништа није знао. Желели су да виде његове моделе о којима се некада говорило као о аутомобилима који су „ишли испред свог времена“, о колима „невиђеним у претходних 50 година“.

Видети неког „такера“ прави је подвиг. Од укупно 51 сачувано је 48. Неки се налазе у музејима, друге још возе ретки власници и чувају као драгоцене предмете који представљају, како је један од

Невиђене линије

Рођен 1903. у Капаку, у држави Мичиген, Престон Томас Такер од детињства је био заљубљен у аутомобиле. Прво је радио у „Кадилаци“ потом у „Форду“, продавао је кола за Стадбејкера, Штуца, Крајслера, био и шеф продаје у „Пирс-Ероу“. Све то време штедео је и маштао да једног дана отвори сопствену фирму.

После рата изгледало је да сан почиње да му се остварује. Такер је септембра 1946. купио „Доџов“ највећи производни погон у индустријском граду Сисероу јужно од Чикага. На површини од 475 ари у „Доџу“ је, на 93 ара, била смештена фабрика, у том тре-

нутку највећа у САД. Ту су се у току рата производили мотори за бомбардере В-29.

Такер је окупио све саме асове. Некадашњег шефа продаје у „Плимуту“ Фреда Рокелмана, затим Реја Рауша – директора производње „Форда“, Хенсона Ејмса Брауна, бившег потпредседника канадског „Џенерал-Моторса“. Ипак, најважнији Такерови сарадници били су Еди Офат и Алекс Тремалис, ауто-инжењери. Уз њихову помоћ Томас Такер успео је да прототип свог првог аутомобила, представљеног у децембру 1946. године, ручно изради до априла наредне године.

До тада невиђених аеродинамичних линија „такер“ је за то време заиста био право савршенство. Са четвора врата која су, „улазећи“ у кров, подсећала на она у авиону, имао је на средини додатни фар. То средишње светло, као Киклопово око, окретало се у правцу точкава.

Хеликоптерски шестоцилиндрични мотор од 166 коњ-

ских снага омогућавао је возачу да, од тренутка кад крене, за 10 секунди постигне брзину од 60 миља (око 90 km) на сат. Трошио је око 15 литара бензина на 100 километара. Могао је да постигне брзину око 180 километара на сат.

Унутрашњост „Такера“ смишљена је да обезбеди потпуну удобност и сигурност. Смањене су команде и на тај начин повећан простор за возача и осталих пет сапутника.

Предња седишта била су прича за себе. У тренутку јачег удара она би се улегла и особе у њима само би „упале“, као кад би се столица на расклапање изненада склопила над оним ко у њој седи. Тако се смањивао ризик да возач или сувозач излете кроз ветробранско стакло.

Ако би се ипак догодило да нешто удари у предње стакло, оно се не би распршило у хиљаду комада већ у једном испадало из лежишта.

Велика тројка

Америчка нација с нестрпљењем је очекивала да проради трака у Такеровој фабрици и да се у продаји појаве његови први модели. Јер, овај јединствени ауто требало је да кошта 1.500 долара што и није било много с обзиром на то да се већ зна-

Данас постоји само 48 аутомобила с потписом Томаса Такера. Мало за светску славу, али довољно као потврда да је овај конструктор заиста ишао испред свог времена. Толико да су га противници једноставно уништили



Успешан завршетак десетомесечног суђења Томас Такер је прославио провозавши се у моделу који је сам израдио

ни V-8 супер де лукс „форд седан“ продавао за 1320 долара.

Томас Такер је био изузетно послован човек. Кружила је прича да је могао да прода фрижидере Ескимима и да они после тога не жахале због погрешне инвестиције. То само значи да је Такер на време обезбедио довољно пословних партнера с капиталом чији је новац омогућио да производња почне.

На жалост, Томас Такер, занет смишљањем што модернијег и бољег аутомобила, заборавио је на једну „ситницу“. У пословном свету владају сурови закони моћника који уништавају сваког ко би могао да их угрози.

А Такер је баш угрожавао чувену „Велику тројку“ детроитске произвођаче кола који су владали тржиштем: „Форда“, „Ценерал-Моторса“ и „Крајслера“. Схвативши на

време да су им неопходни утицајни људи, директори „Велике тројке“ имали су свог политичара, Хомера Фергусона, сенатора из Мичигена, плаћеног да се бори за њих „на највишем нивоу“.

Навукли су Такеру разне инспекције. Прогласили га преварантом, лоповом, издајцом. Производња је стала пре него што је и почела. По фабрици и канцеларијама мували су се инспектори, превртали књиге, тражили грешке. Заказано је и суђење.

На крају процеса који се развлачио месецима Томас Такер је проглашен невиним, али било је сувишно касно. Фабрика је отишла под стечај, „такери“ из Сисероа никад нису угледали светло дана. Такер је извојевао битку, али су његови противници добили рат.

Офат и остали Такерови сарадници успели су да склопе

само 51 аутомобил. Сваки примерак израђен је ручно.

* * *

Шта се догодило с Томасом Такером?

— Кад венама тече бензин — причао је — не можете тек тако да избришете љубав према аутомобилима. Признајем да су ме победили моћнији, али то не значи да треба да дигнем руке. Наставићу да се борим!

Такер је 1951. отишао у Бразил с намером да у тој земљи настави свој сан о изради најбољег аутомобила на свету. Имао је већ и неке нацрте. Онда је сазнао да болује од рака на плућима. Умро је на други дан Божића 1956. године.

С њим је отишао и његов сан.

В. С.



ПЕРНАТА СКИТНИЦА

После вишедневне и упорне потере чувари реда из Монака ухапсили су усред града обичну кокошку. Пернати преступник оптужен је за скитњу и узнемиравање грађана. Кока је, наиме, ноћима лутала улицама једне градске четврти, гласно кокодакала, лупала крилима, кљуцала и гребала о врата и прозоре. Кад би је буновни и бесни Монашани појурили, нестајала је без трага.

Кокошка се сада налази иза решетака, у самици. Мада је власник замољен да се



јави и што пре је однесе, он упорно ћути. А скитница као да низашта не хаје. Нису је узнемили ни хапшење ни затвор. Већ првог јутра је снела велико и лепо јаје. ■

ЧЕКАЊЕ ПАРА ВРЕДИ

Директори банака „Велс Фарго“ и „Фирст Интертрејд Бенк“ из Калифорније дошли су на сјајну идеју: свако ко у реду пред шалтером чека више од пет минута за изгубљено време добија накнаду од пет долара.

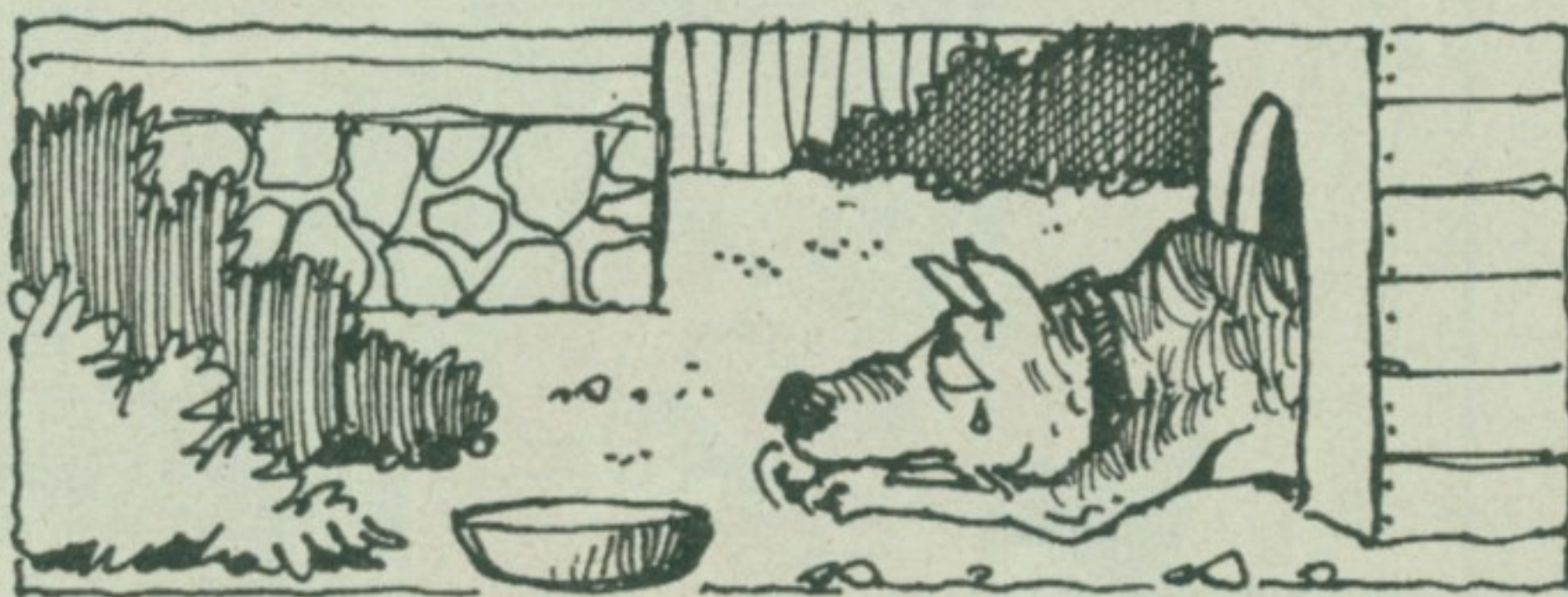
Пре него што је уведена ова новина клијенти банке беснели су због дугог чекања. Али, ствари су се сада потпуно измениле — сви мирно и стрпљиво стоје мада се ред често отегне и на улицу. ■



КОБНИ РАСТАНАК

Цими, прелепи немачки овчар, недавно је угинуо само зато што је био превише везан за свог господара Ђулијана Веспучија, столара из италијанског града Фиренце. Веспучи је пса купио још док је био нејако штене и с љубављу га гајио и чувао неколико година не растајући се од њега ни за тренутак.

Али, педесетогодишњи Веспучи недавно се оженио и, како је ред, са својом супругом кренуо на брачно путовање. Цими је први пут остао сам. Од тренутка када је господар отпутовао он се завукао у своју кућицу и упорно одбијао храну и воду. Нико од суседа и рођака није успео да га измами напоље. И пре него што се младожења вратио с пута, Цими је угинуо од глади и превелике туге. ■



Илустровао: Зоран Петковић Петко

DIK
BROWNE

ХОГАР СТРАШНИ



ОВО ЈЕ
НАША
ПЛАНИНА!

*Тек пре извесног времена,
међу стенама на врху пла-
нине Кенон, двојица млади-
ћа наша су поруку у боци
која је ту остављена пре
84 године*



Ула 1901. доктор Волтер Кенон и његова супруга Корнелија напустили су Сент Пол, у држави Минесоти, и упутили се ка Националном парку Гласјер. Венчали су се само неколико недеља раније и ово путовање требало је да буде свадбено. Пуни енергије, али и пустолови у души, нису желели да то буде нешто обично. С ранцима на леђима препешачили су километре и километре, а кануом превалили чак око сто километара реком Мисисипи између њених опасних, али неописиво лепих обала. Оно мало људи које су сретали уз пут веровало је, кад би их угледали онако преплануле, да су Индијанци. Сваке вечери подизали су шатор, а у зору скупљали ствари и одлазили даље.

Тако су стигли до језера Мекдоналд, у Монтани, где су унајмили сплавара и водича Чарлија Хауа. Сутрадан, док су обилазили језеро, Корнелија је изјавила да би волела да се попне на врхове околних планина. Њихов водич је то искористио да им каже како планину, у народу познату као

Козја, још нико није успео да освоји и да ће званично име добити по првоме коме то пође за руком. Чарлијева прича је заголикала Корнелијин такмичарски дух и она је одушевљено предложила мужу да окушају срећу.

За освајање врха морали су да унајме новог, искуснијег водича. Био је то Денис Комо. Али, он им није давао наду у успех, поготову кад је

*Боца је остала
сачувана
и после толико
година*



Цедуљица из боце на којој пише: „Ово је доказ да су се у петак 19. јула 1901. др Кенон и његова супруга попели на ову планину. Корнелија Џејмс Кенон прва је стигла на врх и дала планини име Кенон. Денис Ком је био водич.“

чуо да Корнелија и Волтер, као становници углавном равне Минесоте, нису никад планинарили. Објаснио им је да су за њихов подухват пре свега потребни време, вода и кондиција. Кенонови су spremно одговорили да, изузев планинарске опреме, свега тога имају напретек.

Она је била прва

Деветнаестог јула, у сјајном расположењу, Корнелија и Волтер Кенон састали су се с водичем у подножју планине. У почетку није било никаквих узбуђења. Али, када су се нашли на висини од 1600 метара, испред њих се, као зид, препречила окомита, глатка стена висине око 300 метара. Протезала се око читаве планине.

Денис је одлучио да сам извиди околину и потражи пролаз... Убрзо се вратио с радосном вешћу. Узаном козјом стазом, са које су сваког тренутка могли да се суноврате у провалију, успели су да се попну до простране заравни са које се, у измаглици, видео врх висок око 2500 метара. На срећу, тај последњи успон није био толико тежак, па га је Корнелија савладала с невероватним жаром и нашла се горе пре Волтера и Дениса! Дочекала их је речима: „Добро дошли на планину Кенон!“

Волтер је код себе имао бочицу од млека. Искористио је да у њу убади папирић на коме је исписао њихова име-

на и датум када је врх освојен. Боцу је ставио у једну пукотину у стени и прекрио камењем.

Сутрадан су у хотелу крај језера, где су одсели, запрепашћеним мештанима причавали детаље своје пустоловине. Знало се да су многи пре њих узалуд покушавали да учине тај подвиг. Чак су се и чланови америчког института „Геолошки преглед“ недељу дана раније вратили необављена посла. Пошто су управо они тада састављали карту ове области, планина је названа именом Кенонових.

Истим путем

Од тог времена о планини Кенон више нико није размишљао – ни о њеном освајању, а ни о имену које носи. А онда су, јула 1985, 84 године после овог догађаја, двојица младића из Монтане – искусни планинари Џејмс Бест и Тед Стајнер – кренула истим путем...

Када су стигли на врх планине, и не знајући за причу о Кеноновима, угледали су боцу и у њој цедуљу. Отворили су је и прочитали шта пише, а онда све вратили тамо где је и било.

У управи националног парка саветовали су их да се врате и донесу боцу, да би се чувала као музејска вредност, а да уместо ње однесу пластичну, с цедуљом исте садржине...

Џејмс и Тед су то и учинили.
С. Ивановић

*Кенонови
на
планини
која
је
по
њима
добила
име
(горе)
и крај
кануа
којим
су се
возили
реком
Мисисипи*





Књиге за Ваш успех у животу...



1. Semorie: „И ВИ МОЖЕТЕ ИМАТИ СУПЕРПАМЋЕЊЕ“ – Практичне, програмирање технике брзог, лаког и трајног памћења и учења. 6. изд. 430 стр. 150 илустрација, 15 самотестова. Комплет I и II књ. заједно – Дин. 160.–

2. Yesudian-Haich: „ЈОГА И СПОРТ“ – Како стећи и очувати добро здравље. 3. изд. преко 100 илустрација, 240 стр. Дин. 90.–

3. Yesudian: „ЈОГА И ЗДРАВЉЕ“ – Виши курс Хатха Јоге, наставак књиге „Јога и спорт“, са дијагностичким индексом за преко 140 обољења, преко 250 илустрација, 226 стр. – Дин. 90.–

4. Амон: „ВАША СУДБИНА ПО УЧЕЊУ ВАТРЕ“ – Како открити своје скривене способности и отклонити препреке у животу. Преко 40 илустрација, 270 стр. – Дин. 90.–

5. Esnoseso: „ВАШ РУКОПИС ОГЛЕДАЛО ВАШЕ СУДБИНЕ“ – Практична паралингвистика – Параграфолошки приручник за тумачење прошлости, садашњости и будућности. Илустровано 200 стр. – Дин. 90.–

6. Пинтарић: „МОЋ НАДМОЋИ НАДМОЋ МОЋИ“ – Све што треба знати о радиестезији и блоцне гији-технике и практична примена. Преко 30 илустрација 223 стр. – Дин. 70.–

7. Денис: „ТАЈНИ ЖИВОТ МРТВИХ“ – Експериментални докази постојања „живота после живота“, 148 стр. – Дин. 70.–

8. Tavis-Offir: „ВЕЧИТЕ РАЗЛИКЕ И НАЈДУЖИ РАТ ПОЛОВА“ (Психологија љубави III) – Стимулативне разлике међу половима, 208 стр. – Дин. 60.–

9. Црњанин: „КОРАК ДАЉЕ“ – У фитотерапији, биоенергији итд. наших најпознатијих исцелитеља. Илустровано, 100 стр. – Дин. 40.–

10. Collier и др.: „МИТОЛОГИЈА И РЕЛИГИЈА АСТЕКА“ – Увид у културу древног народа који још увек плени хороскопским пројекцијама човекове судбине, 116 стр. – Дин. 40.–

11. Тимотејева: „МИТОЛОГИЈА И РЕЛИГИЈА ЕТРУРАЦА“ – Изванредна студија о богатом Пантеону древних Етрураца. 127 стр. – Дин. 40.–

12. Хук и др.: „МИТОЛОГИЈА И РЕЛИГИЈА ХЕТИТА“ – Тајне ишчезлог царства Хетита – најзагонетнијег од свих народа Старог века. Илустровано, 120 стр. – Дин. 40.–

13. Collier и др.: „МИТОЛОГИЈА И РЕЛИГИЈА СЕВЕРНОАМЕРИЧКИХ ИНДИЈАНАЦА“ – Импресиван пресек кроз легенде и веровања више од две хиљаде индијанских племена. 142 стр. – Дин. 40.–

14. Грејвз и др: „МИТОЛОГИЈА И РЕЛИГИЈА СТАРИХ ЈЕВРЕЈА“ – миротворачког народа чија су веровања стварала Библију. 140 стр. Дин. 40.–

15. Zubricki-Lips: „МИТОЛОГИЈА И РЕЛИГИЈА ИНКА“ – Изванредно сведочанство о великој цивилизацији „народа Сунца“. 147 стр. Дин. 40.–

16. Беле: „МИСТЕРИЈА ЛЕТЕЋИХ ТАЊИРА“ – Изванредан приказ још увек необјашњивих феномена који трају од праисторије до наших дана. Вел. формат, тврд повез, више од 100 црно-белих и колор илустрација, 170 стр. – Дин. 170.–

17. Милинковић: „У ПОТРАЗИ ЗА ЗЛАТОМ“ – Сва скривена блага света, мапа потопљених галија, трагом Елдорада. Илустровано, 116 стр. – Дин. 40.–

18. Леконт: „ЈИН-ЈАНГ“ – Идеална тежина и добро расположење уз кинески метод Јин-Јанг. Преко 60 илустр, тврд повез, вел. формат (идеално за поклон), 160 стр. – Дин. 100.–

19. Шеговић: „МУЊЕ У РУКАМА“ – Том 1. Приручник техничко-тактичког умећа борења пиштољем. Преко 200 илустрација, велики формат, 235 стр. – Дин. 130.–

20. Шеговић: „МУЊЕ У РУКАМА“ – Том 2. Самоодбрана од пиштоља. Комбиновано борење пиштољем и голим рукама. Преко 200 илустрација, велики формат, 155 стр. – Дин. 110.–

21. Ловрић-Вукелић: „БОЛЕСНИК У СВОЈОЈ КУЋИ“ – Комплетан, практични прручник за успешну негу болесника у кући. Преко 50 илустрација, тврд повез, 101 стр. – Дин. 50.–

22. Вукотић: „ГИХТ“ – Како настаје и како се лечи. Илустровано, 51 стр. – Дин. 40.–

23. Ватсајана: „КАМА СУТРА“ – Индијска наука о љубави. Класик индијске љубавне вештине. 4. изд. преко 50 илустрација, тврд повез, велики формат, 206 стр. – Дин. 210.–

24. „ЈОГА-УПАНИШАД“ – Право врело за проучавање разних школа Јоге. Преко 30 илустрација, 250 стр. – Дин. 100.–

25. Рипел: „МАГИЈА АТЛАНТИДЕ“ Sautheperom – Vir Necronomicon. Прва књига Сабеоанске трилогије о сексуалној магији. 134 стр. – Дин. 50.–

26. Окић: „ЦРВЕНИ БОГОВИ АНДА“ – Фасцинантне цивилизације Маја, Астека, Инка... и њихове велике још нерешене тајне. Преко 30 илустрација, 175 стр. – Дин. 50.–

27. Павелић: „КАКО ПОБЕДИТИ РАК“ – Практичан приручник за спречавање и лечење рака. Преко 50 илустрација, тврд повез, велики формат, 319 стр. – Дин. 210.–

28. Schure: „ЕВОЛУЦИЈА БОЖАНСТАВА“ – Од Сфинге до Христа – Динамичан приказ еволуције Божанског у људској свести. Илустровано, 202 стр. – Дин. 70.–

29. Шулман: „НЛО ИЗНАД СССР-а И ДРУГИХ ЗЕМАЉА“ – Неверовтне чињенице и нове појаве. Илустровано, тврд повез, 263 стр. – Дин. 120.–

30. Гаврић: „РЕЧНИК ОКУЛТИЗМА“ – Око 1300 јасно и прецизно дефинисаних појмова из свих области окултизма и парапсихологије. Преко 60 илустрација, 247 стр. – Дин. 90.–

31. Мекензи: „ТАЈНА ДРУШТВА“ – Аутентични приказ тајних организација света од Мау-Мау до масона и мафије. Преко 60 илустрација, 295 стр. – Дин. 95.–

32. Др Тодоровић: „ХИПНОЗА ЗА СВАКОГА“ – Практична примена хипнозе у разним областима. 7. издање, илустровано, 101 стр. – Дин. 50.–

33. Morris: „УПОЗНАЈТЕ СВОГА КОЊА“ – Задивљујући приказ мало познатих особина вашег племенитог љубимца. Преко 20 илустрација, 116 стр. – Дин. 50.–

34. Кејн: „ПСИХОЛОГИЈА И СПОРТ“ – Психолошки видови физичког васпитања и спорта. Илустровано, 324 стр. – Дин. 100.–

35. Payot: „ВАСПИТАЊЕ ВОЉЕ“ – Тајна унутарње моћи и господарења собом. Илустровано, 200 стр. – Дин. 90.–

36. Мр Ницовић: „ОПОЈНЕ ДРОГЕ“ – Тајне мултинационалних компанија криминала. 120 илустрација, тврд повез, велики формат, 170 стр. – Дин. 120.–

37. „РАДИЈАЦИЈА“ – Дозе, последице, ризици. Преко 30 илустрација, велики формат, 67 стр. – Дин. 30.–

38. Петровић: „КАКО СЕ ПОСТАЈЕ ИЛУЗИОНИСТА, МАФИОНИЧАР, ТЕЛЕПАТА, МНЕМОТЕХНИЧАР...“ – Професионалне мафионичарске тајне. 72. стр, Илустровано – Дин. 40.–

39. Петровић: „ПРАКТИЧНИ КУРС ГРАФОЛОГИЈЕ“ – Читање карактера из рукописа – судско-медицинска графологија, 80 стр, 2. изд, илустровано – Дин. 40.–

40. Латинкић: „АКВАРИЈУМ 1“ – Практични приручник савремене акваристике, 2. изд, 134 стр, 50 илустрација – Дин. 70.–

41. Morris: „УПОЗНАЈТЕ СВОГ ПСА“ – Све тајне понашања Вашег кућног љубимца. 111 стр, илустровано – Дин. 50.–

42. Morris: „УПОЗНАЈТЕ СВОЈУ МАЧКУ“ – Све тајне понашања Ваше кућне љубимице. 102 стр, илустровано – Дин. 50.–

43. Calder: „КОМЕТ ДОЛАЗИ“ – Узбудљиво наслеђе Halley-а, Како комете утичу на историју човечанства. Вел. формат, тврд повез, преко 150 црно-белих и колор илустрација. 210 стр. – Дин. 170.–

44. Steigleder: „ОПУС ДЕИ“ – „Поглед изнутра“ на једну парарелгиску, конспиративну организацију – један од најутицајнијих центара светског капитала и моћи. Вел. формат, тврд повез, 147 стр. – Дин. 130.–

45. Станковић: „ШКОЛА СПОРТСКЕ ВОЖЊЕ“ – Уметност вожења и управљања аутомобилом. Преко 50 илустрација – 125 стр. – Дин. 60.–

46. Грубачић: „СРПСКЕ СЛАВЕ“ – Народни обичаји и веровања, песме и здравнице, славска јела и пића. Детаљни преглед српских слава и обичаја. Велики формат, тврд повез, преко 30 црно-белих и колор илустрација, 215 стр. – Дин. 170.–

47. Михајловић: „ЛЕЧЕЊЕ ВОЋЕМ, ГРОЖЊЕМ И ПОВРЋЕМ“ – Практичан приручник лечења здравом исхраном и природним средствима. Илустровано, 316 стр. – Дин. 100.–

БИБЛИОТЕКА САЗНАЊА

П.П.Н.-20/70
11031 БЕОГРАД 8

АДРЕСА НАРУЧИОЦА:

Име и презиме: _____

Улица и број: _____

Пошт. бр. и место: _____

НАРУЧЕНИЦА – ПОЛИТИКИН ЗА БАВНИК

Упишите бројеве књига које наручујете

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

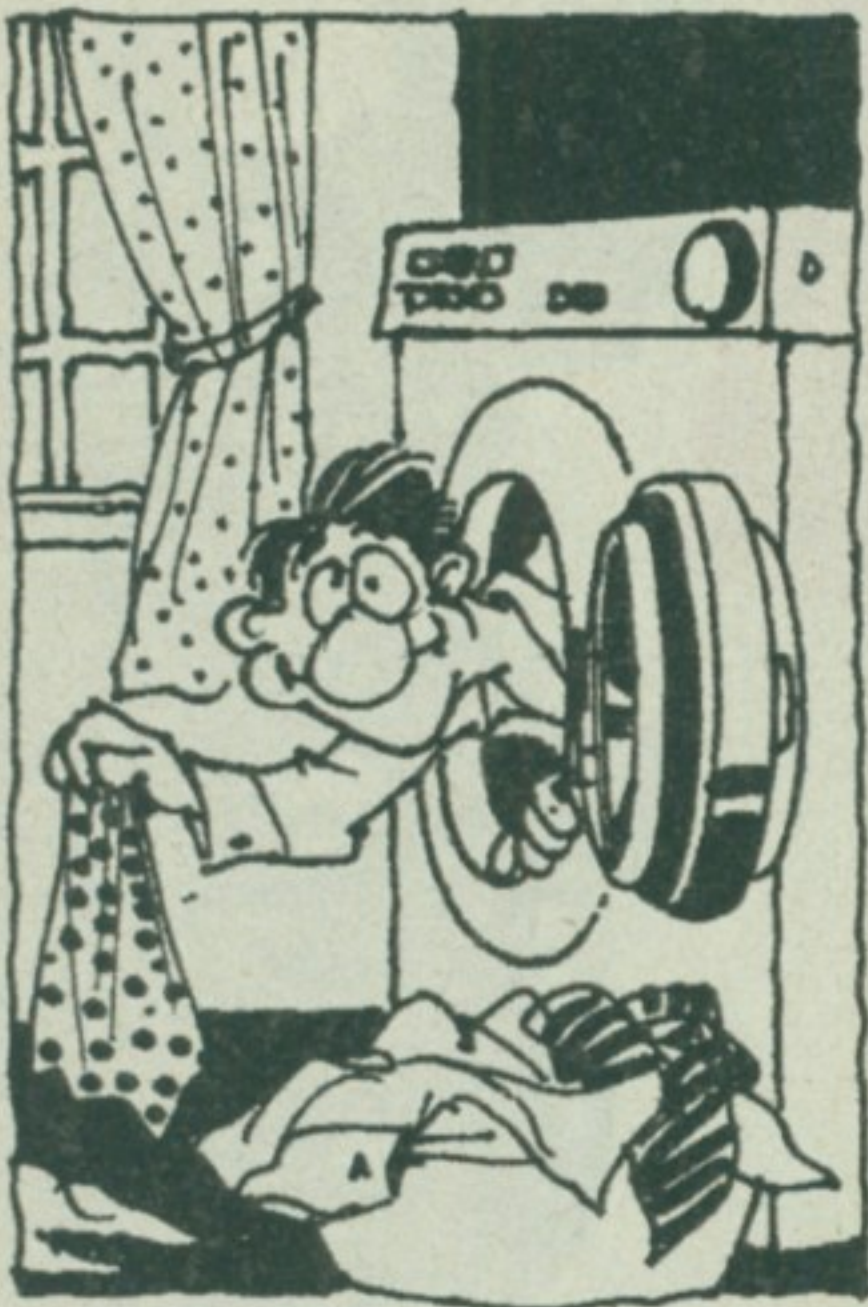
КЊИГЕ ПЛАЋАТЕ ПОУЗЕЋЕМ – ПОШТАРУ КОД ПРЕУЗИМАЊА.
ГАРАНЦИЈА: НЕЗАДОВОЉНОМ ЧИТАОЦУ ВРАЋАМО НОВАЦ АКО НЕОШТЕЋЕНУ КЊИГУ ВРАТИ У РОКУ ОД ПЕТ ДАНА.

**ОВО
НИСТЕ
ЗНАЛИ**

ПРАЊЕ БЕЗ ДЕТЕРЦЕНТА

Може ли се веш прати без сапуна и уопште без икаквог другог средства за прање. Да, тврди јапанска фирма „Џан“. Њени стручњаци направили су потпуно нов тип машине за прање рубља за коју није потребан никакав детергент, а пере брже и чистије од обичне.

Поступак који се при том користи исти је као кад се чисте брилијанти – уз ултразвук! Процес прања изводи се помоћу ултразвучних таласа у млазу ваздуха који се упумпава у воду.



СУРОВ ПРИЈЕМНИ ИСПИТ

Шефови јапанске фирме „Тов токусио деки“ одлучили су да уместо уобичајених тестова при пријему у службу изведу необичан експеримент: тазе стручњаке који су се јавили на конкурс после завршеног факултета искрцали су на потпуно пусто острво



Мацу. У тим условима ће се – рачунало је руководство корпорације – за најкраће време најбоље сазнати какви су приправници, њихове врлине, мане, склоности.

Острво Мацу изабрано је баш зато што на њему нема ни струје, ни телефона, ни водовода, а сваки млади стручњак имао је право да понесе само 15 најпотребнијих предмета и пет зрна шибице. На острво су пребачени у гуменим чамцима. Било је врло важно сазнати хоће ли успети да преброде стрес, да нађу излаз из, рекло би се, безизлазног положаја, успоставе заједнички језик с колегама, ускладе своје интересе с интересима заједнице.

Експеримент је, кажу, успео. Сви „приправници“ су преживели и примљени на посао.

НИЈЕ ВАЖНО ШТО ПЕЧЕ

По мишљењу научника из Центра за повртарство у Швајцарској, коприву коју многи сматрају коровом, а нико је не воли јер и жари, требало би гајити као драгоцену биљку. Такозвана дводомна коприва, која достиже висину од 60 до 100 центиметара, може да се користи цела, буквално од главе до пете: корен, стабло, лишће и цвет. У њима се налазе лековите материје као што су: гвожђе, разни витамини, ле-

цитин, танинске материје као и силицијумска киселина.

Висок проценат гвожђа у коприви чини је изванредном за поправљање крвне слике код анемичних. Екстракти коприве су одличан лек за избацавање мокраће, против реуме, кашља, а потпомажу и расту косе. Отров коприве ублажава бол у зглобовима побољшавајући циркулацију крви у њима и око њих. Сок исцеђен из свеже биљке и обарено лишће које се користи исто као спанаћ помажу организму да се ослободи штетних материја. И то још не би било све.

Кад се коприва скува у алкалном раствору, од њених дугих влакана може да се прави тканина. Због тога је у Европи 17. века ова биљка сађена као „индустријска“. Баш као што то сада препоручују Швајцарци, истина из фармаколошких разлога.

МАРАМИЦОМ ПРОТИВ ВИРУСА

„Стави руку на уста кад кашљеш!“ Колико је само генерација чуло ову реченицу од својих родитеља који су се бринули да не заразе друге. Па ипак, истраживања у САД током последњих десет година показала су да се вируси прехладе – а има их преко стотину – преносе не толи-



ко ваздухом колико преко руку оболелих. Вируси доспевају на руке док их прехлађени приноси носу брисања ради. Научници с универзитета у савезним државама Вирџинија и Висконсин тврде да је најефикасније средство против овог најраширенијег обољења у свету имати чисте руке и користити папирне уместо платнених марамица. Однедавно су у САД пуштене у продају и марамице натопљене лимунском или јабучном киселином које неутралишу вирусе.

ЕЛЕКТРОНСКА МОНА ЛИЗА

Многи љубитељи уметности у свету, па и Јапану, сањају да виде чувену Леонардову „Бо-



конду“, али не могу себи да приуште луксуз да отпутују у Париз, на лице места. Ускоро ће, међутим, добити могућност да уживају у ремек-делима сликарства, а да не мрдну из свог места. Први то могу становници града Гифу у централном Јапану, где је откривена нова галерија слика у којој су изложени не само оригинали већ и њихове електронске копије. При том се користи једно од последњих достигнућа јапанске технике – телевизија високе резолуције, што ће рећи изванредног квалитета: јасна и верна. Уметничка дела снимају се на компакт дискове у цифарском коду и емитују на екран.

Засад Музеј уметности у Гифу приказује слике из својих депоа, али ће у будућности посетиоци моћи да виде суперквалитетне копије слика из целог света...

К

ада је Чарлс Бернштајн одлучио да у очима четрнаестогодишњих вршњака дигне цену сопственој, иначе тихој и скромној личности, хит је био да се млади закаче с полицијом. Размишљајући какво „велико дело“ да учини, определио се за повећи камен који је безобзирно хитнуо у излог једне радње у предграђу Њујорка где је живео са оцем кројачем и мајком домаћицом.

Брзо се покајао, али било је касно. Судија за малолетнике није имао милости и де-чак се нашао у поправном до-му. Полиција је отворила до-сије. Нашли су се ту отисци прстију, слика, затим опис „криминалних склоности“ и читав низ других података ко-ји ће касније бити кобни за младог Бернштајна.

Ако је и од полиције – мно-го је, тим више што је младић по изласку из поправног до-ма, у коме је провео четири године, живео крајње повуче-но кајући се због своје дечач-ке лудости. Постао је књиго-вођа, а увече проучавао уметност.

Први светски рат био је у јеку.

Полицајци и сведоци

Да му се због безначајног преступа црно пише и да ће постати вечити грешник, Чарлс је схватио када су га два по-лицајца зграбила док је седео у ресторану на Менхетну. У станици му је инспектор прво сасуо бујицу увреда у лице, а онда изрекао оптужбу – пљачка банке у Хопкинску у Минесоти.

Слободу више није видео, из ћелије је доведен пред су-дију и поротнике. Све се од-вијало брзо захваљујући све-доцима који су у њему пре-познали нападача. Истина, два приватна детектива и службеника хотела у коме је Бернштајн становао потврди-ли су да је он у време пљачке седео у холу и читао новине. Чак су и два грађанина, која су се у тренутку напада затек-ла у банци, потврдила да Бернштајн ни случајно не под-сећа на пљачкаша! Узалуд, полиција је остала упорна а поротници су поверовали сведоцима који су у Берн-штајну препознали нападача. Пресуда је гласила: 20 година робије.

Било је више него очиглед-но да је Чарлс Бернштајн ти-пичан пример појма који се у америчком правосудју назива „жртва погрешног иденти-тета“. То је било јасно и њего-

вом браниоцу, адвокату Флој-ду Олсону који ће касније по-стати гувернер. Док је Берн-штајн чамио у затвору, Олсон је повео приватну истрагу да докаже младићеву невиност. И успео је: после девет годи-на пакла Бернштајн је пуштен из затвора са образложењем да је „жртва судске заблуде“.

Нити му се било ко извинио, нити упутио људску реч, на-против. У његов полицијски досије унесени су и сви пода-ци о пљачки у Минесоти.

Убиство у 5,30

Верујући у нови живот Бернштајн се окренуо шам-

парском послу. Међутим, ус-ледно је нови „злочин“. После само четири године мира по-лиција га је оптужила да је 1. априла 1932. извршио уби-ство! Мада је живео у Њујорку а догађај се збио у Вашингто-ну, полицији није сметало да му опет навуче лисице на ру-ке.

ВЕЛИКЕ ЗАБЛУДЕ ПРАВОСУЂА

ГРЕШНИ

ЧОВЕК

13

ЊУЈОРКА

Чарлс Бернштајн је два пута осуђиван и умало није за-вршио на електричној столици због злочина за које није ни чуо. Доживео је шест нервних сломова и неколико пута на-шао се на ивици лудила





Убиство се догодило ујутро у 5,30 часова. Жртва је био познати вашингтонски коцкар Милси. Враћао се колима у свој стан у Браун Стриту и управо док је паркирао возило, из лимузине у близини изашао је непознати човек, пришао му и испалио му у главу неколико хитаца из пиштоља. Уби-

ца се затим мирно вратио до својих кола марке „хадсон“ и одвезао. Аутомобил је после неколико дана нађен напуштен.

Тешко је објаснити зашто је полиција брже-боље посегнула за досијеом Чарлса Бернштајна. Испитала је око 150 осумњичених, али се на крају

ипак задржала на њему.

Главни сведоци оптужбе на суђењу били су Керол Родс, адвокат, и разносач рубља Џејмс Хјуџ. Први је тврдио да је кроз прозор свог стана у непосредној близини видео цео догађај, док је други изјавио да је узастопно три дана пре убиства доносио опрано рубље у Улицу Браун и сваки пут видео паркиран аутомобил „хадсон“ и возача у њему који је неког стрпљиво чекао.

Оба сведока препознала су убицу у оптуженом Чарлсу Бернштајну, али порота није прихватила сведочење шесторо људи који су се заклели да су око седам изјутра на дан убиства осумњиченог видели у Њујорку. Дакле, сат и по раније није могао да буде у Вашингтону, осим ако није летео приватним авионом, што је могло лако да се утврди. А није утврђено.

Док је слушао сведочење адвоката Родса и разносача рубља Хјуџа, Бернштајну се чинило да је све што се догађа око њега само ружан сан. Није био сан – Чарлса Бернштајна чекала је смрт на електричној столици!

Велики преокрет

Док је чекао извршење смртне казне у одвојеној ћелији (због сложене процедуре чекање се одужи неколико месеци, па и година), Бернштајн је на електричну столицу испратио петнаест кажњеника. Гледајући те стравичне призоре, доживео је шест нервних сломова а неколико пута нашао се на ивици лудила.

У међувремену, Бернштајнов адвокат је узнемирио јавност. Бивши адвокат и пријатељ Флојд Олсон није могао директно да се ангажује због политичке каријере коју је градио, али је свом колеги, Бернштајновом браниоцу, помагао колико је могао.

Бернштајн је из затвора написао писмо великом броју угледних личности, описујући до детаља шта се дешавало на суду. И неколико угледних новинара удубило се у случај. Сазнало се да је адвокат Родс непоуздан, одавно одстрањен из адвокатуре због нуђења мита. Уз то, био је далековид и без наочара (на суду је рекао да их у часу убиства није носио) не може да разазнаје предмете ни са десет метара удаљености, што значи да није могао да види убицу! Што се Хјуџа тиче, у фирми у којој је запослен утврђено је да читаве недеље пре убиства није добијао писмене налоге да разноси руб-

ље у крају где се догодило убиство.

Јавио се и нови сведок, извесна госпођа Купер. Она је изјавила да се тог јутра враћала са неке забаве и наишла на пуцњаву, али није видела лице убице. Било је рано ујутро, облачно, а поред тога, око главе убице лебдео је облак барутног дима.

Јавности је све више било јасно да Бернштајн невин чам у затвору чекајући смрт. Дошао је и тај дан. Срећом, Елеонора Рузвелт, супруга тадашњег америчког председника Френклина Рузвелта, узела се за већ изгубљеног Бернштајна и убедила мужа да одложи извршење смртне казне за 30 дана.

Извођење већ потпуно оседелог Чарлса Бернштајна на електричну столицу одлагано је пет пута.

Готово да нико више у америчкој јавности није сумњао у велику неправду коју је правосуђе учинило Бернштајну. Међутим, оно је ћутало. Није било спремно да призна своју грешку, полиција још мање.

До великог преокрета дошло је 1937. године. Неки фармер који је својевремено од полиције купио аутомобил „хадсон“, исти онај у којем се довезао и одвезао убица коцкара Милсија, наумио је да кола која су га верно служила исече апаратом и прода у старо гвожђе. Тада је иза седишта возача нашао касету и у њој пиштољ. Умешао се Федерални истражни биро и однео пиштољ на анализу. Било је то оружје којим је убијен вашингтонски коцкар, али на њему није било Бернштајнових отисака.

Коначно је отпао и последњи доказ сумње, Бернштајн је невин. На жалост, америчко правосуђе не одступа лако. Није хтело да пристане на обнову судског процеса. Амерички председник Рузвелт није хтео да се супротставља. Нађено је „решење“ – председник је Бернштајну заменио смртну казну доживотном робијом!

* * *

Чарлс Бернштајн је 1940. условно пуштен на слободу, у ствари – прећутно ослобођен. Пет година касније нови амерички председник Хари Труман потписао је документ о Бернштајновој рехабилитацији. Бернштајн је провео у америчком затвору укупно седамнаест година, од тога две у ћелији смрти, све време потпуно невин.

М. Тодоровић

Илустровао: Брана Јовановић

Живот пише
драме

ТРИ МИНУТА ДО СМРТИ

Под гњурачким зво-
ном, као у гвоздеом
гробу, Вилсон је у јед-
ном тренутку схватио
да цев за довод вазду-
ха не ради. Ни у резер-
воару није било смеше
за дисање, а они горе
на платформи нису
могли да га чују јер је
телефонска веза била
прекинута

Кажу да човек у последњим тренуцима живота види лица најближих, призоре из далеког детињства. Не знам, можда је код неких и тако, али кад сам се ја нашао у загрљају смрти, пред очима ми је био само наслов у новинама: „Смрт рониоца у Северном мору” – испричао је Ед Вилсон кад је све то било иза њега.

Зашто да губим време?

Већ неколико година Ед је радио као подводни заваривач на платформама за вађење нафте и важио за једног од најiskusнијих ронилаца на великим дубинама. Тога дана че-

као га је једноставан задатак: да завари допунски подупирач за једну од „ногу” платформе постављене 80 километара од обале. Читаве прошле седмице дувао је јак ветар дижући високе таласе и сад се коначно пролепшало. Мајстори задужени за ремонт спуштали су се један за другим да надокнаде изгубљено време.

Кад је навукао ронилачко одело, Вилсон је одврнуо вентил за довод ваздуха у црево и ушао у кавез од дебеле гвоздене жице којим се рониоци спуштају на радно место. Његов пар који је припремио опрему потврдио му је да је све у реду.

На Вилсонов знак кабина лифта почела је да се спушта кроз зеленкастомутну воду. Кад је дневне светлости нестало, укључио је јаку електричну светиљку изнад визира на касиги. Привучена светлом према кавезу су појурила јата риба.

Размишљао је о послу који га је чекао. Мада је све одавно постало рутина, позната до најмање ситнице, Вилсон је сваки пут у мислима прелазио редослед потеза: увући ће се у „хебитет”, како рониоци на велике дубине називају звоно за заваривање, осушити га, заварити подупирач, попети се до коморе за декомпресију...

ПОЗОВИТЕ ДАНАС:

У БЕОГРАДУ од 8 до 20 часова
(011) 323-497 • 324-272 • 327-052

од 8 до 13 часова:
У ТИТОГРАДУ (081) 43-237

У НИШУ (018) 53-777

У НОВОМ САДУ (021) 52-757

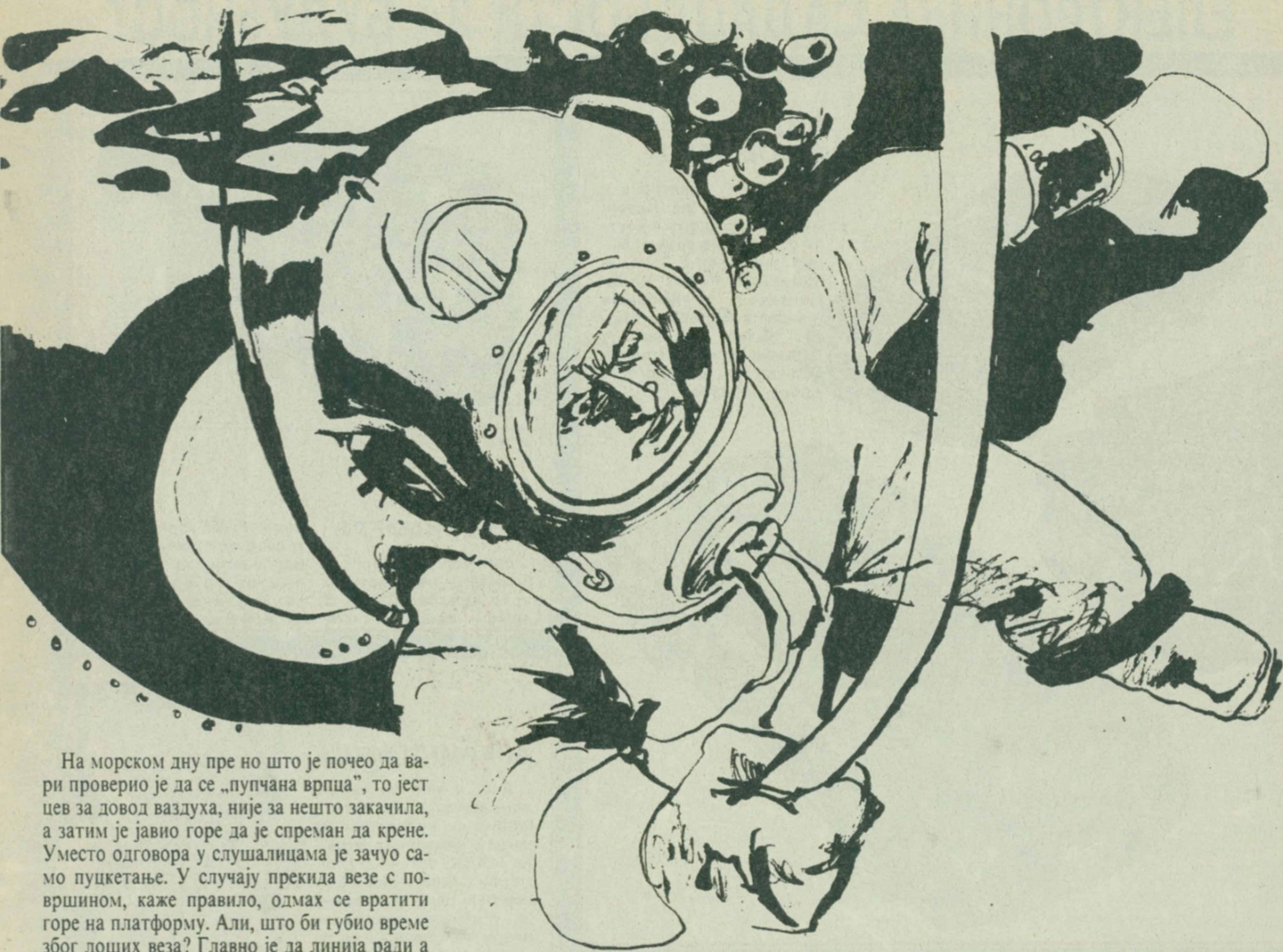
У КРАГУЈЕВЦУ (034) 60-240

У ПРИШТИНИ (038) 32-312

ВАШ ОГЛАС БИЋЕ СУТРА У СВИМ ИЗДАЊИМА

Будите пословни,
завршите посао телефоном,
огласите данас, платите сутра,
на крају месеца очекујте награду
СВАКИ ОГЛАС ШАНСА ЗА НАГРАДУ
Сви огласи објављени
у једном месецу
конкуришу за
ТЕЛЕВИЗОР
У БОЈИ

ПОЛИТИКА
ЕКСПРЕС



На морском дну пре но што је почео да вари проверио је да се „пупчана врпца“, то јест цев за довод ваздуха, није за нешто закачила, а затим је јавио горе да је спреман да крене. Уместо одговора у слушалицама је зачуо само пуцкетање. У случају прекида везе с површином, каже правило, одмах се вратити горе на платформу. Али, што би губио време због лоших веза? Главно је да линија ради а горе знају да је са њим све у реду.

Побећи што пре из звона

Апарат за заваривање спуштен је раније у „хебитет“. Чим је јака струја компримираног ваздуха избацила воду из гњурачког звона које је личило на гвоздени гроб, Вилсон је принео ручку с електродом.

Најпре је варио горње шавове, а затим се сагнуо да завари доње и тада је изненада осетио да је смеша за дисање престала да стиже кроз „пупчану врпцу“. Варилац је неколико пута дубоко уздахнуо, али без резултата. Није имало сврхе да размишља шта се догодило, испитивање је могло да дође у обзир тек касније, ако буде тог „касније“...

Вилсон је задржао дах и брзо се прикључио на вентил резервоара у случају кvara. И тек тада је осетио прави страх: ваздуха готово уопште није било. У таквој ситуацији није могао ни да помисли да се извуче на површину.

– Покушао сам да успоставим везу телефоном и позовем платформу, али и овог пута без успеха, само пуцкетање. Инстинкт ме је терао да се што пре извучем из звона, па шта буде да буде, али сам се једва уздржао да то не учиним и покушао да схватим шта се десило и шта треба да урадим. „Пупчану врпцу“

је очигледно нешто притисло. Резервоар за случај несреће мора бити да није био херметички затворен и зато је готово празан. Због прекинутих веза горе ме не чују мада линија ради... И тог тренутка ми је синило. У мени се родила нада да ћу упркос свему успети да се ишчупам из подводног гроба и опет видим сунце.

Тачка-тачка-тачка...

Кад је у току радова више људи под водом, са сваким од њих везу одржава његов пар. Шеф радова такође мора бити у току с оним што се дешава у дубини мора. За то му служи мала кутија са неколико лампица спојена са свим телефонским кабловима. Кад неко од ронилаца почне да говори, на том комутатору (апарат за промену смера струје), пали се одговарајућа лампица и шеф може да се укључи у разговор.

Одлучио сам: покушаћу да успоставим везу са шефом. Ако горе не могу да чују шта говорим, лампица се мора укључити на мој глас. Почео сам јасно и гласно да изговарам: тачка-тачка-тачка, црта-црта-црта-црта-црта-црта, тачка-тачка-тачка...

Срећом, тога дана био је дежуран Фил Ред који је некад и сам био ронилац и знао Мор-

зеову азбуку. Одмах је приметио како је чудно засветлела једна лампица. Ред се укључио у одговарајући канал, али је зачуо пуцкетање и истог часа све схватио. Природно, прво се бацио да провери довод ваздуха. И шта је утврдио? „Пупчане врпце“ снабдевају се из једног компресора, преко разводне кутије. Тога дана десило се следеће: кад је један ронилац завршио посао и попео се на површину, његов пар је грешком заврнуо Вилсонов вентил.

– Тамни кругови већ су ми пловили испред очију – сећа се Ед – али сам и даље упорно понављао: тачка-тачка-тачка, црта-црта-црта-црта-црта... И одједном сам осетио како је кроз „пупчану врпцу“ прострујао живот.

Од тога дана, пре но што крене на морско дно, ронилац Ед Вилсон лично провери сваки део опреме. Једино тако је сигуран да неће доживети изненађење као оно на дну Северног мора у новембру прошле године.

В. М.

Илустровао: Брана Јовановић

ЕЛЕКТРОНИКА САДАШЊОСТИ ЗА БУДУЋНОСТ

ВИДЕО-АУТОМОБИЛ

Велике електронске фирме желе да освоје место на тржишту и необичајним изгледом видео рикордера. Тако је компанија „Кинио“ из Ел Монтеа у Калифорнији смислила видео аутомобил. Касета се ставља у потлажњик ових кола, а знак да видео ради су — упаљени фарови.



ЦЕПНА КАМЕРА

Још једна новост из „Сонија“ — минијатурна видео камера CCD-TR 5. Тешка је мање од килог-

рама, прима касету видео траком од 8 mm и има све могућности за снимање баш као и оне веће камере. Згодна је за ношење јер може да стане у џеп.

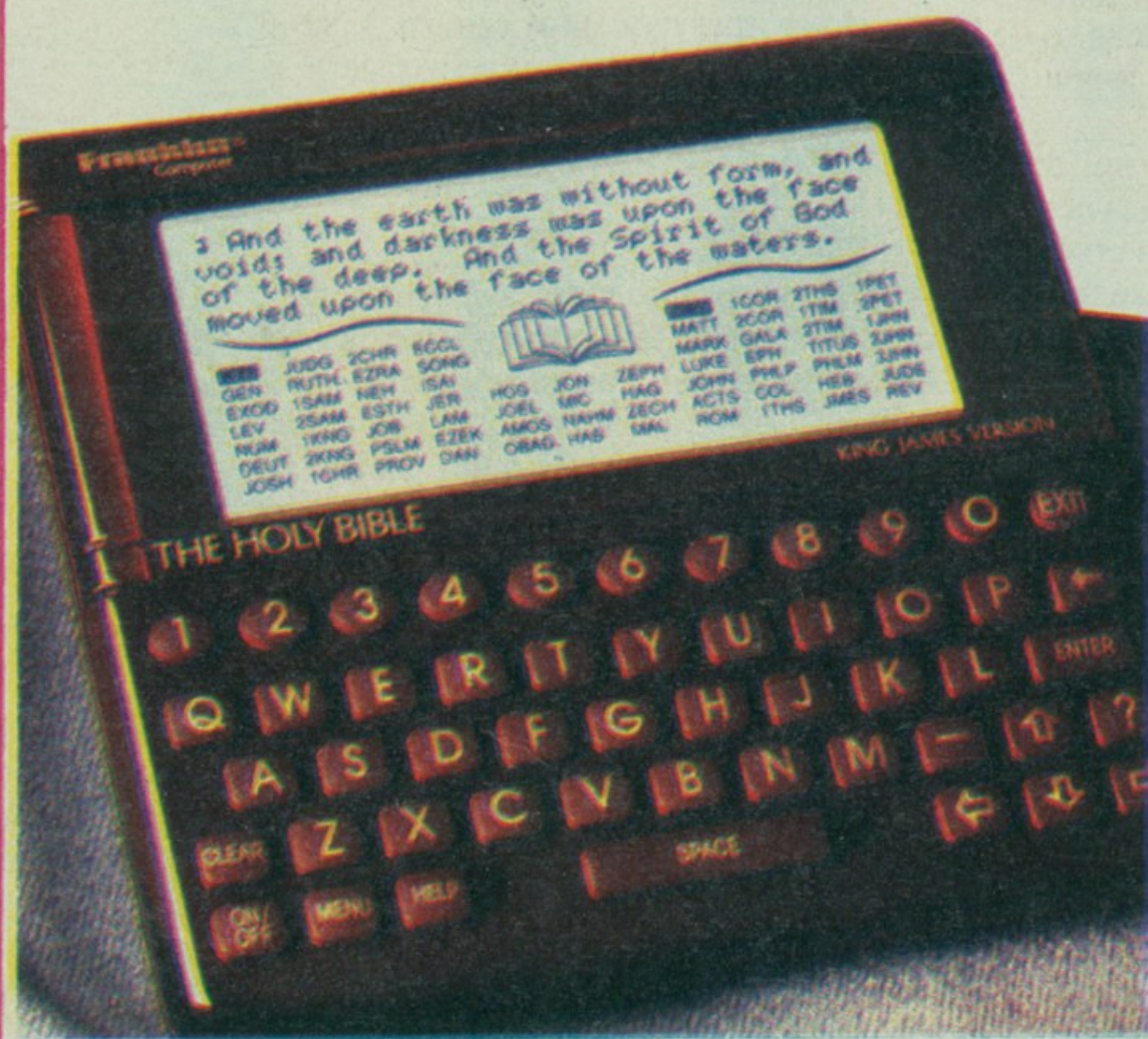
АЛАРМНИ МЕДА

Ако неукли провалник покуша да обије кола у којима се налази ова на изглед безазлена играчка, биће затечен грлатошћу симпатичног меде. Јер овај пливачки медвед је, у ствари, прерушени аларм који почиње да завија јачином од 110 децибела у тренутку кад се аутомобил у којем се налази насилно отвори.



НЕБЕСКО ВРЕМЕ

„Касио“ је људима загледаним у небо наменио овај нови космички сат. На бројчанику је, поред обичног дигиталног времена, представљен и соларни систем. Сат израчунава ротације планета, бележи помрачења Сунца и тачно одређује време проласка Халејеве комете.

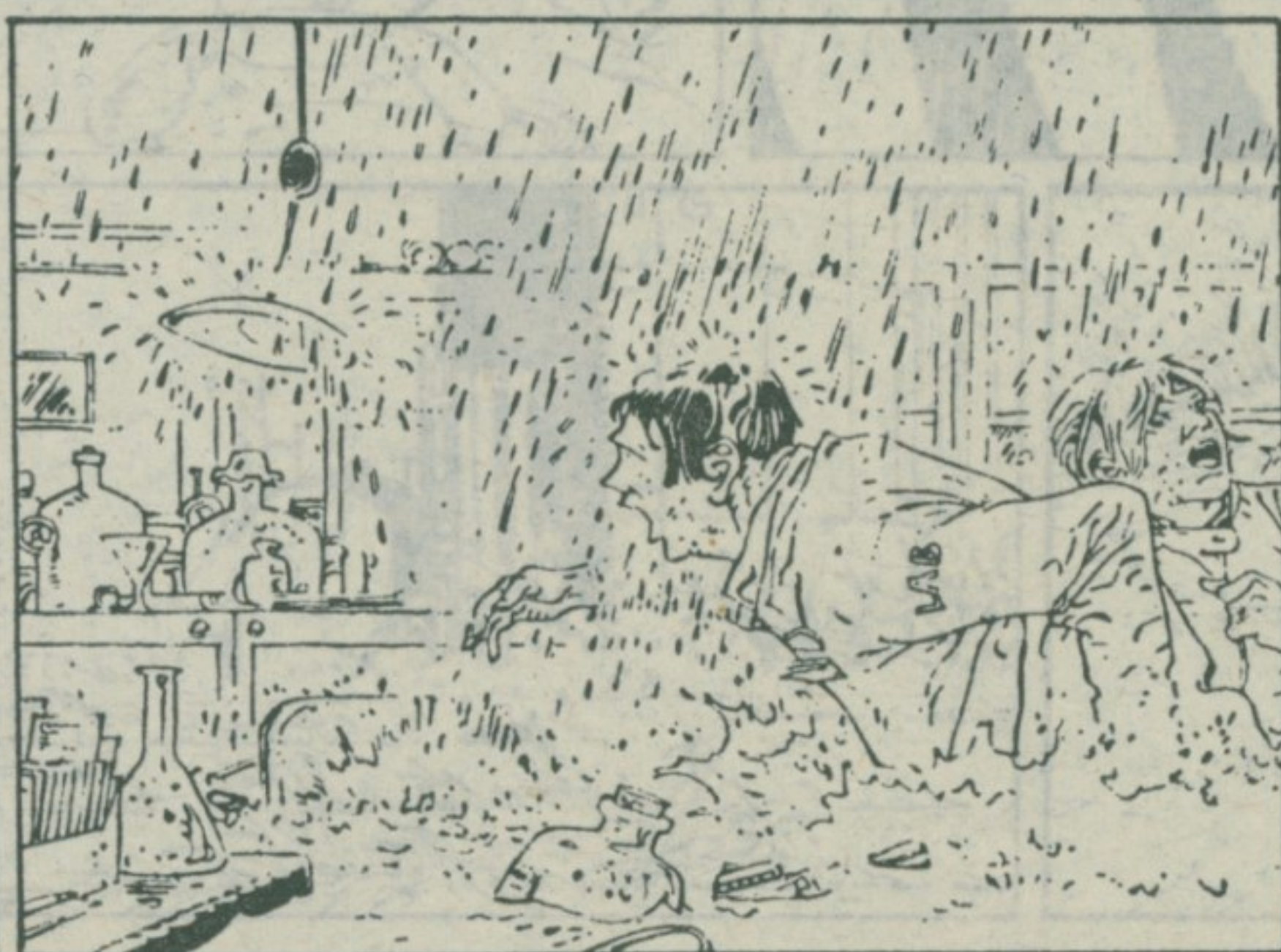


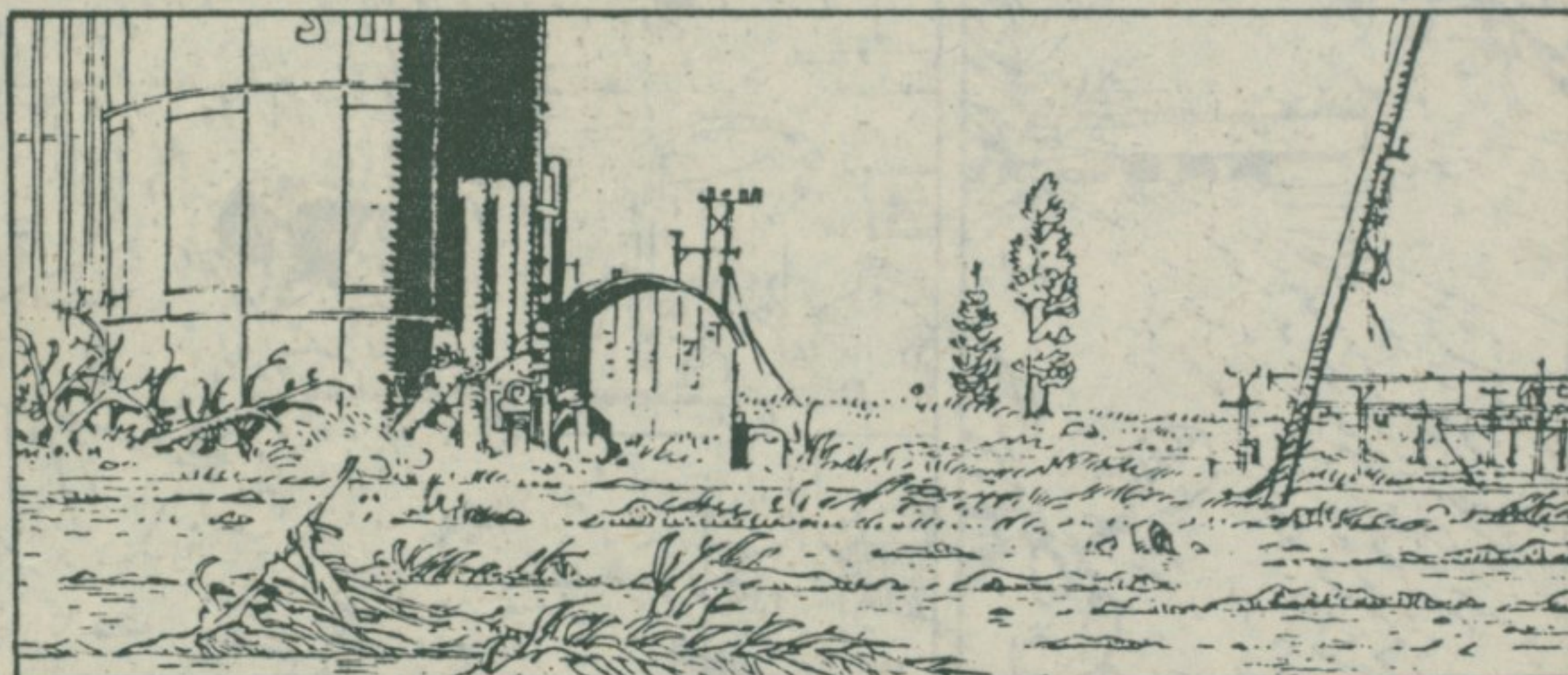
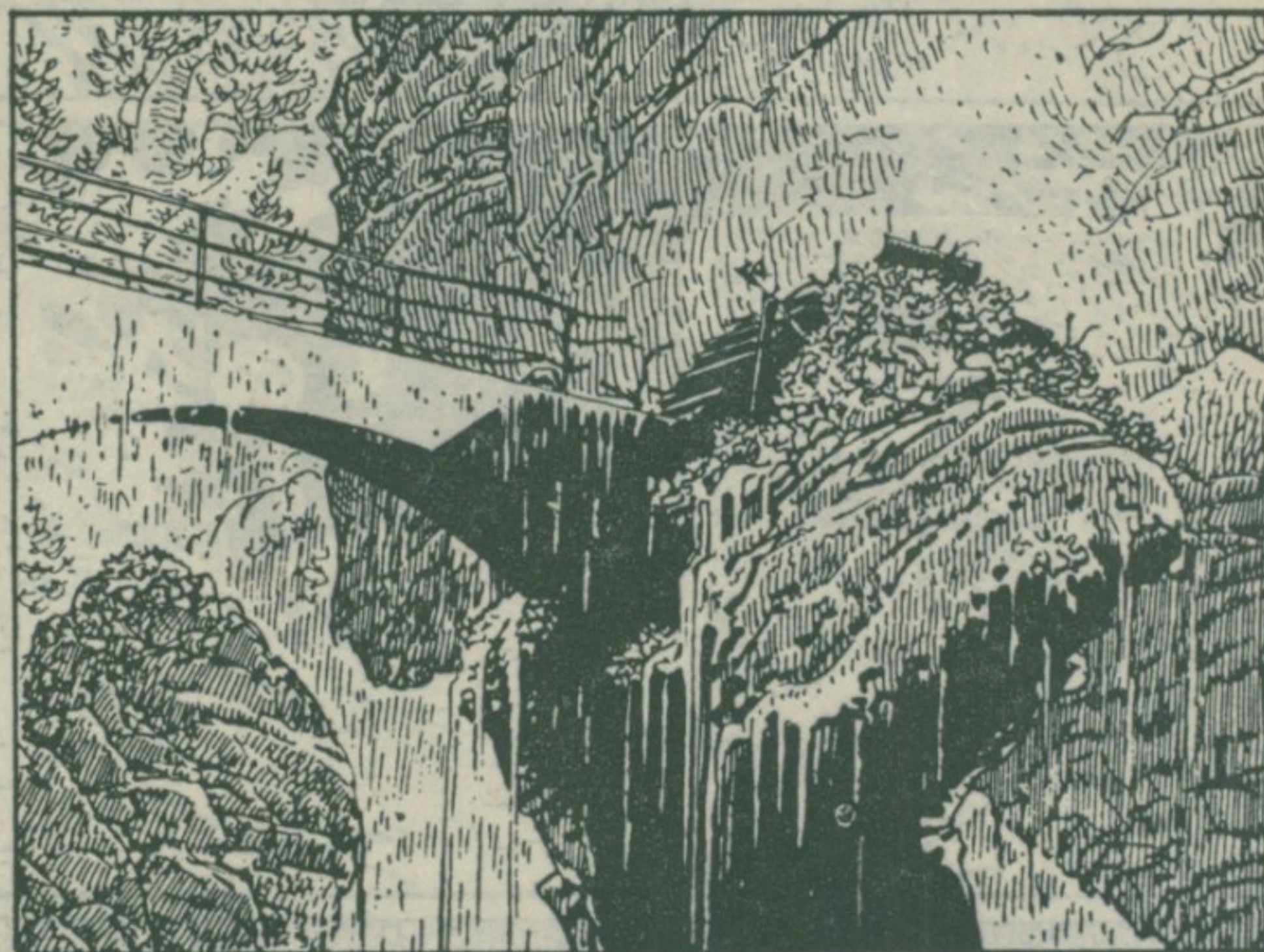
БИБЛИЈА КАО ДИГИТРОН

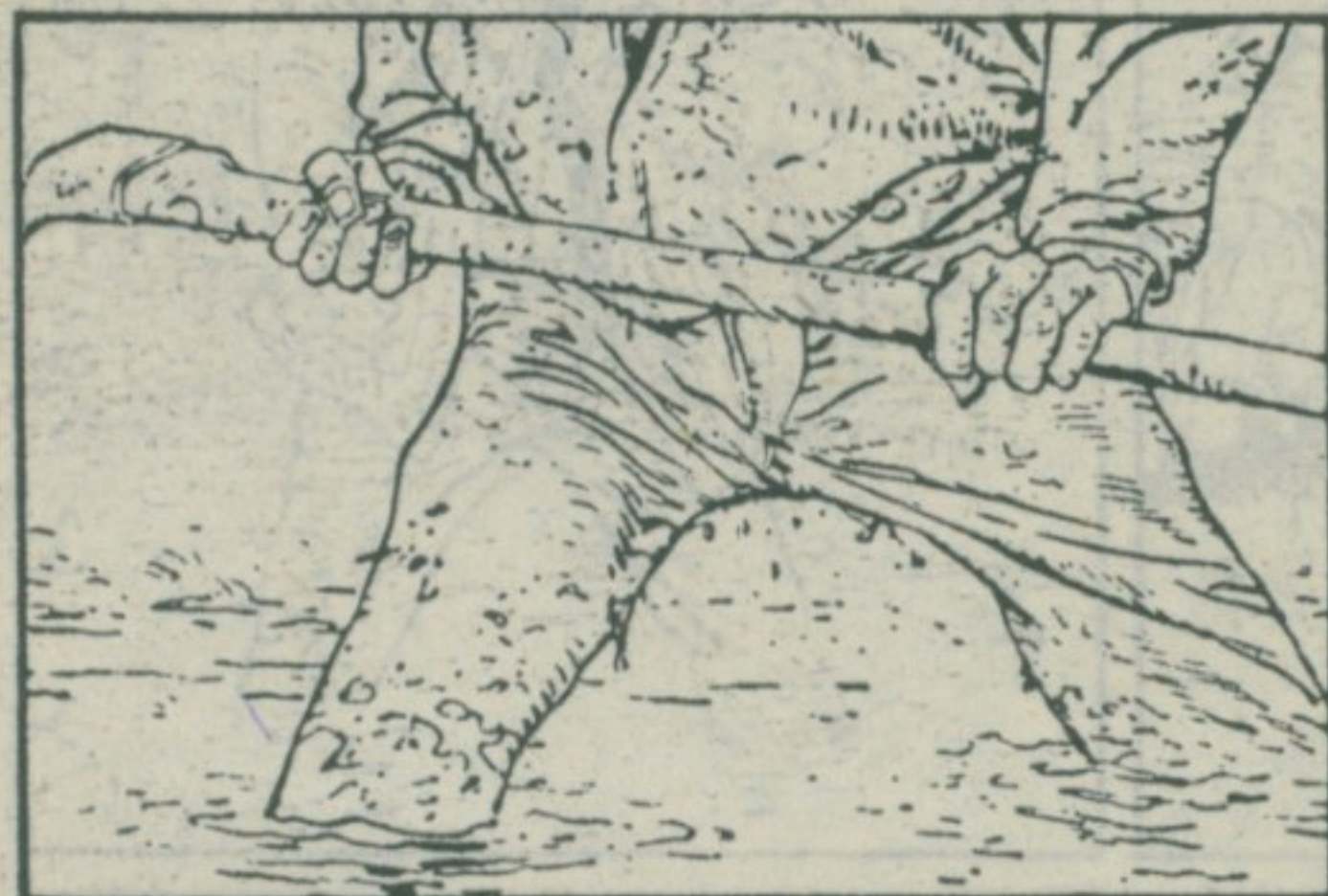
Компанија „Френклин компјутер“ из Њујорка прва је произвела ручну електронску Библију. Довољно је да се „укуцају“ прве речи неког псалма или одељка ове свете књиге и на екрану се појављује одговарајући текст. Ова компјутерска Библија може да стане у шаку.

ЦЕРЕМАЈА СИМОН СЕ ВРАТИО

III ДЕО













МОЖЕШ ДА ПРЕКИНЕШ СА СКУП-
ЉАЊЕМ, ВЕС! ИМАМО ВИШЕ НЕГО
ШТО ЈЕ ПОТРЕБНО! НОСИМ
ТОРБУ!

ОΙΚОРСКОМ
СЕ ЛОШЕ
ПИШЕ!



ОЧИГЛЕДНО ЈЕ ДА ОВО
БУБРЕ ДОЛАЗИ ПРАВО
ОД
ЊЕГА!

ПРЕ
НЕГО ШТО
ПОШАЉЕШ
БУДЕ, САСЕКАЈ
ДА ГРАДОНАЧЕЛ-
НИКУ НАПИ-
ШЕМ ИЗ-
ВЕШТАЈ!



ИМАМО И НЕКОЛИКО
ДАВЉЕНИКА!

НИШТА НОВО!
АКО БУДЕ НЕШТО
ПОСЕБНО, ЈАВИ МИ
СЕ! БАО!



СЕБАСТИЈА-
НЕ, МЕДАЈ
КАКО МУ
ЈЕ ЛИЦЕ МИР-
НО, ПИТО-
МО...

КО БИ
РЕКАО ДА
ЈЕ БИО
БОЛЕСТАН...
И ДА СЕ
НИСТЕ
ТРПЕЛИ!



НЕ
ПЛАЧ
ЕМИЛИ!
ОТИШАО
ЈЕ У РАЈ!

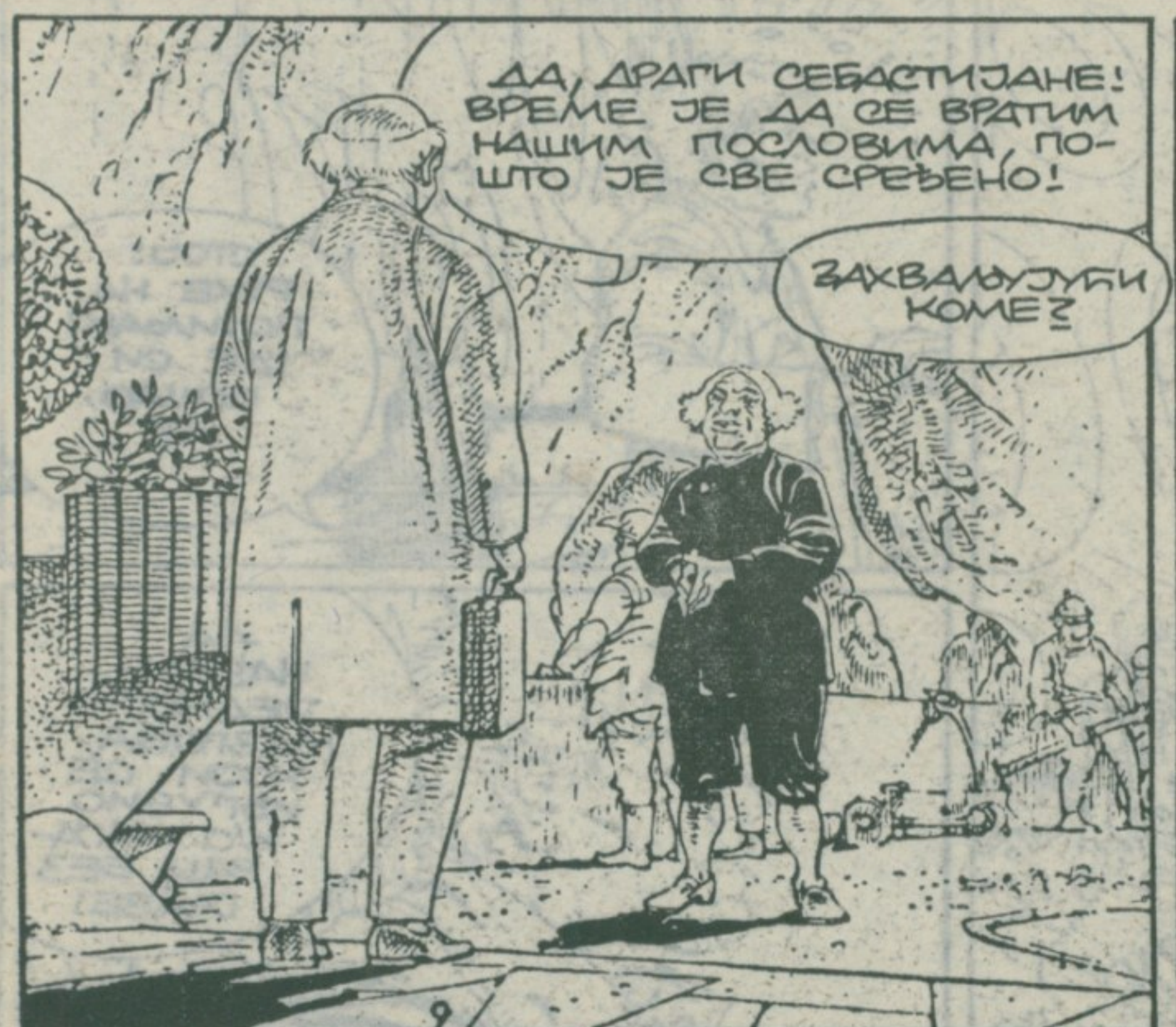
СТРАШНО
ЈЕ КАД ПО-
МИСЛИМ
ДА ВИШЕ
НЕ МОЖЕТЕ
ДА СЕ ИЗМИРТЕ...
ЗБОГ ВАШЕ
ПОКОЈНЕ
МАЈКЕ...



СЕ-
БАС-
ТИ
ЈАНЕ!

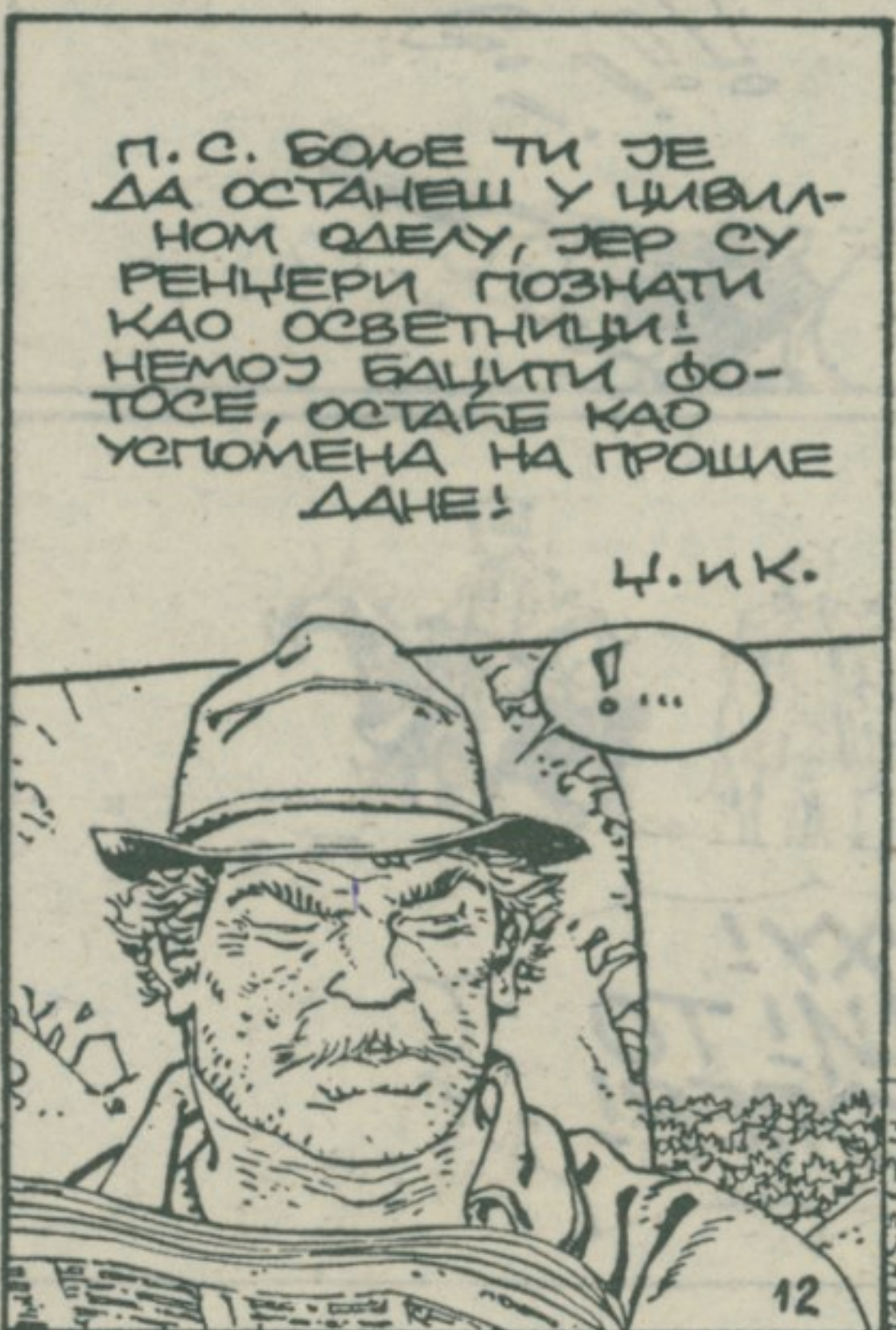














ТАЈНИ АГЕНТ
ШЕПРТАЊИ

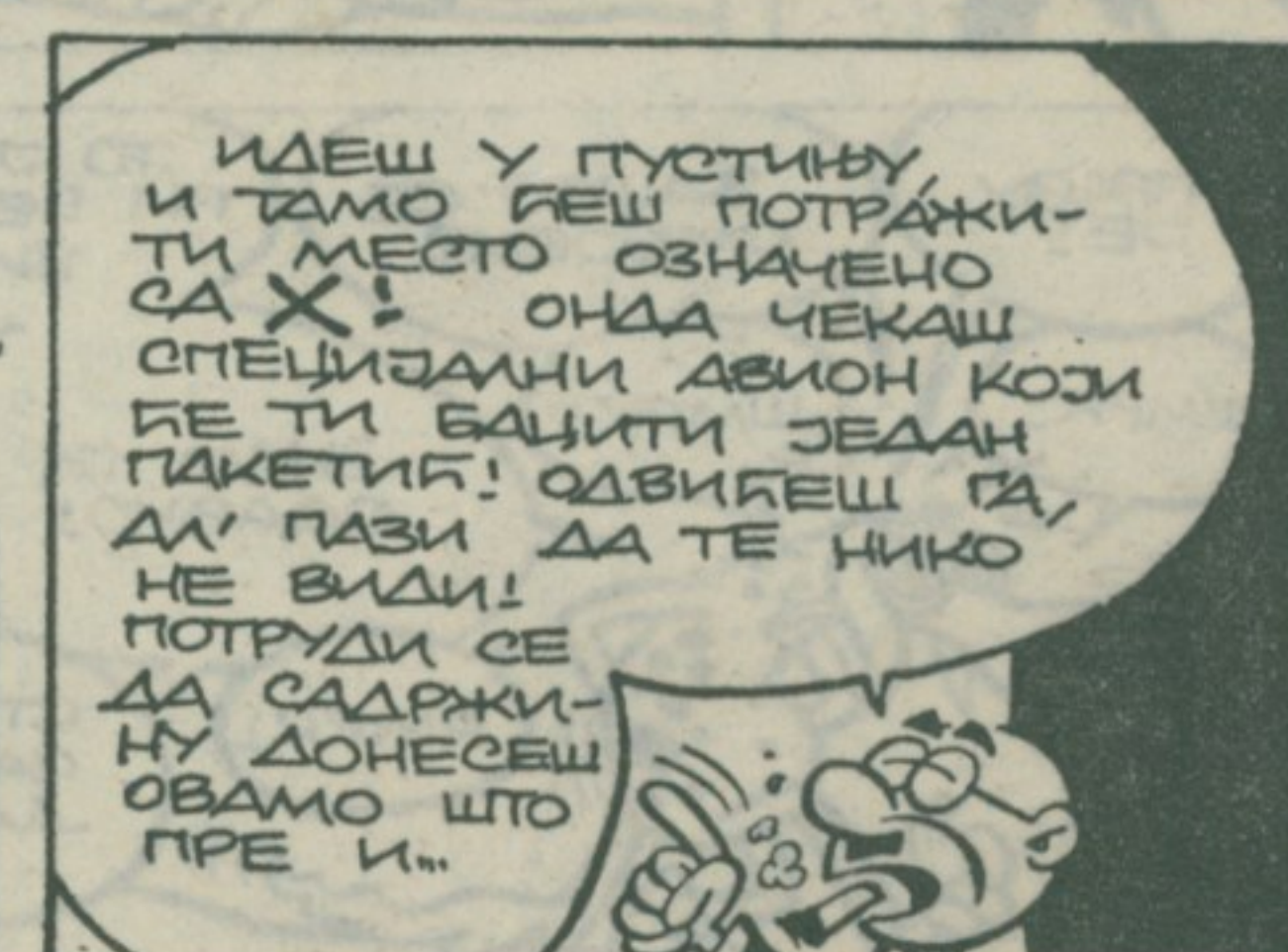
У ПУСТИЊИ

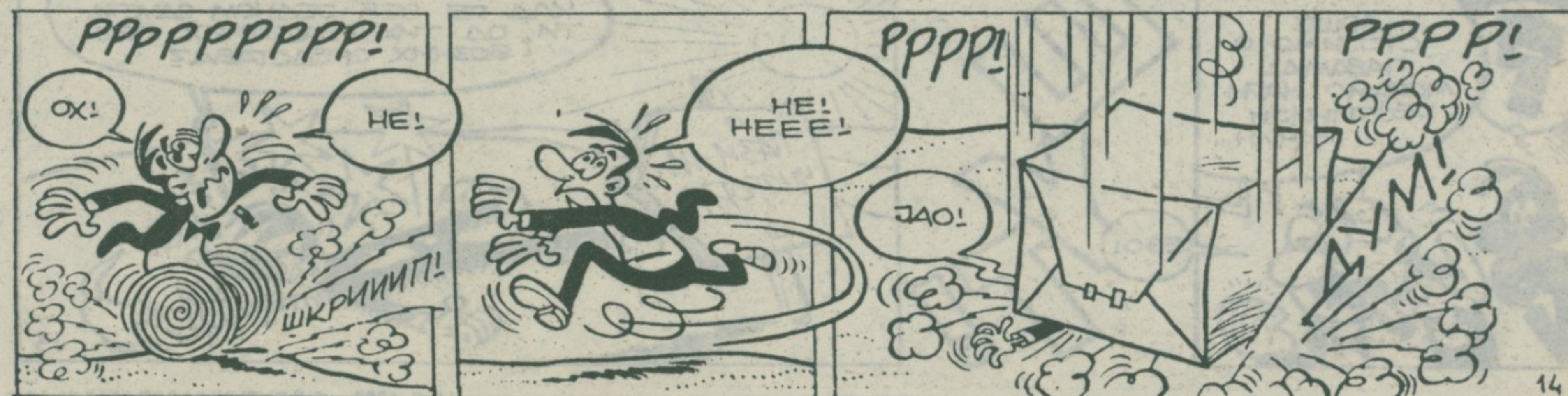


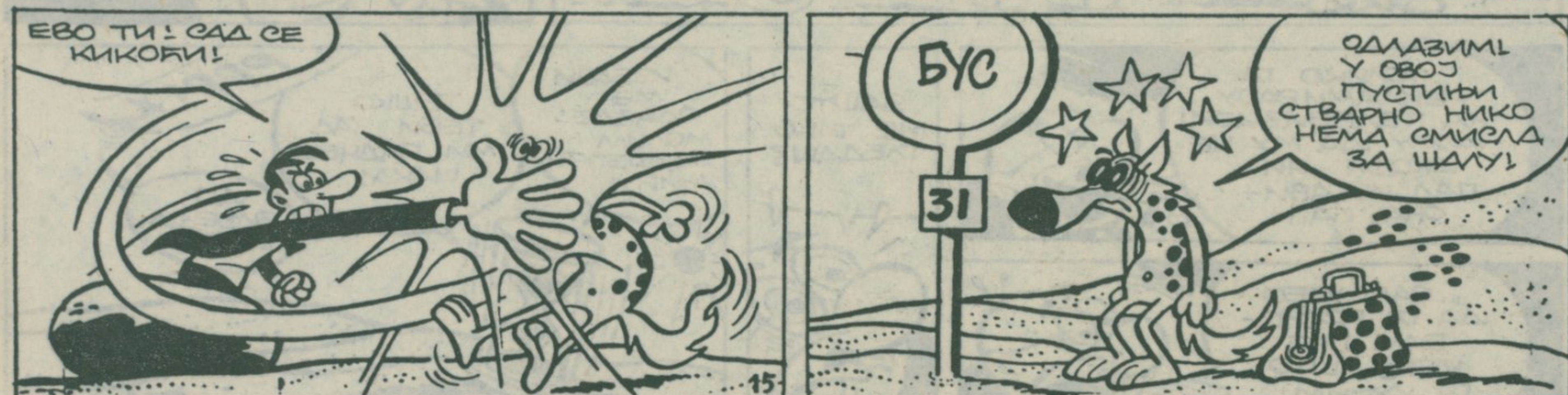
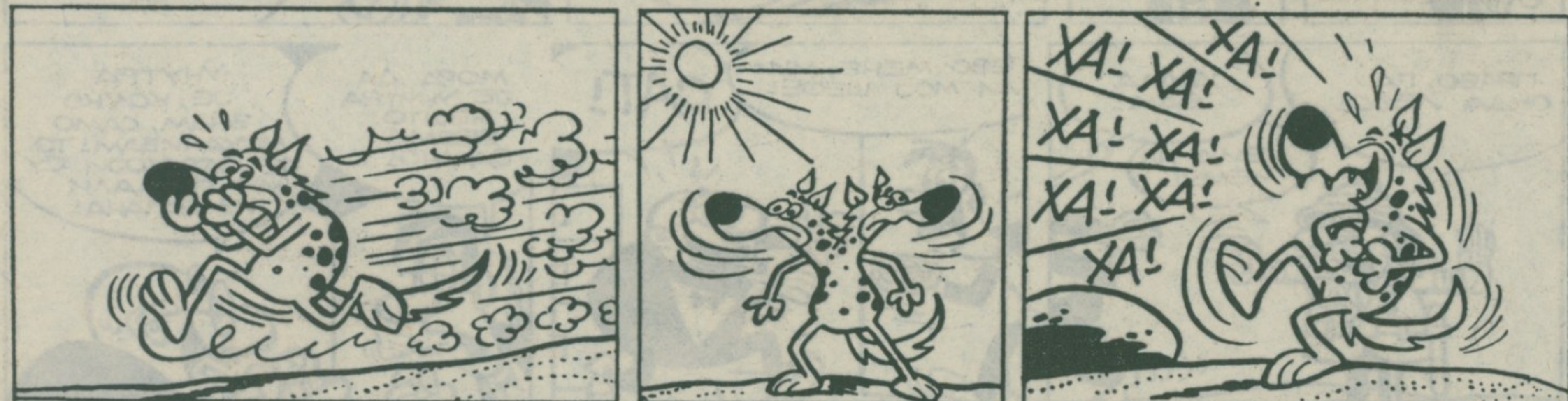
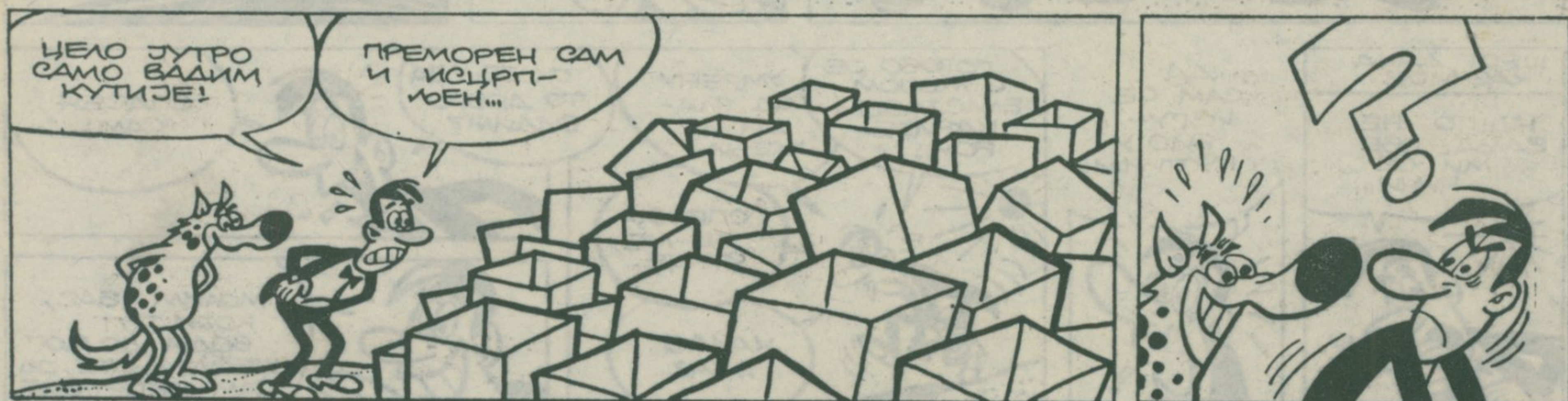
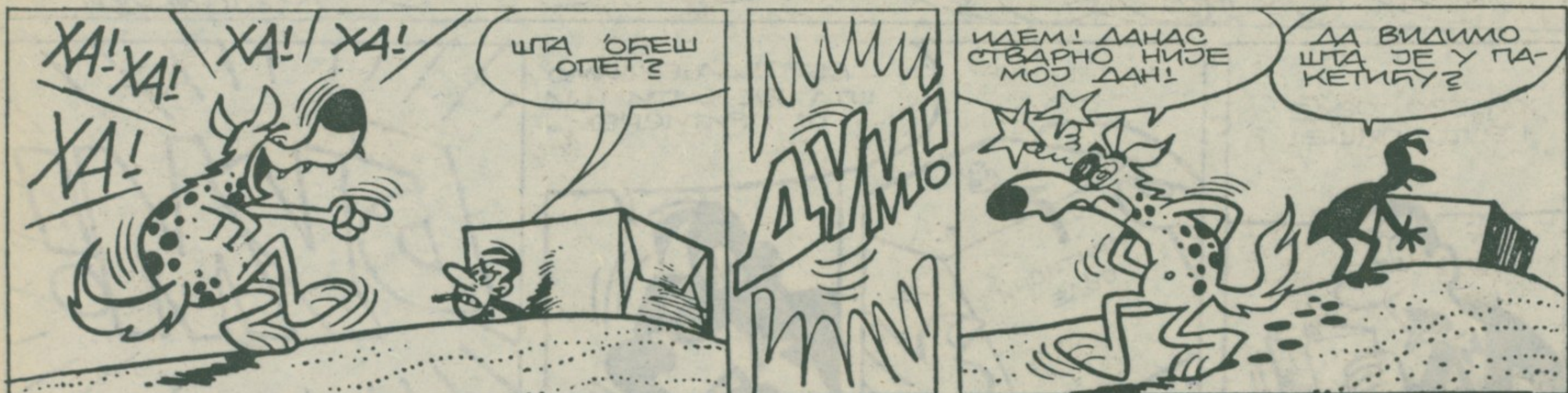
ЈАО ПОЛИ-
ЦИЈА!

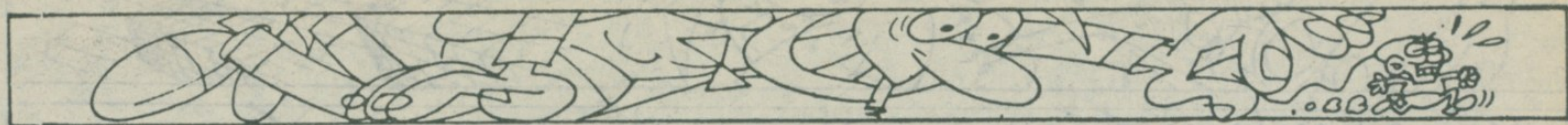


СЛУШАМ, ШЕФЕ!
САМО БРЗО! ЈА
САМ НАСРЕД
УЛИЦЕ!









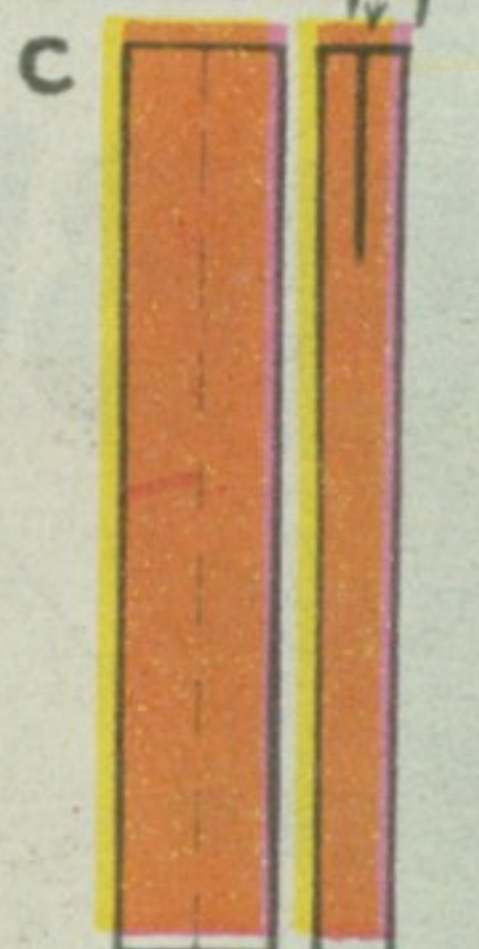
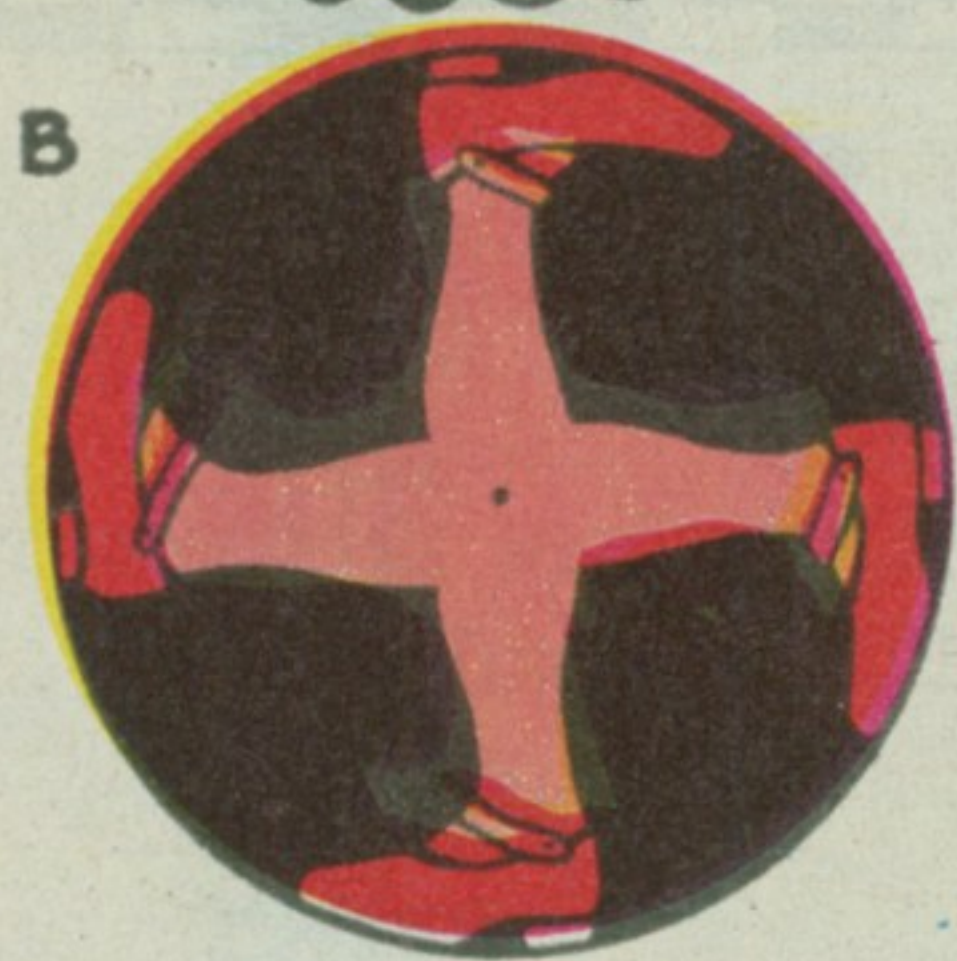
НЕОБИЧНЕ ЛУТКЕ

Лутке можете да прецртате на хамер или картон или да залепите ове цртеже па исечете.



ХОЛАНЂАНКА У ШЕТЊИ

Лутка је на црт. а, њене ноге на црт. б. На црт. с је картончић за покретање лутке. Кроз тачку на сукњи провуците чиподу па на њу навуците луткине ноге. Савијте картончић с по цртицама и засеците. Засечени отвор навуците на сукњу и гурајте лутку.



МАМА ЉУЉКА

У два спојена круга нацртајте (или залепите) маму са бебом. Пресавијте кругове, исеците и заљуљајте лутку.



ЛУТКА ЗАПУШАЧ

Основна шема дата је на црт. 2. Ако је грлић боце шири, продужите сукњу као на црт. 1. Засеците на месту где су руке и по цртицама на сукњи. Сукњу савијте у круг, залепите и ставите на боцу.



награђује

1000

награда већ у првом колу

Можете добити:

портабл ТВ колор	(1)
кућни рачунар	(5)
бицикл ВМХ	(15)
котураљке	(10)
walkman	(10)
видео-игре	(100)
слагалице	(200)
монополи игра	(200)
поклон пакети Пливе ...	(459)



Сакупите 30 омота
жвакаће гуме



пошаљите са својим
именом и адресом
на адресу:

Наградна игра
DUBBLE – BUBBLE
п.ф. 629
11001 Београд

Извлачење награда: 05. 06. 1990. године.

Имена добитника биће објављена
у листу Политикин Забавник 6. 7.
1990. г.

Представљамо јунака нашег новог стрипа

ТИНТИН ПРВИ ПУТ У ЈУГОСЛАВИЈИ

Његов творац Ерже води читаоце у свет маште дајући им, с времена на време, знак да се превише не залуђују и догађаје не приме претерано озбиљно

Када је Жорж Реми Ерже, рођен у Бриселу 1907. године, завршио студије савремене књижевности, уместо да се лепо запосли као професор или новинар, почео је, на препашћење своје породице, да се бави цртањем стрипова. Године 1926. створио је Тотора, лик који се може сматрати претечом Тинтина.

Тинтина, који га је прославио, Ерже је радио у Бриселу с малом екипом одличних сарадника. Овим стрипом, у коме је остао веран свом помало старомодном цртежу, Ерже је желео да поведе читаоце у свет маште дајући им, с времена на време, знак да се сувише не залуђују и не схвате баш сасвим озбиљно његовог невероватног јунака.

Тај невероватни јунак родио се, баш као и његов аутор, у Бриселу, али 1929. године, и први пут се појавио у додатку за децу дневног листа „Л Вентијем Сијекл“ („Двадесети век“). Тинтин је предузимљив и племенит младић, главна личност чудесних догађаја који представљају неку врсту „људске комедије“ у облику стрипа.

Тинтин је млади репортер одевен у пумпарице по моди тридесетих година овога века, обдарен неустрашивошћу, живом интелигенцијом, непоколебљивом вером у пријатељство и авантуристичким духом који га просто гура у узбудљиве подухвате с краја на крај света, по џамијама и базарима Истока, кинеским пушионицама опијума, вечитом снегу и леду Хималаја, ужареном песку Сахаре... а све у служби правде.

Његови редовни другари су жестоки капетан Хедок, два комична, наивна и

приглупа полицајца, „готово близанца“, Томсон и Томпсон, расејани професор научник (који се у стрипу који доносимо не појављује). Али, највернији и нераздвојни пријатељ му је пас Снешко, бели фокстеријер.

Чим се појавио, Тинтин је освојио срца Белгијанаца, Француза и огромне већине осталих на чије је језике преведен. Једини изузетак су Италијани код којих покушај лансирања Тинтина није успео ни у почетку ни 1965. године.

У Југославији се сада појављује први пут и надамо се да ће га наши читаоци заволети. Французи су га чак ставили у чувену галерију воштаних фигура Гревен у Паризу коју је, какве ли чудне подударности, основао цртач Алфред Гревен 1882. године.

Албум „Плави лотос“ први пут је објављен у часопису „Л Пети Вентијем“ у Бриселу 1934. и 1935. године. Радња се одвија 1931. када су јапанске трупе окупирале делове Кине и град Шангај, велику луку на ушћу реке Јангцекјанг. Јапанци су том приликом заузели међународно насеље, кинеску трговачку луку западних народа којом су управљали Британци и Американци.

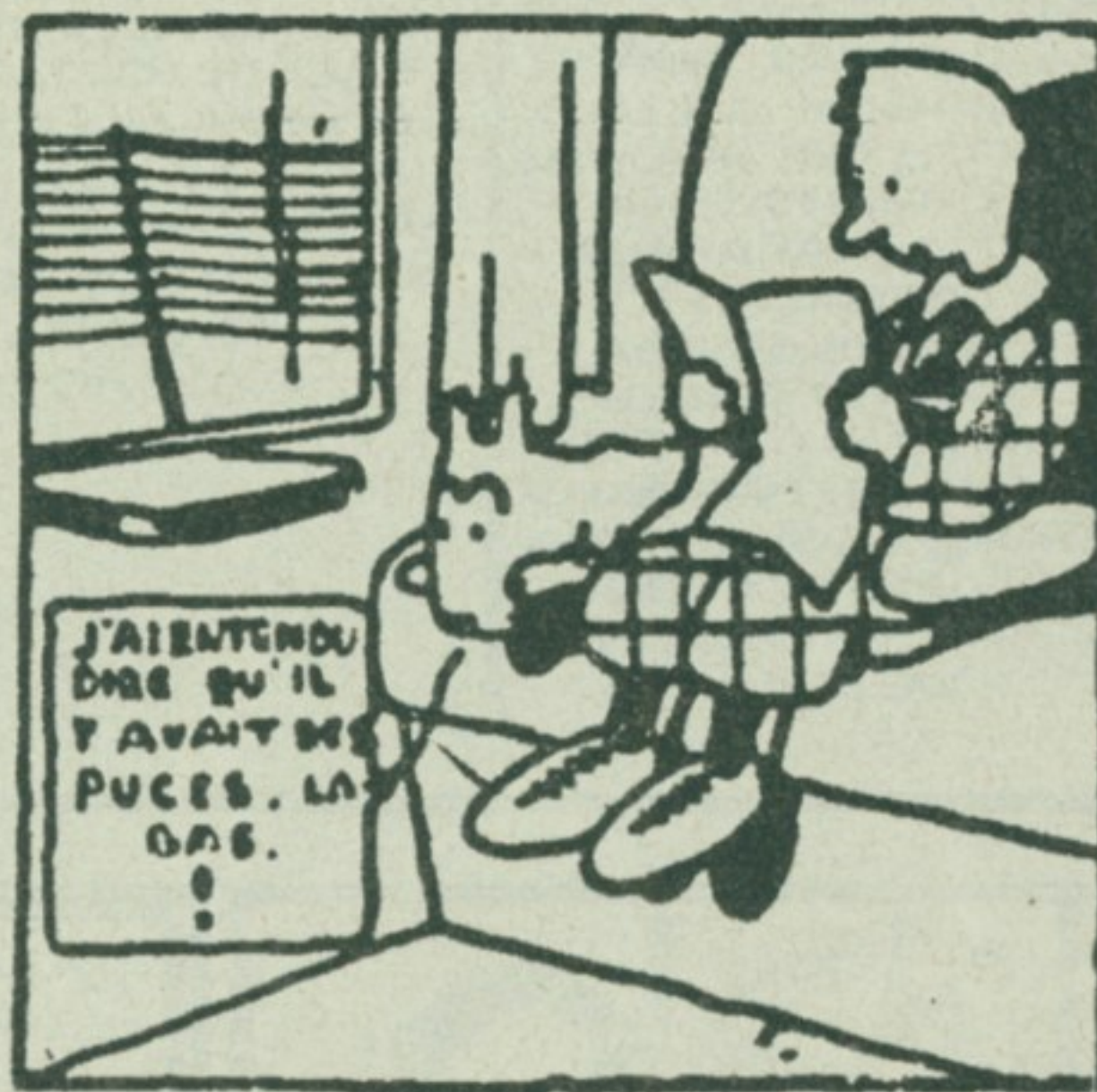
Ерже је искористио ове историјске чињенице да би пустио машти на вољу, као на пример код подизања у ваздух јужне манџуријанске железничке пруге што је довело до даљих заоштравања односа и, најзад, јапанског напуштања Лиге народа 1933. године.

Уживајте у стрипу, нећемо вам га препричавати!

Б. Дожић



Жорж Реми Ерже



Тинтин је у почетку овако изгледао



Тинтин у модерном издању

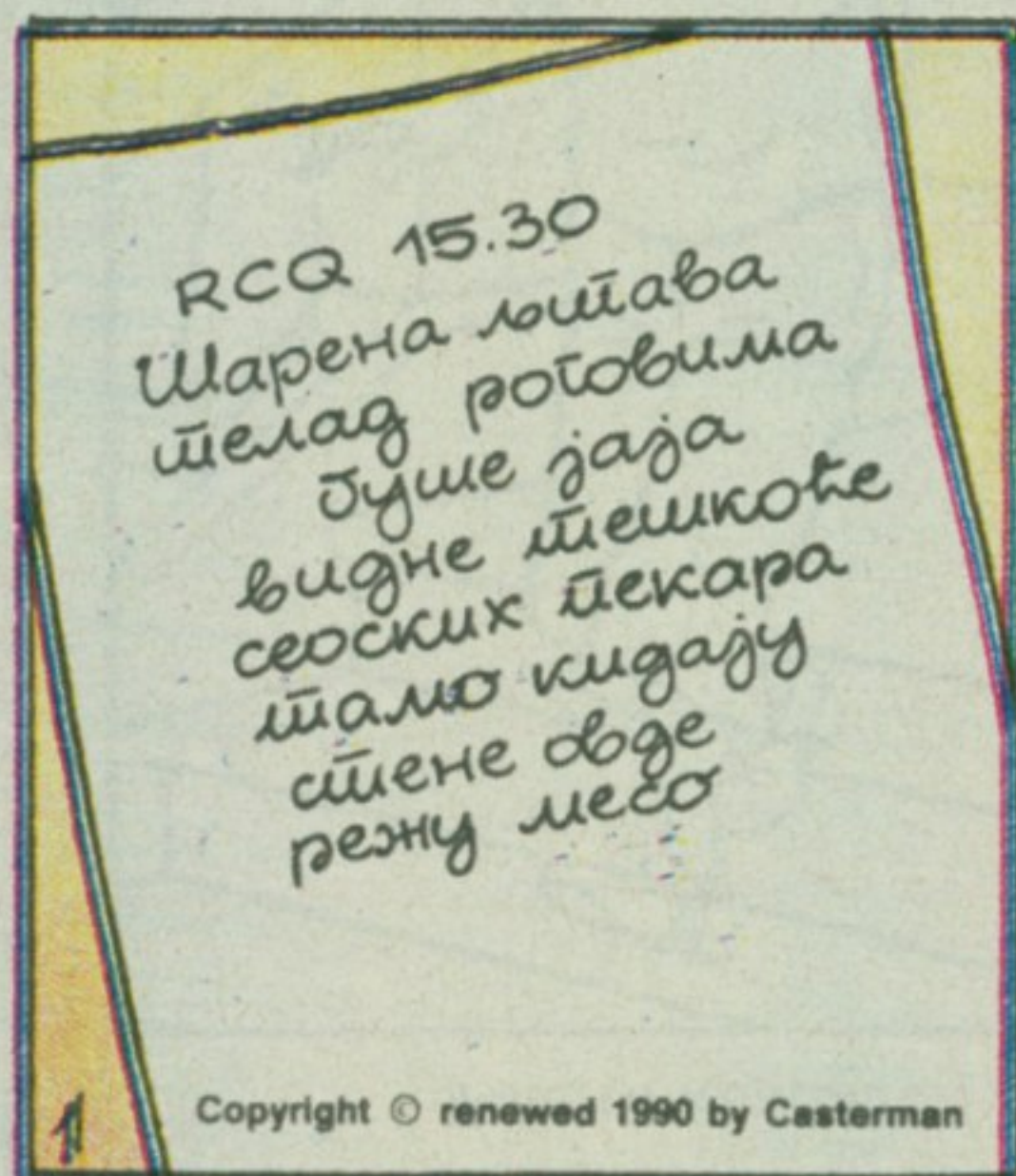
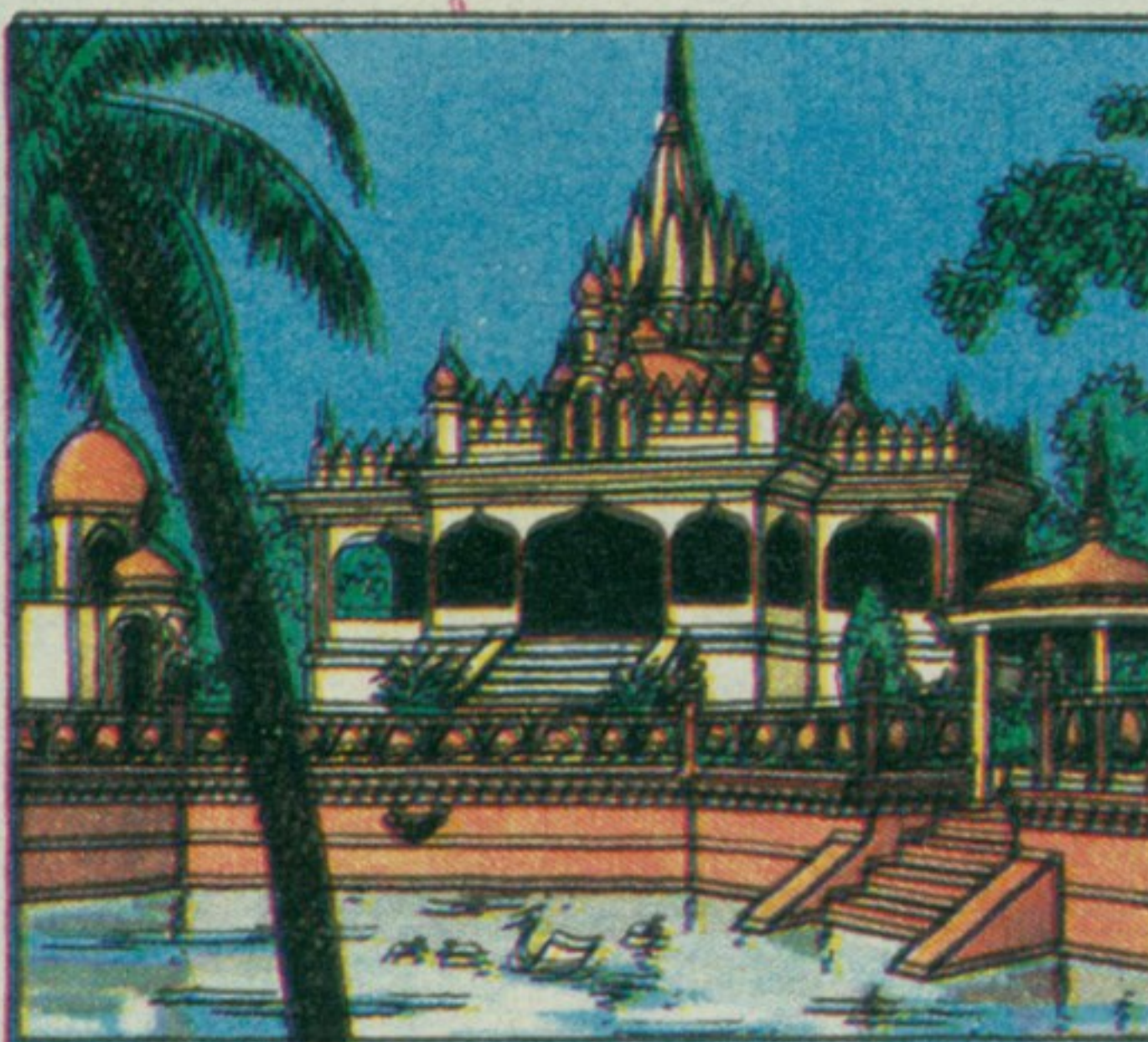
ТИНТИН ПЛАВИ ЛОТОС

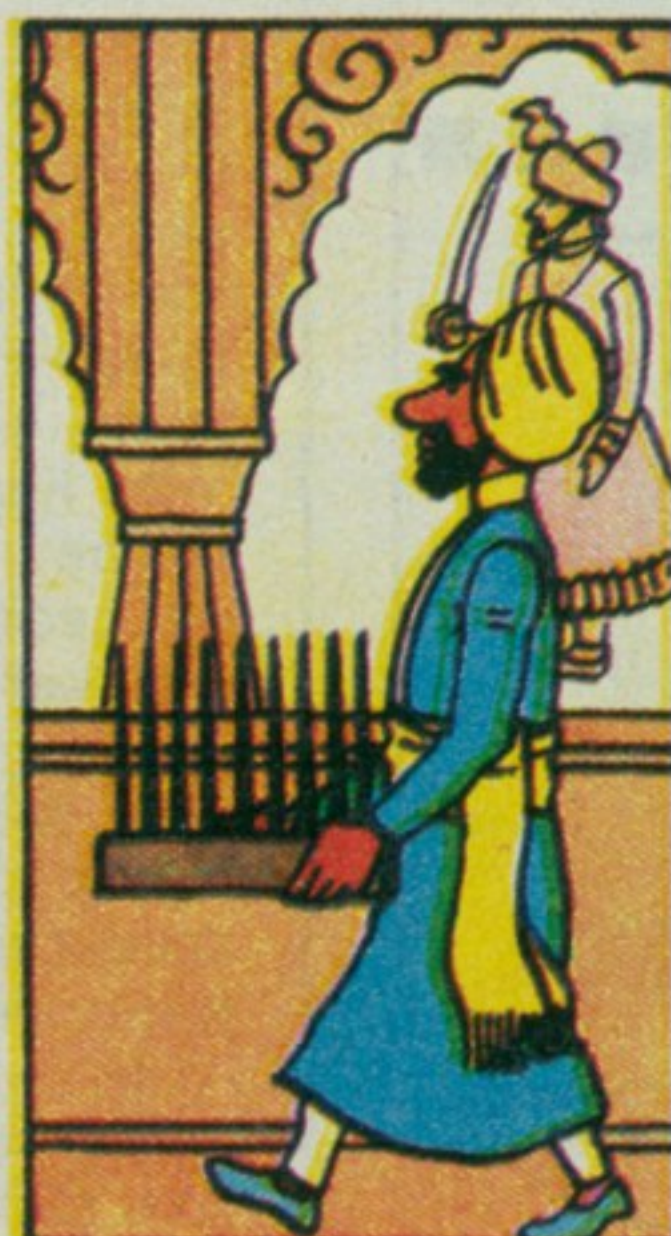
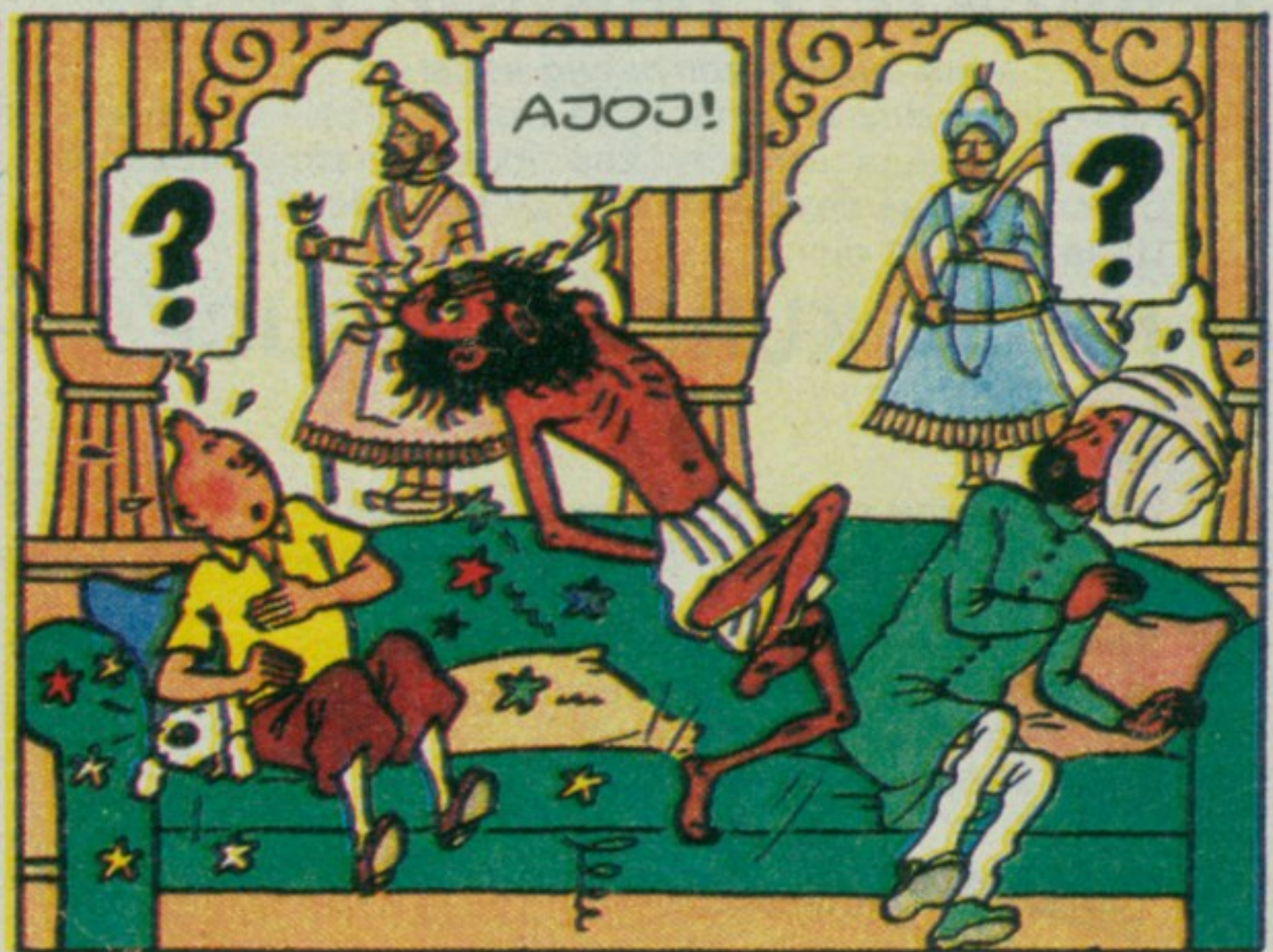
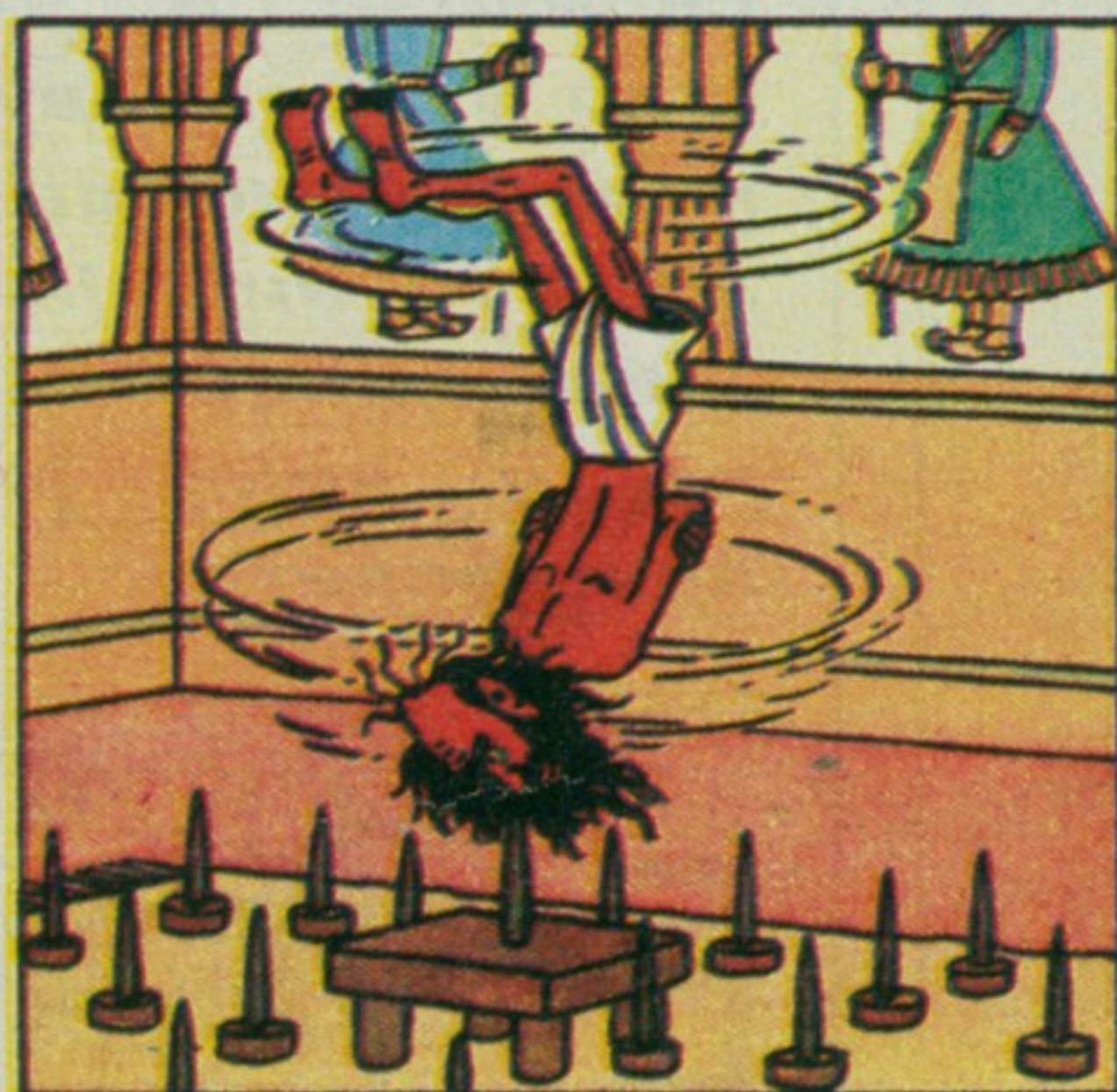
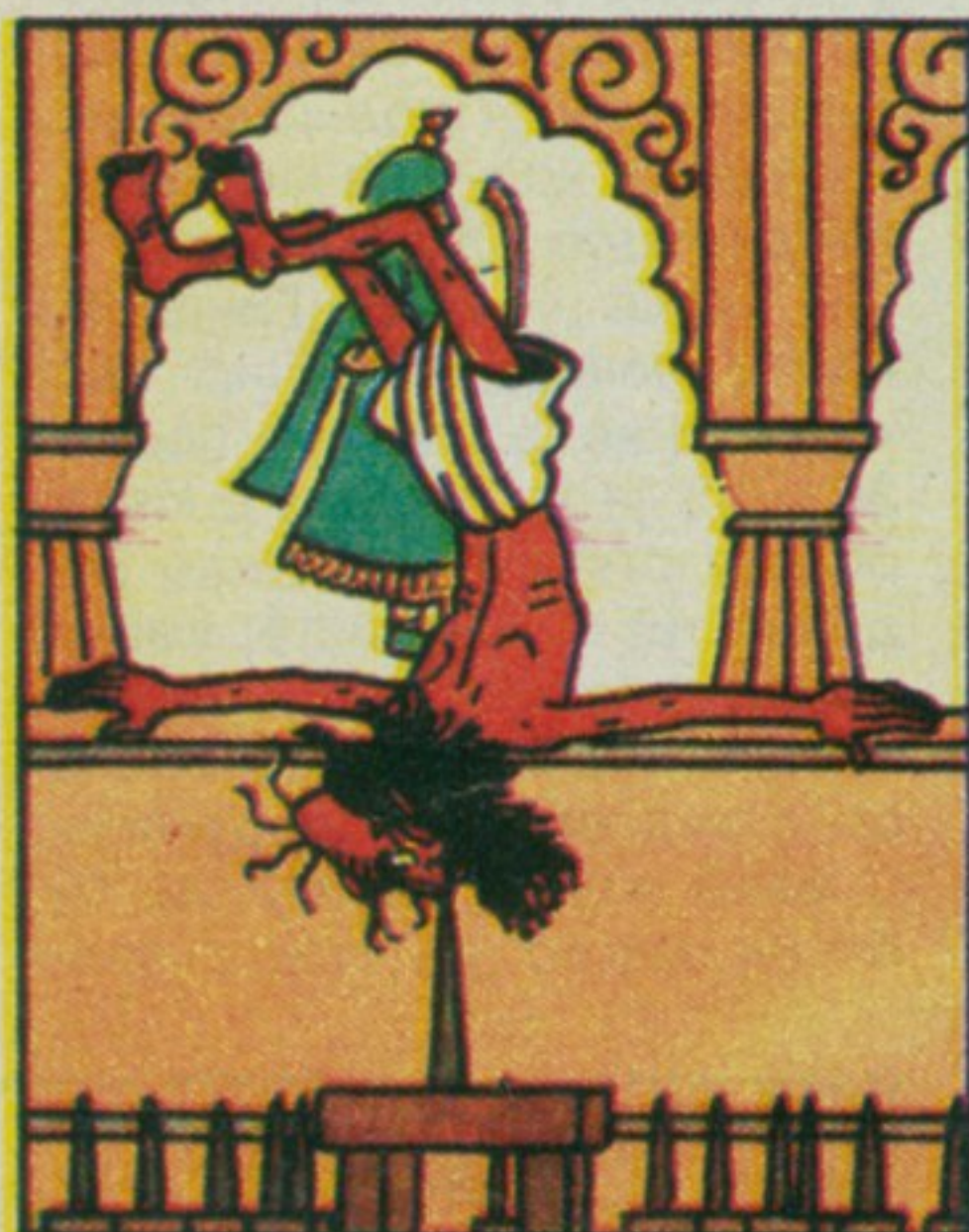
HERGÉ

藍蓮花

ГОДИНА 1931. НАД АЗИЈУ СЕ НАВЛАЧЕ ПРВИ ОБЛАЦИ БУДУЋЕГ РАТА: ЈАПАЊКИ ЗАУЗИМАЈУ МАНЏУРИЈУ И БАЦАЈУ ОКО НА ОСТАТАК КИНЕ. ТИНТИН И СНЕШКО, ЊЕГОВ ПАС, НАЛАЗЕ СЕ У ИНДИЈИ, КАО ГОСТИ МАХАРАЋЕ ОД ГАЈПАЏАМЕ. ТУ УЖИВАЈУ ЗАСЛУЖЕНИ ОДМОР, ПОШТО СУ РАЗБИЛИ МЕЂУНАРОДНУ БАНДУ КРИЈУМЦА РА ДРОГЕ И ПОСЛАЛИ ИХ ИЗ РЕШЕТАКА.

САМО ЈЕ ТАЈАНСТВЕНИ ШЕФ БАНДЕ ИЗМАКАО. ЗАТО ЈОШ ИМА ПИТАЊА БЕЗ ОДГОВОРА. ГДЕ ЈЕ ОСТАТАК ОПИЈУМА? ОДАКЛЕ ДОЛАЗИ СТРАШНИ РАЏАЈЏА СОК, ОТРОВ КОЈИ ИЗАЗИВА ЛУДИЛО?







ЗБОГ ИЗУЗЕТНО ВЕЛИКОГ ИНТЕРЕСОВАЊА

— НОВА
ИЗДАЊА —

КЊИГЕ КОЈЕ ВЕЋ ЧИТАЈУ
ДЕСЕТИНЕ ХИЉАДА
ЧИТАЛАЦА
— ПРОВЕРИТЕ ЗАШТО:

1. NINJA – РАТНИЦИ СЕНКИ

(друго издање) 89.000

2. ТАЈНА ОРУЖЈА NINJA

(друго издање)

Све што се може знати о ninјама, њиховим тајним вештинама и оружјима... и још више од тога.

Цена: 89.000 дин. по примерку; обе књиге (комплет): 149.000 дин.

3. КАРАТЕ У ПРАКСИ (I–III)

(друго измењено и допуњено издање)

Капитално издање у три тома (три књиге) – све знање из каратеа на једном месту: све технике, кате, спаринг, борба, специјална вежбања, методи вежбања...

Цена: 129.000 дин.

4. NINJA, KUNG-FU, BRUCE LEE

(треће измењено и допуњено издање)

Велики мајстори: Мајкл Дудиков – „Амерички ninја“, Bruce Lee и остали.

Шта је стварно а шта немогуће?
Примените у сопственом вежбању.
Изузетно богато илустровано.

Цена: 88.500 дин.

Последња прилика
за набавку –
ограничени тиражи!

НАРУЧБЕНИЦА

ТР3 „КОНЕКС“, 11050 БЕОГРАД 22, П. факс 52.

Овим неопозиво наручујем:

1. NINJA – РАТНИЦИ СЕНКИ _____ ком. по цени од 89.000 дин.

2. ТАЈНА ОРУЖЈА NINJA _____ ком. по цени од 89.000 дин.
— Комплет, по цени од 149.000 дин.

3. КАРАТЕ У ПРАКСИ (I–III) _____ ком. по цени од 129.000 дин.

4. NINJA, KUNG-FU, BRUCE LEE _____ ком. по цени од 88.500 дин.

Наручене књиге (књигу) ћу платити поужећем – поштару приликом пријема.
Испуњену наручбеницу пошалјите на наш пошт. факс.

(име и презиме)

(пошт. број)

(место)

(улица и број)

Деветогодишњи супермен

РЕКОРДАЕ ОБ

**Ученик трећег
разреда основ-
не школе Кирил
Максимов за је-
дан сат напра-
вио је 3.180
склекова и у-
шао у Гинисову
књигу рекорда.
Али, то није је-
дина дисципли-
на у којој је
првак света**

Екипа из листа „Совјетски спорт“ стигла је у московску улицу Остожењка у петак у десет сати: фото-репортер, новинар, уредник. Врата им отвара инжењер Максимов, глава породице.

— Ипак сте дошли. Рекао сам вам, није ништа посебно, само испробава своју снагу и не значи да ће оборити рекорд.

О ономе што се даље дешавало у стану Максимових тог последњег петка у децембру 1989. репортер Фјодор Максимов овако је известио читаоце свога листа.

Може, ћале!

10 часова 21 минут. – Кад будеш готов, кажи – довикује отац Евгеније Максимов.

— О. К. – одговара дечак и почиње да се спрема. Скида тренерку и остаје само у шорцу. По његовом изгледу никад не бисте рекли да се у том дечијем телу крије невероватна снага и необјашњива издржљивост мишића.

За Кирила Максимова први пут се чуло кад је 1988. године светском рекорду 17-годишњег Бугарина Борислава Динева (1360 склекова) „додао“ 560 склекова и то раширених руку. Медицински и спортски стручњаци били су више него изненађени. Али, то је била тек прва загонетка коју је пред њих поставио Кирил. Они и данас не умеју да

објасне како успева све то да изведе. Јер, који дечак на свету може да се похвали да је у стању да се „дигне на руке“ 65 пута или да за три сата направи око 3000 склекова. Невероватно! Па ипак, објашњиво, бар са тачке гледишта његовог оца. Он већ пуне четири године редовно уписује у дневник резултате вишечасовних тренинга Кирила и његове једанаестогодишње сестре Настје која није ништа мањи снагатор од свог брата.

— Кирил „улази“ у Гинисову књигу рекорда обично петком или недељом пре подне. За њега је то постала сасвим обична ствар. Нешто као редован тест... Извините, умало да заборавим!

Жури у дечју собу и враћа се с телевизором у рукама. Ставља апарат на под да би Кирил могао да гледа про-



Дигне као од шале терет пет пута већи од сопствене тежине, а рекорд му је 185 килограма и четири чучња са тим теретом!

АРАМ ПЕТКОМ

грам док ради. Укључује га и тог тренутка се чује: „Ћале, спреман сам!“

Зашто мучи дете?

10 часова 28 минута. Улазимо у малу собу. С таванице виси пречка о коју је обешен боксерски џак, ручни рад, затим пар кругова. Широко раширивши руке на сивом тепиху дечак се испружио затегнут као струна. Испред њега је сат, лево кроз отворена врата види телевизор, а поред, на ноћном ормарићу, метроном, справа којом се иначе у музици даје такт.

— Спреми се... Сад!

Клатно се зањихало, а у такту са њим следе покрети горе-доле, горе-доле... Проплази један минут, други, трећи, али темпо не опада. Дечаково тело је као еластична полука. „Сто деведесет три, сто деведесет четири...“, бројим за себе.

10 часова 32 минута. Не размишљај више о томе да ће дечакова снага морати ускоро да се исцрпи и „пребацујем“ се на оца.

У животу инжењера Евгенија Максимова има неколико пресудних тренутака без којих је немогуће разумети атлетски феномен његовог сина.

Све до своје 16. године Евгеније је био ослобођен физкултуре и редовно позиван на контролу у антитуберкулозни диспансер. А онда, као на филму, долази до преокрета: крхљав и болешљив младић почео је да се бави спортом и цео живот му се изменио. Већ после неколико година био је истакнути спортиста, добио титулу мајстора спорта, а у рвању слободним и грчко-римским стилем постао првак Москве, био победник на многим међународним такмичењима. Између осталог, он је једини совјетски рвач који је двапут победио олимпијског и светског првака Мађара Иштвана Козму.

Као студент Саобраћајног факултета у Москви крајем педесетих година проучио је гомилу књига о масажи, јачању тела и разним начинима за стицање снаге. И по најоштријој зими ишао је гологлав, без капута, а скијао се само у купаћим гаћицама.

— Што деца раније почну физички да се припремају, и то постепено, биће им лакше кад достигну спортску зрелост — сматра Максимов сениор. — У ствари, то што ради мој син није никакав експеримент већ само понављање оног што сам и сам прошао. Суштина мог система је да се сваког дана изведе читава серија вежби које развијају разне групе мишића. Кроз то је прошла и Настја, а кад је Кирилу било пет година — а био је често болестан, очигледно моји гени — и њега сам укључио у тренинге.

Савршено обичан вундеркинд

10 часова 51 минут. — Тата, обриши ми зној! — Отац се сагиње и пажљиво, али врло брзо брише синовљево лице. Чује се убрзано, непрекидано дисање. Осећам се неугодно док слушам како гласно издише, као да стење. Слично се осећала и Кирилова мама док је гледала прве породичне тренинге. Шта све није чуо тата Максимов на свој рачун. Али, кад је прошла једна година „тортуре над децом“, они су тако очврсли и постали отпорни на прехладе да је схватила: неће муж да јој „сатре“ децу. Уз то, увек им је остављено да сами одлуче колико ће да се оптерете.

Једном се Кирил увредио до суза кад га је отац прекинуо на 400. дизању „на руке“. Бесно је повикао:

— Како си могао то да ми урадиш? Можда више никад нећу успети толико да постигнем! — А постигао је — 650 пута. Исто толико пута извео је и стој на рукама додирујући ногама зид на висини од једног метра. И што је најзанимљивије, он који је увек отворен са оцем, никад се није пожалио да је уморан. Звучи невероватно, али је тачно — његов организам, његови мишићи, научили су да се одмарају у току вежби!

11 часова 13 минута. — Држи темпо! Равномерније! — опомиње га отац. Затим скида с ормана тренажер за вежбе снаге, такође ручни рад, и проштепано старо дечје ћебенце с отвором за главу у средини.

— То је штитник за рамена



Шта је маратон за њега: прошлог лета поставио је свој лични рекорд — за 5 сати и 35 минута претрчао је 65 километара

који Кирил навлачи док ради вежбе снаге дижући терет пет пута већи од сопствене тежине. Подигне мене на рамена, а ја имам 120 килограма, плус 65 килограма утега. Укупно 185 килограма. Кирилов рекорд сада износи четири чучња са овом тежином.

Лекари који су га више пута прегледали у школском диспансеру увек су давали исту дијагнозу — нормалан, здрав дечак...

Отац је поново поред њега, брише му зној. „Ћале, колико има још?“ „Петнаест минута“. Тежак уздах. Али, темпо остаје исти.

11 часова 28 минута. До краја још 60 секунди. И даље ми је жао дечака. Треба ли себе да мучи? И зашто? Од једном, кад је остало само пола минута, Кирил убрзава темпо. Запрепашћен сам. Али, отац ми шапуће: „Убрзава, значи да је раније себи дозволио да се одмори“.

И, најзад, крај. Пао је рекорд — 3180 склекова! Кирил устаје, знојав, разбарушене плаве косе. Очи му као и пре једног сата — мирне и озбиљне.

— Шетај мало, шетај! — каже отац и сипа му у чашу омиљен воћни сок.

11 часова 45 минута. Као да се ништа није догодило, рекордер седи у фотељи и гледа телевизију. ТВ програм иначе није његова главна забава. Више воли да чита: прогутало је целог Жила Верна, Валтера Скота, Мајна Рида...

Новинар не може да се уздржи и пита га да ли му се свиђају часови физкултуре, уверен да ће добити потврдан одговор.

— Не више — одговара он. — Сад ми је досадно.

Али, зато одушевљено прича како је у селу где имају викендицу поставио лични рекорд у трчању

— За 5 сати и 35 минута претрчао сам 65 километара. Нека Настја покуша да ме стигне!

— Не пада ми на памет — чује се сестрин глас из друге собе. — Да те видим идућег лета на језеру. — Кладим се да ћу победити на стази од 30 километара!

В. М.

ТАНИТА У ЗЕМЉИ ЧУДА

ХИТ ХИТ ХИТ



У јесен 1988. године Таниа Тикарам је била деветнаестогодишња ученица која је писала песме и свирала акустичну гитару. По објављивању плоче постала је, готово преко ноћи, један од лидера нове школе девојака које саме изводе своје песме. Компоновала је неколико једноставних али снажних песама, убедљиво их отпевала, снимила и без много буке и нападне рекламе представила их публици на својој светској турнеји.

— Знам да то изгледа као лепа прича — каже Таниа — али не објашњава целу атмосферу јер ја се нисам надала ничему посебном. Једноставно, желела сам да се попнем на сцену и видим како то изгледа. Изгледало ми је романтично а у месту Бесингсток, где сам тада живела, није било концерата. Нисам имала намеру да постанем познат аутор. Желела сам да снимим пар демо песама, наступим неколико пута а затим одем на факултет у Манчестер и оснујем групу.

Танитина музичка каријера почиње доста рано. Доду-

Потпуно непозната Таниа Тикарам продала је прошле године свој први албум „Ancient Heart” у три и по милиона примерака широм света. Ништа чудно, кажу они који су пажљиво преслушали плочу. Сада је опет на потезу публика јер је певачица своје квалитете потврдила новом плочом „Sweet Keeper”

ше, она незванична. Одрасла је у месту Минстер у Западној Немачкој где је њен отац, иначе рођен на острву Фиџи, био војник британске армије.

— Још као девојчица почела сам да компонујем и певам уз гитару. Мој старији брат и ја свирали смо песме Елвиса Прислија. Он је био одушевљен музиком из педесетих година тако да је панк, који је у то време освајао свет, прошао поред мене.

Када се 1982. године њена породица преселила у Енглеску, Таниа је престала да се занима за поп музику. Са 13 година открила је дела Вирџиније Вулф.

— Док су остали у Бесингстоку слушали групу „Velvet Underground”, ја сам ишла у дуге шетње тражећи инспирацију да бих могла да пишем као Вирџинија Вулф. Није ишло. Када сам почела да студирам енглеску књижевност, политичке науке и социологију, вратила сам се гитари схвативши да је управо компоновање оно чиме треба да се бавим. Један професор ми је рекао да треба да постанем композитор уместо што покушавам да копирам Вирџинију Вулф и препоручио ми да слушам плоче Рики Ли Џонс. Прва песма коју сам написала била је „Poor Cow” (нашла се на њеној деби плочи) и говорила је о клубу „Martins” у Бесингстоку у који су људи обично одлазили када су били очајни и усамљени.

Моја друга плоча је музички разноврснија. Користила сам пуно гудачких инструмената које заиста волим. Поносна сам на ову плочу и на-

звала сам је „Sweet Keeper”.

После прве плоче Таниа је на турнеји провела пуних девет месеци што је представљало велику промену у њеном животу.

— У почетку сам осетила да морам да идем на турнеје јер то је закон посла. Међутим, данас то заиста волим. Не пада ми тешко јер знам да на тај начин развијам свој однос са публиком. Поред тога, турнеје помажу певачу да музички и извођачки сазрева. Слушала сам друге како се жале да им је досадно премештање из једног хотела у други, међутим, мени се свиђа да се сваког јутра будим на новом месту и размишљам шта ће бити за до ручак. Одговара ми и дисциплина на турнеји, цео дан проведеш на бини припремајући се за двочасовни концерт увече. Сада сам прошла и дечије болести прве турнеје. Више не излазим у провод после свирке као што сам то раније чинила. Престала сам и да пушим јер то смета гласу, претежно једем воће, пијем чај, киселу воду и сокове. Путовања обожавам, волим Скандинавију и Америку. На путу има толико да се види а свако искуство је добродошло.

Захваљујући успеху друге плоче Таниа је поново у својој земљи чуда. Крајем фебруара кренула је на нову светску турнеју.

П. Ј.

ВИКЕНД РОК



Док се „Dire Straits” налазе на свом, како се чини, бесконачном распусти, Марк Нофлер, гитариста и њихов шеф, упустио се у дискографску авантуру са својом викенд групом „The Notting Hillbillies”. Плоча је урађена под радним називом „Wanted... For Having A good Time”, а групу чине његови стари пријатељи још из дана када је зарађивао као репортер у Лидсу. Поред њега, гитаристичку тројку чине Брендан Крокер и Стив Филипс, затим клавијатуриста групе „Dire Straits” Гај Глечер, док се име бубњара држи у тајности. У овом друштву Нофлер се не понаша као шеф пошто је на плочи компоновао само једну песму и то „Feel Like Going Home” и само ту се појављује као главни вокал. Иначе, нове песме описали су као „претежно акустичне и у кантри стилу”.

ТРАЖИЛИ СТЕ ПЕСМУ:

Main text



DANGEROUS

You pack your bag. You take control.
You're moving into my heart
and into my soul!
Get out of my way! Get out
of my sight!
I won't be walking on thin ice
to get through the night.
Hey, where's your work?
What's your game?
I know your business but I
don't know your name...
Hold on tight, you know she's
a little bit dangerous.
She's got what it takes to
make ends meet the eyes
Of a lover that hit like like
heat.
You know she's little bit
dangeraus.
You turn around, so hat and
dry.
You're hiding under a halo,
your mouth is alive.
Get out of my way! Get out
of my sight!
I'm not attracted to go-go
deeper tonight.
Hey, what's your word?
What's your game!
I know your business but I
don't know your name...
Hold on tight...
She's armed and she's
extremely dangerous...

ОПАСНА

Пакујеш своју торбу.
Контролишеш се.
Крећеш се по мом срцу и
по мојој души.
Склони се са мог пута! Иди
од мене!
Нећу се навести на танак
лед да бих пребродило ноћ
Хеј, где је тај твој посао?
Која је твоја игра?
Знам твој бизнис, али ти не
знам име...
Држи се, знај, она је помало
опасна.
Она има шта је потребно.
Знај, она је помало опасна
Окрећеш се, тако врућ и
сув.
Кријеш се иза „здрога“ а
уста су ти жива.
Склони се са мог пута! Иди
од мене!
Вечерас нисам
заинтересован за
Хеј, која је твоја реч? Која
је твоја игра?
Знам твој бизнис, али ти не
знам име...
Држи се...
Она је наоружана и крајње
опасна...

Текст и музика: Per Gessle
Изводе: Roxette

МУЗИЧКА ПОШТА

Живим у Београду и занима ме где могу да нађем касете: Kylie Minogue „Enjoy Yourself“, Billy Joel „Storm Front“ и New Kids On The Block „Hangin' Though“.

ЈОВАНА ВУКОВИЋ

Прве две касете у Југославији је објавила ЗКП РТВ Љубљана. Распитај се за њих у продавници „Културе“ у Улици маршала Тита, а тамо ћеш наћи и New



Kids On The Block. Хвала ти на предлозима за рубрику „Тражили сте песму“ и, као што видиш, неке твоје предлоге већ објављујемо.

Интересује нас које су албуме снимили „Simple Minds“, „Dire Straits“ и шта је објавио Стинг после распада групе „Police“?

НЕВЕНА и САЊА

Жељела бих нешто више сазнати о групи „Dire Straits“.

ИВА из Задра

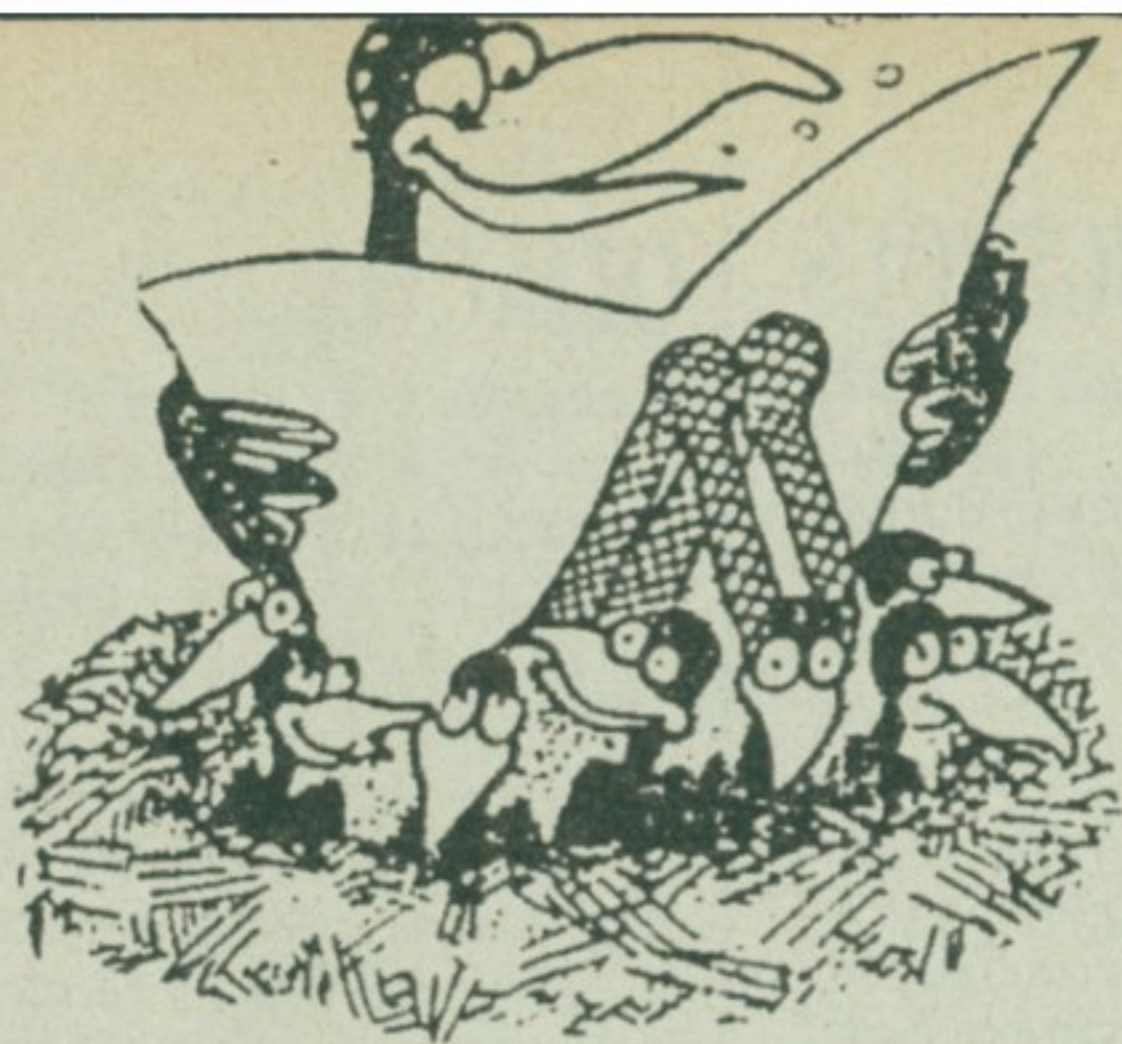
„Simple Minds“ су настали 1977. године а објавили су ове албуме: „Sons And Fascination“ (1981), „New Gold Dream (81-82-83-84)“ (1982), „Life In a Day“ (1982), „Real To Real Cacophony“ (1982), „Empire And Dance“ (1983), „Celebration“ (1983), „Sparkle In The Rain“ (1984), „Once Upon A Time“ (1985), „In The City Of Light“ (1987) и „Street Fighting Years“. Стинг је снимио први соло албум „The Dream Of The Blue Turtles“ 1985. године, затим следе дупли концертни „Bring On The Night“ (1986), „Nothing Like The Sun“ (1987) а прошле године појавио се макси сингл „Nada Como el Sol“ на коме је избор песама са последње плоче, али отпеваних на шпанском и португалском. Неки биографи у његове соло пројекте убрајају и албум са музиком из филма „Brimstone and Treacle“ који је објављен 1982. године.

„Dire Straits“ су настали 1977. године а први успех постигли су две године касније хитом „Sultans Of Swing“. Група се појавила у време великог продора панка у Енглеској и такозваног стадионског рока у Америци, али је својом свежином, упркос владајућим трендовима, успела да постигне огромну популарност. Гитариста, певач и шеф групе Марк Нофлер пева у стилу Боба Дилена и свира под утицајем Џеј Џеј Кејла. Албуме су објављивали овим редом: „Dire Straits“ (1978), „Communique“ (1979), „Making Moves“ (1980), „Love Over Gold“ (1982), „Alchemy Live“ (1984), „Brothers In Arms“ (1985) и компилацијски „Money For Nothing“ (1989). Нофлер је објавио соло плочу са музиком из филма „Local Hero“ и то 1983. године.

РАСКИД СА ПРОШЛОШЋУ

Певачица Еди Ридер напустила је групу „Fairground Attraction“ после дугих свађа са шефом Марком Невином. Одлуку је донела још прошле јесени, али се предомислила и почела припреме за снимање новог албума групе који је требало да потврди успех првог „First Of A Million Kisses“. Међутим, незадовољна новим песмама које је Невин написао, чврсто је одлучила да саставу каже – „збогом“. Вести о њеној будућој каријери још нема, а за сада се једино појавила као певачица других вокала у музичком програму на телевизији који се залаже за борбу против сиде.





КОЈУ ИГРУ

**Забавникова
радионица**

ИГРАШ ?

**Проверите да ли је голицање у ва-
шем срцу и там-там у глави можда
нечији „чуперак плави” који вам не
да мира. Ако је баш као у песми,
најбоље је да сте са неким кога во-
лите у игри, а ако и није – кроз игру
ћете се најбрже заљубити... Смес-
та позовите друштво и правац на-
поље... Шта чекате? Ах, да, прави-
ла игре!**

ТРКА ГУСЕНИЦА

Тако се зове прва игра коју вам предлагемо. Звучи вам блесаво? Потребно је да оку-пите што више другова, поде-лите се у две једнаке групе (ако вас има пуно, и у више). Сви играчи једне групе поре-ђаће се један иза другог. Свако ће између својих ногу пружити ЛЕВУ руку тако да ухвати ДЕСНУ руку играча иза

себе, а својом десном леву руку онога испред. Наравно, први у низу је глава гусенице и та особа само пружа руку првом иза себе. Последњи је реп и како је на крају, као и сваки прави реп, он само хвата руку претпоследњег јер нема коме да пружи своју. Да би се гусеница склопила, неопходно је да се свако од вас савије мало унапред, па ће необична „конструкција” већ на први поглед деловати

шашаво. Али, мука се не завршава на томе. Ако су све екипе направиле гусеницу ухвативши се на прописани начин, све гусенице треба да дођу до заједничког стартног места које је обележено линијом баш као и циљ удаљен двадесетак метара даље.

На дати знак сви први играчи у низу, односно главе гусеница, крећу ка циљу вукући за собом своје саиграче, али тако да се ланац не прекине. Пошто гусенице нису неки рекордери у трчању, баш као ни друга стонога бића (трапавост се, изгледа, увећава са бројем ногу) и ове наше ће изгледати заносно у настојању да се онако изувјане догегају до циља. Наставак наслуђујете – гусеница која прва дође до циља је победник, а када се сви издувате – побеђени ће тражити реванш и трка креће из почетка. Ево и нашег предлога: пошто гусенице обожавају јабуке, украсите циљ пуном корпом коју ће после јурњаве заједнички испразнити и „брзи” и „спори”. Умало да заборавимо: гусенице су изузетно музикална бића, па ако вам није до так-

мичења, а окупили сте се у некој башти, ухватите се сви за руке, као и за трку гусеница, прозовите и старије да вам се придруже, и одиграјте једну ламбаду на непоновљив „гусеничарски” начин. Биће лудо, тј. стоного!

АРТИСТИ И МОДЕЛИ

Ево сада игре која може да се игра и у затвореном простору.

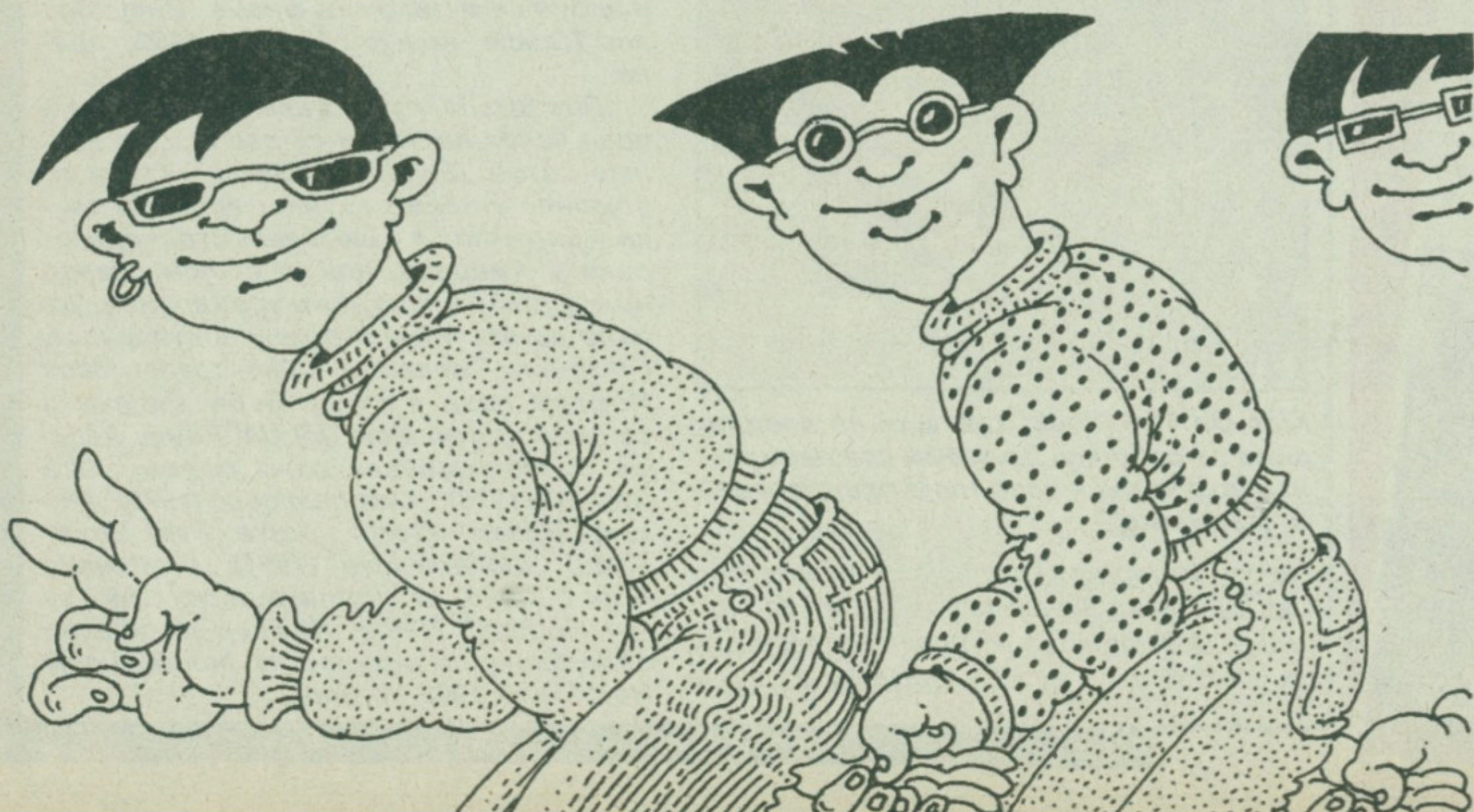
Па, пошто су сви пријатељи на окупу, предложите им да се окушате као вајари. Не брините ако они мање даровити почну да гунђају, а уметничке душе крену по стану да траже пластелин или спремне мермерне блокове. Објасните им игру. Неко од вас биће модел и заузеће што необичнију позу, али ипак подношљиву како би у том положају могао да се одржи бар пет минута. Једна особа је вајар и њен задатак је да везаних очију, пошто је опипала и модел, обликује глину. А где је глина? И глина је неко од вас! И она је, као и вајар, везаних очију, тако да не сме да се упушта ни у какав разговор са вајаром, опуштена и послушна чека да он од ње створи позу што вернију оној коју је заузео модел. „Вајање” траје док год уметник не буде сматрао да је створио најбољу могућу копију, па и вајар и његово ремек-дело отварају очи и процењују урађено. Публику, коју чине сви остали, нећете морати да молите да својим саветима помаже вајару или „глини” јер ће се сви ваљати од смеха и већ у следећем кругу пожелети да и они учествују у игри. Можете да направите и мало такмичење тако што ће се два уметника окушати на две засебне глине и, наравно, два модела са истоветним позама, а публика (ако је преостане) може да оцењује чија је креација боља, ко је бржи, спретнији...

Кратко и јасно – потребне су вам две мараме, неограничени број расположених другара и мало слободног простора. У противном, несташни артисти и модели могли би да поломе вазе по кући, а то је већ позив за непријатну игру са мајкама познату под именом свађа коју је најбоље не играти.

А када је лепо време, испробајте све напољу. Ту можете да се помучите правећи групне скулптуре у још тежим позама јер – што вас је више, то боље.

Ана Вехауц

Илустровао: Љубомир Милојевић Љубац



НОВО! ДРАГА ДЕЦО! КРОЗ ИГРУ И ЗАБАВУ НАУЧИТЕ НАЈВЕЋЕ МАЂИОНИЧАРСКЕ ТАЈНЕ

СВИХ ВРЕМЕНА: ЛАКО, БРЗО И
ГАРАНТОВАНО!

ПОПУСТ 50%
уз комплет књига
ПОКЛОН:
мађионичарске
новчанице,
телепатске
картице
за читање мисли
и каталог.



1. МАГИЧНЕ РУКЕ

садржи најбоље вештине света које се лако
изводе, иако су за неупућене на граници могућег.

2. МОДЕРНЕ МАЂИОНИЧАРСКЕ ВЕШТИНЕ

са картама, новчићима, чашама, шибицама,
новинама, коцкицама, канапима и другим
реквизитима које сигурно имате код куће.

3. КОМИЧНА МАГИЈА

смешни кувар, најјачи човек на свету, Аладинова
лампа, луда кравата и други трикови који ће
насмејати ваше пријатеље.

4. БОГАТАШКИ ТРИКОВИ СА НОВЧИЋИМА

вадите новчиће из ваздуха, из носа и уста
гледаоца, нестају, мењају боју и вредност и друге
лепе и једноставне вештине.

5. ОДУШЕВИТЕ СВОЈЕ ПРИЈАТЕЉЕ

преко 60 изабраних тајни са којима ћете
забављати своје пријатеље. За сваког понешто.

Појединачна цена је 56 дин. а цена комплета од пет књига
са поклоном и попустом је 140 дин. Наручите писмом или
телефоном. Шаљемо одмах. Платићете по преузимању
пошиљке поштару.
Адреса: INTERNATIONAL, п. ф. 38, 11050 Београд 22,
телефон: 011 493-045.

ЕНИГМАТИКА

Припремају: М. Јеленковић и З. Зељковић

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

●	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1								●				
2							●					
3										●		
4								●				
5							●					
6					●							
7												
8		●										
9			●									
10				●								
11												
12												

ВОДОРАВНО: 1. Платно на ком се везе – Део руке или ноге, 2. Ра-
но устајање – Змија отровница наших крајева, 3. Холивудска глуми-
ца мађарског порекла – Морски гребен, 4. Тропско воће – Узао, 5.
Прича (лат.) – Установа где се врше финансијске операције, купо-
вина и продаја разних валута и вредносних папира (мн.), 6. Суво ко-
рито реке у Арабији, 7. Наш некадашњи фудбалер, Рајко, 8. Ознака
за ампер – Друге, остале, 9. Ауто-ознака за Холандију – Авенија
(скр.), 10. Сат – Ауто-ознака за Аустрију, 11. Испад, преступ, 12.
Лажни меци.

УСПРАВНО: 1. Видите слику! 2. Сакупљачи лековитих трава – Кау-
бојско уже, 3. Узорати, поорати – Странаца (скр.), 4. Име и презиме
француске глумице – Самогласник и сугласник, 5. Немачки фудба-
лер, Феликс – Специјалитет са роштиља (мн.), 6. Било када, 7. Озна-
ка за неутрон – Име глумице Дерек, 8. Аутор „Пигмалиона“, Бер-
нард – Символ бора, 9. Комад, чест, 10. Иста слова – Ауто-ознака
за Врање, 11. До краја, 12. Планински масив у средњој Европи.

У ОГЛЕДАЛУ



Четири девојке се огледају, а једна не. Пронађите свакој девојци
одговарајућу представу у огледалу и погодите која се не огледа.

РЕШЕЊА ЕНИГМАТИКЕ НА СТРАНАМА
МАЛЕ ПОШТЕ

ЦАУЦА ФАНТАСТИКА

НИЈЕ

ТО

ЗА

ДЕВОЈКУ

ХЕРБЕРТ ФРЕНК

Нисам више млада. Имам два одрасла сина. Мој муж је умро пре неколико година. Живимо од прихода са фарме кокошака. Моји синови и ја све радимо сами.

Све је почело у рано пролеће. Елвис, мој млађи син, био је добар и вредан дечак, весео и отворен. Знао је да ради све. Није трчао за девојкама као старији Џон. Скоро цео дан проводио је на фарми и радо помагао суседима.

Једне вечери приметила сам да се мој Елвис нешто узнемирио. За вечером није ништа говорио, након тога нервозно је прелистао новине и око девет сати нагло истрчао из куће. Чула сам када се бучно вратио, било је врло касно.

Елвис има двадесет година и може да ради шта хоће, али нисам навикла на његове касне изласке. Сваку би мајку узнемирила та нагла промена. Следећих дана његово понашање променило се још више. Радио је све површно, брзо, није био весео као раније, није се чуло његово певушење.

На моје питање шта се то с њим догађа само је климао

главом и, ништа не говорећи, излазио из собе.

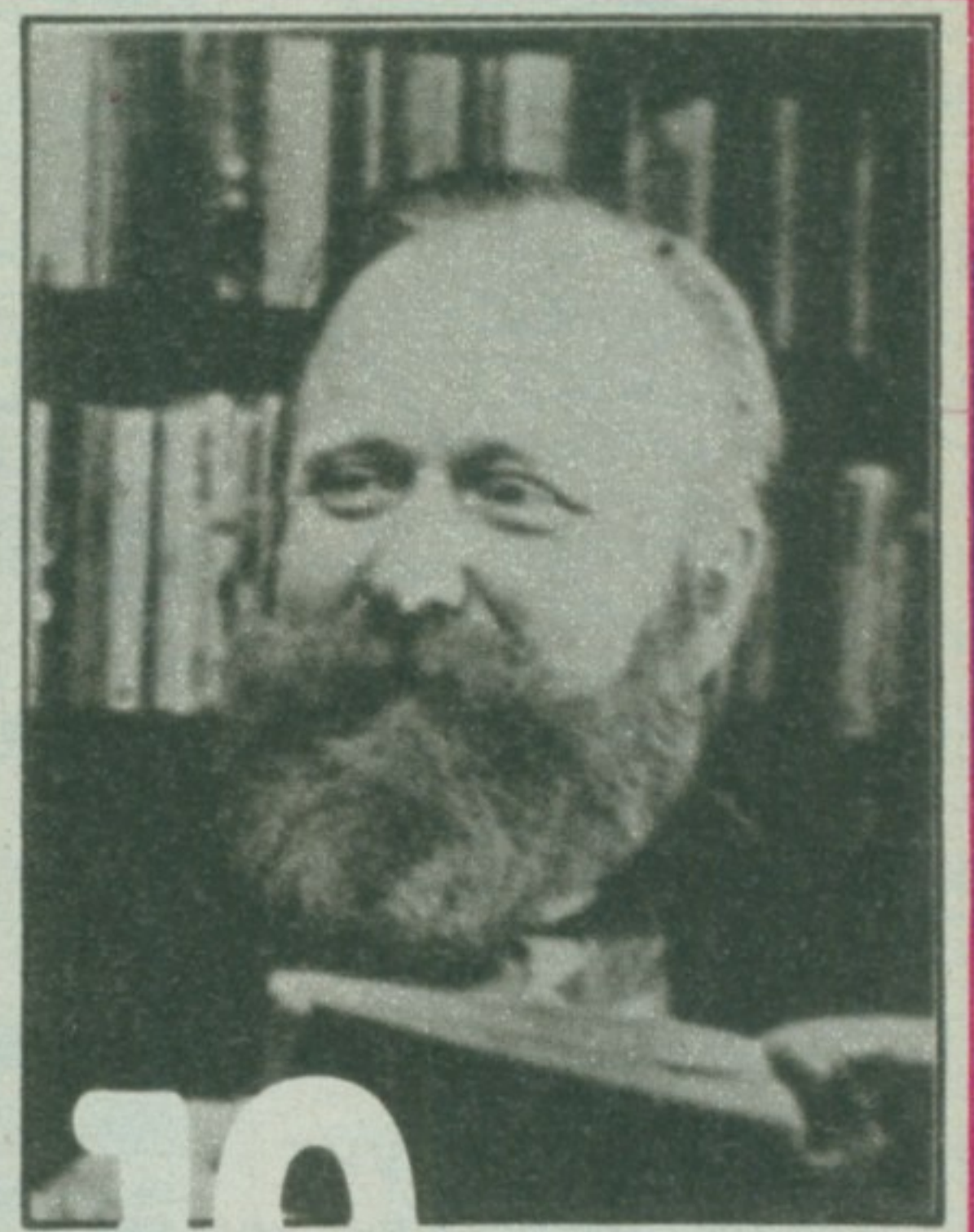
Данас се мало сећа свега тога, зна само да су му давали неке постхипнотичке инјекције, сигурно да би заборавао све што се тих вечери догађало.

Узнемирила сам се и решила да га пратим. Тога дана после вечере жустро је изашао из куће, отворио гаражу, упалио кола и одјурio главном улицом.

Била сам беспомоћна јер нисам имала друга кола, а што је најважније – ја уопште нисам знала да возим. Мој отац је сматрао да то није за девојку.

Сутрадан сам покушала да га задржим, али он је, ни-

Уређује
др Зоран Живковић



ФРЕНК ХЕРБЕРТ (Herbert, Frank)

Амерички писац, рођен у Такоми 8. октобра 1920.

На SF сцени појавио се још 1952. али је све до средине наредне деценије остао прилично непознат писац са објављених петнаестак прича и једним незапаженим романом. А онда, 1965, Херберт је уздрмао SF свет изузетним делом које је убрзо постало класика жанра. Била је то „Дина“, једна од најуспешнијих и најпопуларнијих сага у историји научне фантастике. Њена чаролија, коју Херберт није успео да понови ни у једном роману, била је, пре свега, у пишчевој умешности да дочара непознати свет, пешчану планету која једина даје чудесну дрогу „меланж“.

Смрт је прекинула Френка Херберта и сага о „Дини“ није завршена. Умро је 12. децембра 1986. Добитник је највиших SF признања – „Апола“, „Хјуга“ и „Небјуле“.

шта не говорећи, склонио моју руку са кваке излазних врата и отрчао у гаражу.

Следеће вечери закључала сам врата. Узалуд. Залетео се и ударио их таквом силом да су излетела из рама а он, не осврћући се на мене, излетео као без главе. Више нисам знала шта да урадим. Шта се то догодило са мојим разумним и добрим дететом?

Тога дана ставила сам већу дозу средства за спавање у млеко које је Елвис редовно пио за вечеру. Заспао је још за столом. У девет сати изашла сам из куће. Хтела сам пешке да идем према главној улици и видим шта се то тамо дешава у ово вре-

ме. Ипак, отишла сам према гаражи. Никада нисам возила кола, али десило се нешто необично – зажелела сам да возим. Села сам за волан, упалила мотор и извезла ауто на главну улицу. Уживала сам у војњи. Возила сам сигурно, и то по мраку, иако увече лоше видим, а наочари сам заборавила код куће.

Имала сам осећај да све ради неко други а не ја. Ишла сам полако главном улицом и гледала околу. У једном тренутку спазила сам да ми на путу стоје чудне цилиндричне фигуре обрасле густом длаком. Једном дугачком руком држали су се асфалта а другом давали неке знакове. Откуд сам знала да то мене позивају?

Стала сам и, поред чудног осећаја гађења, помогла им да се сместе у кола. Било их је петорица.

– Возите брже према мору – било је наређење дато без иједне речи. Радила сам све као у трансу. Окренула сам кола око трга и притисла гас. Мачије очи искакале су из таме отвореног пута као мали демони. Укрутила сам се од ужаса и страха. Нестало је задовољства због моје беспрекорне војње. Море је било с десне стране, поред самог пута.

– Брже – опоменули су ме. Осамдесет, 100, 140 километара на час... Кад је Елвис возио више од 100 километара, увек сам га молила да смањи брзину.

Асфалт је бежао испод точкова. Пројурила сам поред великих стена и ограда изнад прве провалије. Знала сам одлично тај пут. Ту смо се са Елвисом често возили. Чинило ми се да ауто час лети кроз ваздух, час пропада. У раскрсницу код Њу Константина улетели смо несмањеном брзином. Одмах иза ње био је оштар завој. Нисам могла да кочим. Ограда је пукла као шибица и срушили смо се у провалију, у море.

Никад нисам знала да ауто тако брзо тоне. Вода је улазила унутра тако брзо као да су зидови од сита.

У првом тренутку изгубила сам оријентацију, али брзо сам нашла кваку на вратима, отворила и испливала на површину.

Како је добро што знам да пливам!

Они нису знали.

Од тада смо мирни.

Изаšla сам неповређена на обалу. Више и не помишљам да возим кола. Мој отац је говорио да то није за девојку. Али, научио ме је да пливам. И видите – имао је право

МАМУТ У БЕЛОЈ КУЋИ

Томас Џеферсон, трећи председник САД, био је веома омиљен у народу. Своју оданост грађани Масачусетса изразили су му на неуобичајен начин

На сам дан Нове 1802. године пред Белом кућом у Вашингтону зауставила су се запрежна кола са четири коња. Превалили су пут од државе Масачусетс да би довели сир тежак 559 килограма. Овај неуобичајен поклон председнику Томасу Џеферсону (1743–1826) лично је уручио свештеник Џон Лиланд. Тренутак кад се њих двојица рукују на степеништу председничке палате забележила је читава америчка штампа.

Био је ово само један начин изражавања готово свеопштег националног задовољства што је на чело САД 1801. године дошао прави „народни председник“ (и остао све до 1809). Томас Џеферсон, који је углавном сам саставио чувену Декларацију о независности (усвојена 4. јула 1776), говорио је да сви људи имају иста права и борио се за укидање ропства.

Грађани округа Чешир у Масачусетсу желели су на посебан начин да изразе своју наклоност и подршку Џеферсону. Договорили су се да један дан одвоје млеко свих крава на том подручју и од њега направе што је могуће

већи сир. И заиста, успели су – „мамут сир“ имао је пречник 1,8 метара, дебљину 38 центиметара и био је тежак више од пола тоне.

Сир је однет у источну собу Беле куће која је убрзо названа Мамутска (касније је Џеферсон у њој држао своју археолошку збирку). Ту је одржан и новогодишњи свечани пријем на коме су званице, између осталог, послужене и комадима овог мамутског сира.

Масачусетски сир држао је прво место у величини наредних 35 година. Онда је неки њујоршки поштовалац председника Ендрјуа Џексона 1837. године донео у Белу кућу сир тежак 634 килограма.

Ниједан од ова два није, по тежини, први на листи у „Гинисовој књизи рекорда“. Најтежи на свету направио је за Светски сајам у Њујорку 1964. године Стив Сиџински из Висконсина. Био је тежак 15.669 килограма.

Ипак, масачусетски мамутски сир остаје најпознатији. Грађани Чешира направили су 1940. његову копију која сада краси трг испред поште у Улици Черч.

В. С.

Илустровао: Ивана Швабић



ЈЕДАН ЗНАЧАЈАН, ТАКО РЕЋИ • ИСТОРИЈСКИ СИР •

Илустровао: Растко Ђирић





Уређује: **Диего Варагић**

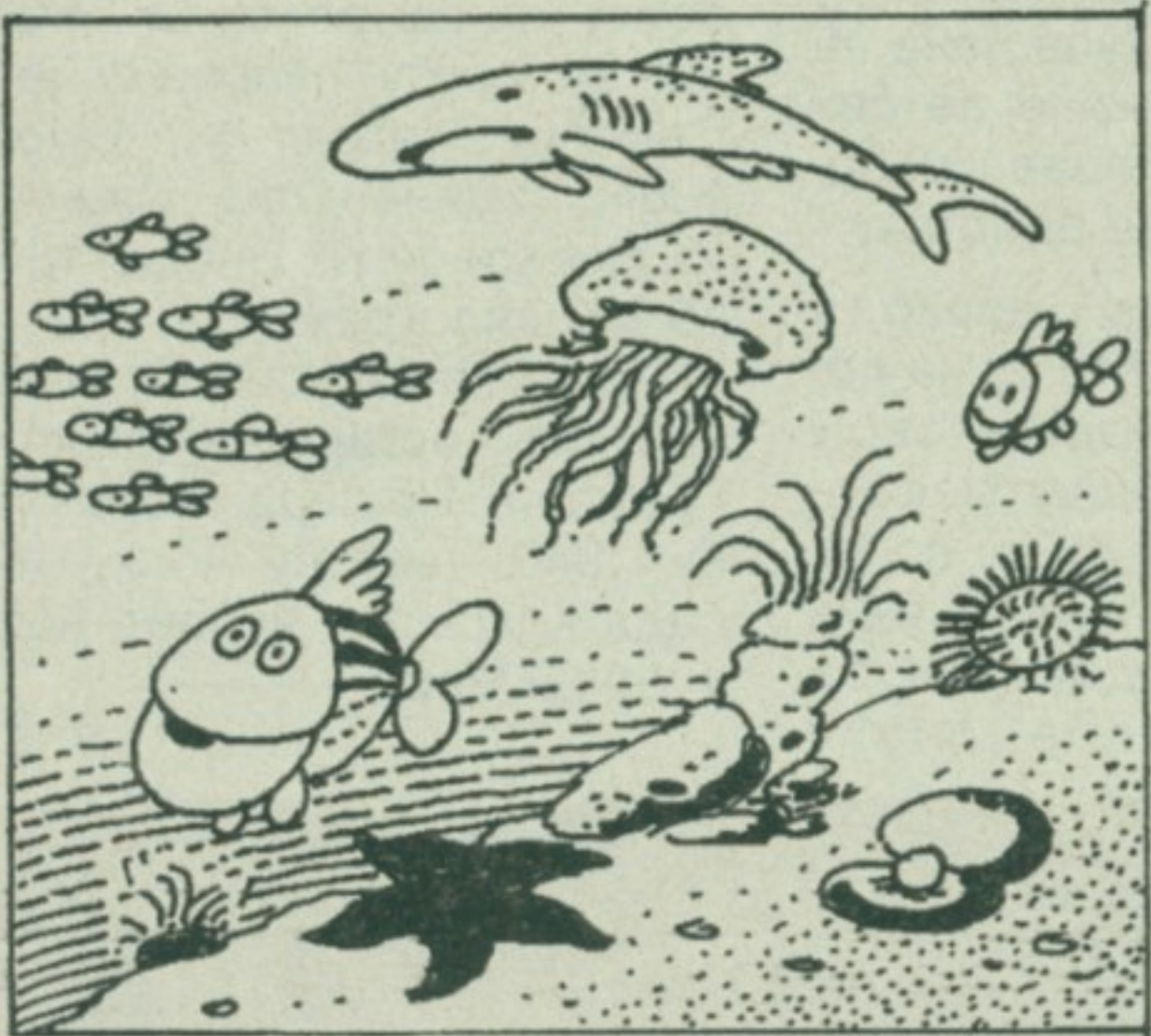
Понирање у извор живота

Како се постаје океанограф и чиме се они баве?

ЕДИТА
Лесковац

За океанографе могу да се школују свршени хемичари, физичари, геофизичари, геолози, биолози, па чак и математичари, тако што се по завршетку основних студија уписују на постдипломске студије океанографије на Свеучилишту у Загребу...

Занимање океанографа, укратко, под-



разумева проучавање кретања водених маса и њихов утицај на биохемијски живот у мору и на живот уопште.

Грам – као град

Кад имамо физичко, мене је срамота и лети се уопште не свлачим... Превише сам мршава. Дајте ми савет како да се угојим?

ДАНИЦА
Београд

Исто питање поставили су нам: **КРИСТИНА** из Ђиладана, **САША** из Сарајева,

Чуо!
Ко је измислио **ЗАБАВНИК**?
Дал је још жив?

Хтео бих његов аутограм.

Николета Перун

Нови Шор 74/2

Куцурз 21466



МИЛИЦА из Крушевца, **МАРИНА** и **ТАМАРА** из Калне, **ГАГА** из Светозарева...

Ако изузмемо могућност да се ради о неком здравственом узроку или о наслеђеној физичкој конституцији, што утврђује лекар, мршавост у твом узрасту често је последица великог трошења – у расту, игри, кретању уопште.

Помаже исхрана која треба да садржи 30 процената масноће, 30 процената угљених хидрата (шећера, житарица, кромпира...) и 40 процената протеина, односно беланчевина из меса и млека. Уз то, треба јести што више свежег воћа и поврћа и избегавати сложеније физичке активности.

Небо није плаво

Зашто је небо плаво а не, на пример, зелено? И зашто зором и у предвечерје Сунце, Месец и облаци често имају црвену боју?

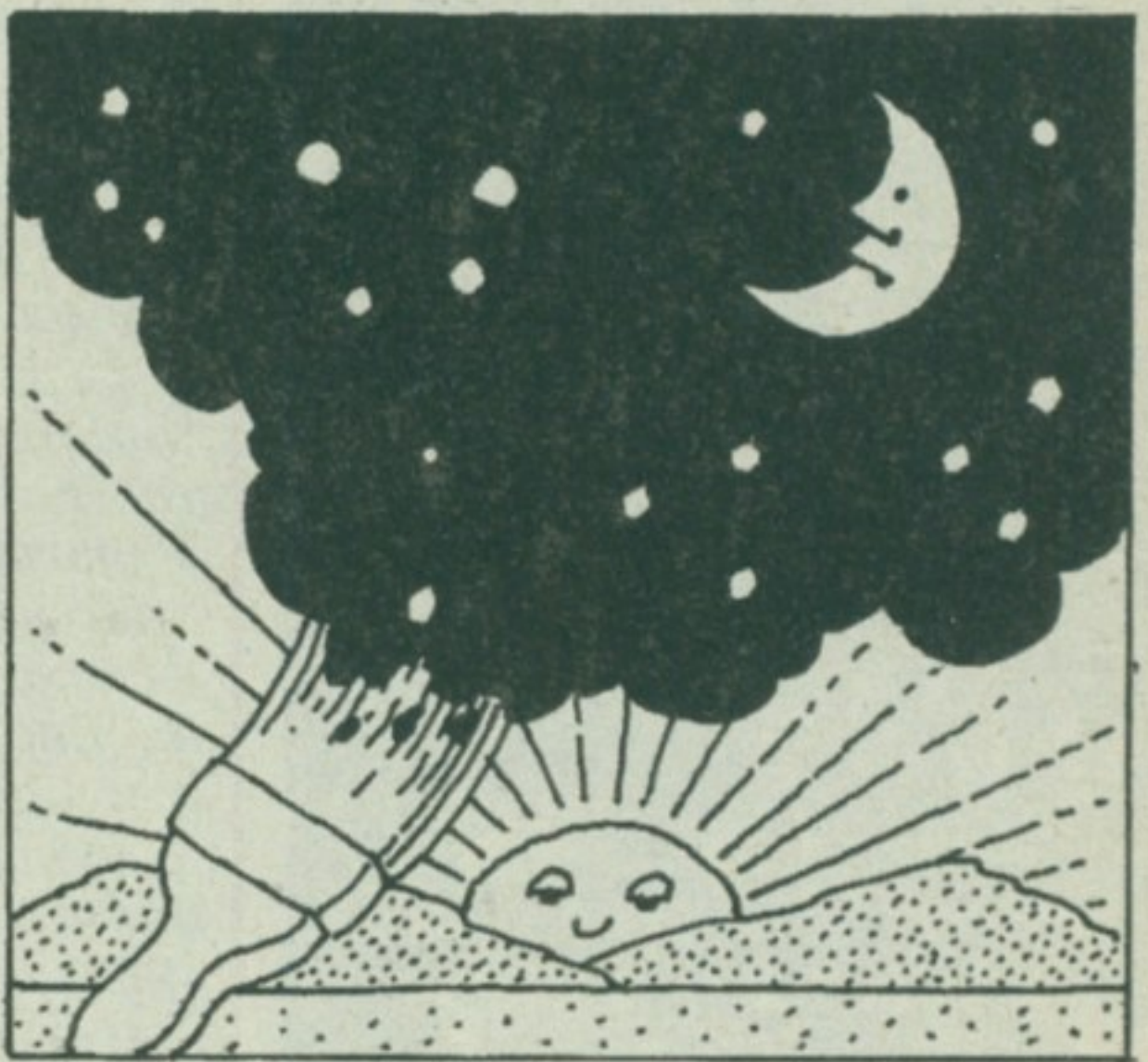
ВЛАДАН АНЂЕЛКОВИЋ
К. октобра Д2 III/14
Светозарево

Дању не би требало да буде безбојно јер је и сам ваздух такав. Али, он има и особину да расипа светлост, чему доприносе хаотична кретања његових молекула. Ако су згуснути, изазивају скре-

тања Сунчеве светлости, и то највише оне која има најкраћу таласну дужину. У видљивом спектру то је љубичаста.

Небо је, дакле, претежно љубичасто, а видимо га као плаво јер је људско око осетљивије на ту боју.

У зору или предвечерје, у близини хоризонта, Сунце, Месец и облаци често имају црвену боју зато што светлост пролази кроз веома дебеле слојеве ваздуха који садрже капљице воде и зрнца прашине. Долази до расипања и упијања, највише љубичасте и плаве светлости. Оно што допире до нас сада је у



супротном делу спектра – у црвеном.

Небо у зениту ипак остаје плаво. Никад зелено!

Не брини, Драгана!

Моја мама и бака су се одвојиле. Не знам како да их помирим кад оне неће да буду заједно?

ДРАГАНА
Добој

Довољно је да у свакој прилици покажеш да ти је до обе подједнако стало. Остало ће се средити само од себе... Јер, тако увек бива.

У којем рукометном клубу игра наш репрезентативац Ирфан Смајлагић?

ВИОЛЕТА ШКРЕЉА
Улцињ

У загребачком „Медвешћаку“.

ТРАЖИМО

ПРИЈАТЕЉЕ

Ивана Јукановић, Ракоње, 84000 Бијело Поље – 13 година, сакупља марке и постере.

Амира Бајровић, Б. Максимовића 119, 38250 Њилане – 15 година, сакупља постере и украсна писма.

Биљана Баранашић, Брдовечка 11, 41000 Загреб – 17 година, воли путовања и музику, сакупља разгледнице, налепнице, марке и постере.

Сандра Бакарић, Р. Бошковића 6, 58000 Сплит – 13 година, воли музику и дружење, сакупља постере и украсна писма.

Љуљзим Тутунџи, Ђуре Ђаковића 23, 38400 Призрен – 13 година, сакупља постере, воли диско музику, спорт и дописивање.

Аида Мирица, Моше Пијаде 58, 88000 Мостар – 8 година, сакупља постере Алфа и салвете.

Тања Тончев, Змај Јове Јовановића 2, 57000 Задар – 12 година, воли путовања и дописивање, сакупља постере.

Јелена Марковић, Париске комуне 11/30, 18000 Ниш – 12 година, воли спорт и музику.

Мирна Квајо, В. Влаховића 10, 51460 Бује – 13 година, воли музику, сакупља разгледнице, језик дописивања српскохрватски и италијански.

Марија Запутил, Бориса Кидрича 14/16, 12000 Пожаревац – 12 година, воли музику, сакупља постере Патрика Свејза, салвете и писма.

Alfonso Parrilla Sanchez, c/ Sante Susana N-32 5-2, Madrid 28033, Spain – 16 година, жели да се дописује са младима из Југославије на шпанском, немачком или енглеском језику.

Данијел Крог, Балканска 131, 58000 Сплит – 14 година, воли рок музику и спорт.

Лејла Хусић, Дерве Пелића 15, 88400 Коњиц – 14 година, сакупља постере.

Ивана Ковачевић, Љубе Стојановића 36, 11000 Београд – 12 година, воли дописивање, сакупља постере.

Александра Прибичевић, Нине Мараковића 22, Гложђе, 54540 Доњи Михољак – 14 година, сакупља постере, воли кошарку и музику.

Ивана Петковић, Гламочка 13/8, 18000 Ниш – 10 година, воли музику, бави се спортом, сакупља салвете.

Маја Радивојков, Димитрија Туцовића 12, 21235 Темерин – 17 година, воли музику, филм и књиге, сакупља писма, резгледнице, постере и оловке.

Данијела Гајовић, Фрушкогорска 29 а, 26300 Вршац – 12 година, сакупља све о Ralph Macchiiu.

Снежана Томашевић, Ђурашевић, 85323 Радовићи – 13 година, сакупља постере и резгледнице, навија за Партизан.

ПИКСИ

ФУДБАЛСКИ ВЕЛИКАН

Књига о најбољем југословенском фудбалеру Драгану Стојковићу са много необјављених фотографија и непознатих детаља о Пиксијевом животу. Пиксијева сећања на фудбалски почетак, прелазак у Црвену звезду, игре у тиму света и сусрет са Пелеом. Цена књиге је 59.00 динара, плаћање приликом преузимања.

Најсрећнији купци ће уз књигу добити вредне награде од Агенције Црвене звезде: црвено-беле дресове са Пиксијевом десетком на леђима, сталне пропуснице за Маракану, постере, календаре.

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем књигу ПИКСИ – ФУДБАЛСКИ ВЕЛИКАН по цени од 59.00 динара. Књигу ћу заједно са ПТТ трошковима платити поузећем.

(Презиме и име)

(Потпис)

(Улица и број)

(Поштански број и место)

Наруџбеницу пошаљите на адресу: Црвена звезда – Агенција, Љутице Богдана 1а, 11000 Београд.

Први број Политикиног Забавника изашао је 28. фебруара 1939. године

Директор НИП „ПОЛИТИКА“
др Живорад Минових

Главни и одговорни уредник
Зефирино Граси

ИЗДАВАЧКИ САВЕТ

Сима Беговић, Бранка Булатовић, Милојко Ђоковић, Љубинка Ђуровић, Љиљана Златковић, Милан Илијин, Милован Кљајић, Нада Михаиловић, Душан Петровић (председник), Драгољуб Петровић, Радован Поповић, Зора Продановић, Радомир Ристић (заменик), Верица Смиљанић и Никша Стипчевић. Чланови Савета из Редакције: Зефирино Граси, Соња Јашовић, Мирјана Маринковић и Петар Милатовић.

РЕДАКЦИЈА:

Диего Варагић, Радана Весовић, Олга Вукадиновић, Душан Глушац, Бојана Дожић, Светлана Ивановић, Мина Илић, Соња Јашовић (ликовно-графички уредник), Славољуб Кеџић (помоћник гл. уредника), Мирјана Крстуловић, Иван Лончар, Мирјана Маринковић (уредник стрипа), Иванка Миладиновић, Петар Милатовић, Вера Милићевић, Весна Минић, Нада Невједић, Вито Недељковић, Биљана Орловић, Љубомир Патрновић, Зоран Петканић, Радоје Савић, Весна Софреновић, Војислав Стаменковић, Недељка Сташић, Даринка Тодоровић, Миленко Тодоровић, Милош Томић и Бранислава Црномарковић.

СЕКРЕТАРИЈАТ:

Јованка Војводић, Олгица Стаменић и Зорица Филиповић.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ – редакција „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“, Македонска 29, 11001 Београд. Поштански факс 124. Телефони: секретаријат 324-471, редакција 324-483, техничка редакција 326-620, централа 324-191 и 325-761, претплата: 328-776. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије, број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ:

Месечна 36,80 динара, тромесечна 110,40 динара, полугодишња 220,80 динара

ПРЕТПЛАТА

ЗА ИНОСТРАНСТВО:

Месечна 73,60 динара, тромесечна 220,80 динара, полугодишња 441,60 динара

Претплата се врши на жиро-рачун број 60801-603-24875 уз обавезну назнаку НИП „Политика“ – ПРЕТПЛАТА ЗА ЛИСТ: „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“

ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО

У СТРАНОЈ ВАЛУТИ – ШЕСТОМЕСЕЧНА:

САД	USD	38.-
СР НЕМАЧКА	DEM	63.-
ШВЕДСКА	SEK	229.-
ФРАНЦУСКА	FRF	211.-
ШВАЈЦАРСКА	CHF	56.-

Уплате из иностранства слат на девизни рачун НИП „Политика“ код БЕОГРАДСКЕ БАНКЕ, Деоничарско друштво, Главна филијала „ИНВЕСТБАНКА“ – Београд, на рачун број: 60811-623-63-257310-999-00054 уз обавезну назнаку: ПРЕТПЛАТА НА ЛИСТ „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“

* ГОДИШЊУ ПРЕТПЛАТУ
НА ЛИСТ НЕ ПРИМАМО.

РЕШЕЊЕ ЕНИГМАТИКЕ:

УКРШТЕНЕ РЕЧИ:

стамин, прст, уранак, шарка, Заза Габор, рт, авокадо, чвор, нарата, берзе, арар, Митић, а, ине, нл, ав, час, а, иступ, ћорци.

У ОГЛЕДАЛУ: 1–3, 5–2, 7–6, 9–4. Не огледа се девојка под бројем 3.

ХОРОСКОП ЗА МЛАДЕ

ОД 11. ДО 17. МАЈА



ОВАН (21. 3 – 20. 4)

Ове недеље љубав ће ти бити најважнија. Симпатији се неће допасти твој покушај да преузмеш власт. Биће толико бесна да ће пожелети да те остави. У школи ћеш имати сјајан дан 11. маја, сигурно ће ти се указати прилика да поправиш оцену која ти квари просек.

БИК (21. 4 – 20. 5)

Бићеш у облацима, сања-рићеш, нећеш моћи да прихватиш чињеницу да се између тебе и симпатије увукао црв сумње који вам не дозвољава да мирно проведете ни пола сата. Али, зато ћеш у школи бити супер. Постоје велики изгледи да добијеш новац и купиш ствари које су ти неопходне.

БЛИЗНАЦИ (21. 5 – 21. 6)

Вратићеш се у форму, опет ћеш бити главни(а) где год кренеш. Виђаћеш се с пријатељима, биће занимљивијих познанстава, удварања, просто нећеш моћи да се одлучиш шта и кога да изабереш. У школи мало „густо“, зато немој да се измотаваш јер твоје шале никоме неће бити занимљиве. Имаћеш мању фрку са родитељима 13. маја.

РАК (22. 6 – 22. 7)

На првом месту биће ти школа. Сада си у форми, ба-цићеш се свом снагом на учење, добро чеш стајати с оценама из предмета који ти баш не иде како ваља. Симпатија ће бити љубоморна због твоје изненадне затворености, али пожелеш да јој покажеш како и ти знаш да будеш тајанствен(а). Отац баш неће бити добре воље, немој да му се замераш не-обичним прохтевима.

ЛАВ (23. 7 – 23. 8)

„Убедићеш“ симпатију да ти је заиста стало до ње, али мораћеш својски да се потрудиш. Лош дан имаћеш 13. неко до твојих познаника испричаће јој лажи које ће је озбиљно наљутити. Требаће ти времена да је разувериш. Припреми се добро за школу ако мислиш да крај године дочекаш са dobrim оценама. Посвети више пажње пријатељима, у последње време их запостављаш.

ДЕВИЦА (24. 8 – 22. 9)

Припремаћеш се да одговараш, нећеш много бринути што се симпатија љути јер ти заиста немаш довољно времена за њу. Закажи састанак за 12. мај, то је леп дан за љубавне сусрете, па ћеш моћи да јој поклониш мало више пажње. Родитељима се неће допасти твоје учестале побу-не против њиховог ауторитета, треба стрпљиво да се бориш за оно што желиш.

ВАГА (23. 9 – 22. 10)

Ништа неће моћи да те помери с места, правићеш планове за будућност, сањарити о својој симпатији, али ако се не зауставиш у правом тренутку, она би могла да те врати у стварност непријатним прекором. Имаћеш лош љубавни дан 12. маја. У школи ће ти ићи доста добро, одушевићеш наставнике својим знањем јер ће те питати ствари које најбоље знаш.

ШКОРПИОН (23. 10 – 22. 11)

Желећеш да избегнеш уобичајене обавезе, међутим, нећеш имати времена за то јер ћеш имати мањих невоља у школи. Мораћеш добро да се потрудиш ако хоћеш да поправиш оцене. Није препоручљиво да спремаш више предмета истовремено, већ један по један, биће ти лакше. Провешћеш сјајан дан с пријатељима 12. маја, одлично ћеш се забављати.

СТРЕЛАЦ (23. 11 – 21. 12)

Иако те не занимају озбиљне везе, нећеш одолети искушењу да бар пробаш како то изгледа. Одједном ће ти авантуре и кратки проводи изгледати глупо, заљубићеш се до ушију. У школи мораш бити врло сналажљив и вредан(а) ако желиш да избегнеш лоше оцене. За сваки случај припреми се. Родитељи неће хтети да те подрже, па ће све бити доста теже. Ослони се на свој талент, успећеш.

ЈАРАЦ (22. 12 – 20. 1)

Иако ћеш се трудити, није сигурно да ћеш успети да поправиш лошу оцену. Било би најбоље да, ако можеш, одложиш одговарање, срећа ће те мало напустити ове недеље. Симпатија ће покушати да те развесели, али узалуд. Међутим, то не треба да буде разлог за твоје нељубазно понашање, повредићеш је. Могућа гужва у кући 13. маја.



ВОДОЛИЈА (21. 1 – 19. 2)

Једино ће те занимати како да се што боље забавиш. Учење и симпатија уопште те неће потресати, ма шта да се догоди. Размисли мало да ли вреди да се недељу дана понашаш као супермен а после се кајеш јер, у ствари, ниси тако мислио(ла). Лош дан је 15. Свађе са родитељима ће се наставити.

РИБЕ (20. 2 – 20. 3)

Престаће да те служи срећа у школи, може се догодити да нешто упрскаш. Пажљиво прати наставу јер ће те наставник изненада прозвати, а онда гледај шта ћеш. Љубав цвета, и даље ће све бити лепо и романтично, али нећеш одолети да „копаш“ по прошлости симпатије. Открићеш ствари које не треба да знаш, обуздај своју радозналост.

	ОВАН	БИК	БЛИЗНАЦИ	РАК	ЛAV	ДЕВИЦА	ВАГА	ШКОРПИОН	СТРЕЛАЦ	ЈАРАЦ	ВОДОЛИЈА	РИБЕ
Матерњи језик	○	□	△	☆	□	△	○	☆	△	□	○	☆
Математика	△	☆	○	△	□	○	□	△	☆	△	□	△
Страни језик	△	☆	□	○	☆	△	○	☆	△	□	○	△
Уметност	☆	□	△	□	○	☆	△	□	☆	△	□	○
Историја	□	△	○	☆	△	○	☆	△	□	△	☆	□
Географија	△	□	☆	○	□	△	□	☆	○	□	△	☆
Друштвене науке	○	☆	□	△	☆	□	△	○	□	☆	△	○
Физика	☆	□	△	□	○	☆	□	△	☆	△	○	□
Хемија	□	☆	○	☆	△	○	□	☆	△	□	☆	△
Биологија	○	□	☆	△	□	△	☆	○	□	☆	△	□
Техничке науке	△	□	○	□	☆	□	○	☆	△	□	○	△

☆ – Звезде су ти врло наклоњене, □ – Нећеш заблистати, △ – Извући ћеш се, ○ – Имаш мале шансе, x – Лоше ти се пише

BATMAN

WITH
ROBIN



У БОРБИ ПРОТИВ ЗЛОЧИНА

BATMAN, ROBIN, and indicia are trademarks of DC Comics Inc. All Rights Reserved.



